

Tvilling- manifestationerna

Ruhi-institutet

Bok 4

Tvillingmanifestationerna

Ruhi-institutet

Böcker i serien:

Nedan visas de aktuella titlarna i serien som utformats av Ruhi-institutet. Böckerna är avsedda att användas som en huvudsekvens av kurser i ett systematiskt arbete för att förbättra ungdomars och vuxnas förmåga att tjäna sina samhällen. Ruhi-institutet håller också på att utveckla en uppsättning kurser som utgår från den tredje boken i serien för att utbilda lärare i bahá'í-barnklasser, samt en annan uppsättning från bok 5 för att utbilda animatörer för juniorungdomsgrupper. Även dessa anges i listan nedan. Det bör noteras att listan kan komma att ändras i takt med att erfarenheterna på området ökar, och ytterligare titlar kommer att läggas till när ett antal läroplaner under utveckling når det stadium då de kan göras allmänt tillgängliga.

- Bok 1 *Reflektioner kring själens liv*
- Bok 2 *Att tjäna*
- Bok 3 *Att undervisa barn, årskurs 1*
Att undervisa barn, årskurs 2 (grenkurs)
Att undervisa barn, årskurs 3 (grenkurs)
Att undervisa barn, årskurs 4 (grenkurs)
- Bok 4 *Tvillingmanifestationerna*
- Bok 5 *Frigöra juniorers förmågor*
Den första impulsen (grenkurs 1)
Att utvidga cirkeln (grenkurs 2)
- Bok 6 *Att undervisa om tron*
- Bok 7 *Att vandra tillsammans på tjänandets stig*
- Bok 8 *Bahá'u'lláhs förbund*
- Bok 9 *Att förvärva ett historiskt perspektiv*
- Bok 10 *Att bygga livfulla samfund*
- Bok 11 *Materiella medel*
- Bok 12 *Familjen och samhället*
- Bok 13 *Att engagera sig i social verksam*
- Bok 14 *Att delta i det offentliga samta*

Copyright© 2006, 2026 av Ruhi Foundation, Colombia.

Alla rättigheter förbehållna. Kopiering förbjuden.

Utgåva 2.1.1.PE publicerad juli 2026

Tryckt i Sverige

Ursprunglingen publicerad på spanska som *Las Manifestaciones Gemelas*

Copyright© 1990, 1996, 2021 av Ruhi Foundation, Colombia.

Alla rättigheter förbehållna. Utgåva 2.1.1.PE publicerad december 2021

ISBN 978-91-7444-267-0

Tillåtelse till begränsat tryck på svenska har beviljats Bahá'í-förlaget AB av Ruhi-institutet.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
E-post:
instituto@ruhi.org
Webbplats: www.ruhi.org

Bahá'í-förlaget AB Solhagavägen
11 163 52 Spånga
E-post: info@bahaiforlaget.se
Webbplats: www.bahaiforlaget.se

Innehåll

Några tankar till handledaren.....	v
Storheten i denna dag.....	1
Bábs liv	15
Bahá'u'lláhs liv	67

Några tankar till handledaren

När deltagarna når denna fjärde kurs som Ruhi-institutet erbjuder kommer de att ha tagit ett avgörande steg framåt på den väg till tjänande som öppnas genom studier i huvudsekvensens böcker. Oavsett vilken bakgrund de hade när de påbörjade bok 1, kommer de nu att vara engagerade i den vision om individuell och kollektiv omvandling som beskrivs i Bahá'u'lláhs skrifter. Därför har de börjat ta för vana att läsa Hans ord dagligen och hämtar andlig näring, både i andaktssammankomster och under stunder av stilla kontemplation, från de böner och råd som Han har uppenbarat. De kommer att lära sig att samtala med vänner och bekanta om de andliga principer som Han har uttalat och kommer att besöka hem i sin by eller sitt grannskap för att diskutera de principer som Han har lagt fram för att återuppbygga världen. En del kommer att hålla lektioner för andlig utbildning av barn. Vid denna punkt på tjänandets väg kommer de alltså att vara redo - ja, ivriga - att mer ingående bekanta sig med livet hos En vars läror har påverkat dem så djupt och att få en djupare förståelse för de historiska omständigheter som ledde till födelsen och det gradvisa utvecklandet av Hans uppenbarelse. De tre delar som utgör Bok 4 är avsedda att ge deltagarna denna möjlighet.

En gudsmanifestations liv är naturligtvis fundamentalt annorlunda än andra människors, och Hans storhet kan inte förstås genom att enbart studera de händelser som omger Honom. Under de år som Han lever på jorden sprids Hans extraordinära krafter över hela planeten, vilket orsakar en djupgående förändring av verkligheten för alla skapade ting och driver mänskligheten mot ett nytt utvecklingsstadium. Även om Hans liv för yttre ögon kan förefalla vara fyllt av lidanden, urskiljer andliga ögon, i varje händelse, tecken på Hans härlighet och majestät. För att förbereda deltagarna för studiet av Bábs och Bahá'u'lláhs livsöden som diskuteras i den andra respektive tredje delen av den här boken, ber den första delen oss att tänka på betydelsen av den dag vi lever i, en dag som bevitnade framträdandet av två gudsmanifestationer.

Den första delen är relativt kort. Den består av flera avsnitt ur bahá'í-skrifterna som talar om denna dags storhet, tillsammans med några enkla övningar som hjälper deltagarna att reflektera inte bara över karaktären av detta historiska ögonblick, då mänsklighetens enande äntligen är möjligt, utan också över det ansvar som denna kunskap lägger på var och en av oss. De som tjänar som handledare för Bok 4 bör vara medvetna om att denna del förutsätter att deltagarna redan har en grundläggande förståelse för vissa begrepp som är fundamentala för tron, begrepp som de har förvärvat både genom att studera tidigare kurser i Ruhi-serien och genom att delta i samfundslivet. Att alla religioners källskrifter i det förflutna har hänvisat till den utlovade Guds Dag då fred och rättvisa ska upprättas på jorden, att Bahá'u'lláh har höjt den universella fredens fana och har uppmanat mänskligheten att erkänna sin väsentliga enhet, att Han har fäst sina efterföljares samfunds blick på målet för en ny världsordning - är några av de begrepp som ligger till grund för diskussionen i delen "Storheten i denna dag".

De två följande delarna skildrar de händelser som förde tron framåt från den ödesdigra kvällen 1844, då Báb förklarade sitt uppdrag, till de tidiga morgontimmarna nästan femtio år senare då Bahá'u'lláhs ande steg upp från det jordiska livet. Denna kronologiska berättelse, särskilt i den tredje delen om Bahá'u'lláhs liv, kompletteras med avsnitt ur skrifterna som belyser vissa andliga teman förknippade med manifestationens person. Flera av dessa avsnitt följs av övningar, medan andra bara kräver upprepad läsning och personlig reflektion. Även om handledaren vill försäkra sig om att deltagarna får en grundlig och systematisk kunskap om Bábs och Bahá'u'lláhs liv när de studerar avsnitten, är det de djupa andliga sanningar som kan utläsas ur de beskrivna episoderna som är av största vikt.

När handledaren förbereder sig för att ta en grupp genom den andra och tredje delen bör han eller hon noga tänka igenom de andliga teman som tas upp. Bland dessa finns till exempel att varje Gudomlig ljusgestalt manifesteras i mänsklighetens värld inte genom sitt eget val utan genom Guds vilja och av Gud utrustas med medfödd kunskap; att de första som erkänner Hans ställning uppmanas att utföra gärningar av stort hjältemod, gärningar som vittnar om den transformerande kraften i Hans tro; att Han accepterar att uthärda ett liv i lidande för att leda mänskligheten till sanningen och göra Guds vilja och syfte känt för sin skapelse; och att ingen kraft på jorden, hur mäktig den än må vara, kan lyckas minska Hans inflytande eller hindra Honom från att fullfölja det uppdrag som Han har anförtrotts. I detta sammanhang är ett viktigt begrepp som behandlas i bokens tredje del det om kris och seger. En förståelse av detta begrepp - att varje kris i Guds sak tjänar till att frigöra ett nytt mått av dess inneboende kraft - är nödvändig för alla dem som vandrar tjänandets stig, inte bara för att de skall kunna uppskatta trons historia utan också för att de skall kunna bidra till dess stadiga utveckling i sina grannskap och byar, en process som alltid går igenom en serie kriser och segrar.

Reflektion över teman som dessa kommer att hjälpa deltagarna att i de händelser som är förknippade med Bábs och Bahá'u'lláhs liv urskilja glöden i deras kärlek till mänskligheten och den upphöjda karaktären i Deras på varandra följande kallelser. Det kommer att tjäna till att föra deltagarnas hjärtan närmare Guds manifestation och förankra deras steg på vägen till tjänande av Hans sak. Det kommer också att förbättra deras förmåga att samtala med andra om Bahá'u'lláhs person och Hans uppenbarelse, en förmåga som de har utvecklat sedan de studerade berättelsen om Hans liv i bok 2. Förmågan att berätta historien om Hans liv och Hans härolds liv på ett sätt som berör lyssnarens hjärta är framför allt beroende av en förståelse av den andliga betydelsen av de händelser som återberättas. Naturligtvis krävs det också en hel del övning, och handledaren bör se till att deltagarna ges rikligt med tillfällen att berätta för varandra om episoder ur tvillingmanifestationernas liv. Vissa deltagare kanske till och med tycker att det är möjligt att föra in det de lär sig i samtal med vänner och grannar som en del av en serie besök i deras hem. För att hjälpa dem vid dessa och andra tillfällen ingår ett häfte med teckningar med korta bildtexter i var och en av de två historiska delarna. Häftena kan kopieras efter behov eller laddas ner från Ruhi-institutets offentliga webbplats.

Här är det viktigt att nämna att i bokens delar berättas det om de händelser som förknippas med tvilling-manifestationernas liv enligt de gregorianska datum då de inträffade. I dag firas årsdagarna för de viktigaste händelserna på de bahá'í-datumen enligt bestämmelserna i Badí'-kalendern, och deras gregorianska motsvarigheter kan variera från år till år. Handledaren behöver inte gå in i en diskussion om denna fråga med gruppens medlemmar; det kommer gradvis att bli uppenbart för dem när de deltar i firandet av heliga dagar i sina samfund. Under dessa och andra kollektiva aktiviteter återberättas ofta episoder från manifestationernas liv och trons tidiga dagar, och detta kommer att ge deltagarna ytterligare insikt i de historiska omständigheter som gav den första impulsen till de processer som de idag driver vidare i sin by eller sitt grannskap.

Storheten i denna dag

Syfte

Att få insikt i betydelsen av denna dag och
löften den innebär för mänskligheten

AVSNITT 1

Vi är välsignade som lever i en speciell period i mänsklighetens historia - en tid som invigdes av två gudsmanifestationer, Bahá'u'lláh och Hans härold, Báb, som har kommit för att förnya allt skapat. Vi kan med egna ögon se hur de krafter som de släppt lös förändrar samhället, hur en gammal värld försvinner och en ny upprättas i dess ställe. Det är naturligtvis sant att en då en gammal ordning dör bort åtföljs det av ett ofattbart lidande. Vi kan inte annat än bli påverkade och djupt bedrövade av förstörelse och lidande i en sådan omfattning. Ändå blir vi inte överväldigade av det som sker, för vi inser att världen stadigt rör sig mot den strålande civilisation som Bahá'u'lláh har förutsett.

Detta är Guds dag. Att leva i Guds dag är en gåva bortom alla proportioner; det innebär också ett tungt ansvar. För att förstå vidden av denna gåva och för att kunna utföra våra plikter på ett effektivt sätt, måste vi ofta fundera över betydelsen och storheten i denna dag och bli alltmer medvetna om Guds syfte med mänskligheten. Syftet med detta avsnitt, som är relativt kort, är att göra dig bekant med några av de avsnitt i bahá'í-skrifterna som handlar om betydelsen av den tid vi lever i. Innan du studerar dessa avsnitt och reflekterar över deras innebörd kan det vara till hjälp för dig att, tillsammans med de andra medlemmarna i din grupp, identifiera några av de bedrifter som Gud har avsett för mänskligheten idag. Att förena alla världens folk i en universell familj är, som vi vet, ett av de mål som ska uppnås i denna tidsålder. Vilka är några andra?

AVSNITT 2

Bahá'u'lláh säger:

"Sannerligen säger Jag, detta är den dag då mänskligheten kan skåda den Utlovades ansikte och höra Hans röst. Guds kallelse har gått ut och ljuset från Hans anlete har lyfts upp över människorna. Det tillkommer varje människa att utstryka spåret av varje gagnlöst ord från sitt hjärtas tavla och att med ett öppet och fördomsfritt sinne betrakta Hans uppenbarelses tecken, bevisen för Hans uppdrag och Hans härlighets kännetecken."¹

1. Komplettera följande meningar:

a. På denna dag kan vi skåda _____, och höra _____
_____.

b. Guds _____ har gått ut och _____
från Hans _____ har lyfts upp över människorna.

c. Det är vår plikt att utplåna från vårt _____
av varje _____ och att betrakta, med ett _____
och _____ sinne, _____ på Hans uppenbarelse,
Hans uppdrags _____, och _____ för Hans härlighet.

2. Vilka av följande tankar är det som hindrar människor från att erkänna sanningen i Bahá'u'lláhs uppenbarelse?

- _____ "Mina föräldrars religion räcker för mig."
- _____ "Mänskligheten är i behov av en andlig vår."
- _____ "Religion är bra för dem som behöver det."
- _____ "Religion är bara en orsak till konflikter, så den bör avskaffas."
- _____ "Så vitt jag kan se är alla religioner mer eller mindre likadana, det spelar ingen roll vilken man följer."
- _____ "Gud har övergivit mänskligheten."
- _____ "Allt måste förnyas, även religionen."
- _____ "Vetenskapen bevisar att det inte finns någon Gud. Alla våra problem kan lösas om vi använder förnuftets kraft."
- _____ "Jag vill inte binda mig till någon religion."
- _____ "Jag behöver inte religion för att vara andlig."
- _____ "Varje individ bör få lära känna Gud på sitt eget sätt. Varför behöver vi en manifestation?"
- _____ "Vi har de heliga skrifterna i vår egen religion. Det finns inget behov av en ny manifestation."

3. Vilket av följande är ett av tecknen på Bahá'u'lláhs härlighet?

- _____ Vältaligheten i Hans uttalanden
- _____ Den genomträngande kraften i Hans ord
- _____ Den förvandling som sker i hjärtat hos dem som kommer i kontakt med med Hans skrifter
- _____ Det inflytande Hans läror har på människors tankar och handlingar
- _____ Det inflytande som Hans läror har på historiens riktning
- _____ Det upphöjda i Hans vision för mänsklighetens framtid
- _____ De lidanden och vedermödor som Han uthärdade för mänsklighetens skull
- _____ Hans suveränitet trots att Han var föremål för förföljelse av jordiska makter
- _____ Hans förbunds kraft att förena människor från alla religioner och bakgrunder
- _____ Hans efterföljares gemenskaps stadiga tillväxt
- _____ Kraften i Hans förbund att övervinna alla hinder och att upprätthålla enheten i Hans sak

- ____ Storheten i Hans administrativa ordning
- ____ Det sätt på vilket världen rör sig mot Hans vision

AVSNITT 3

Bahá'u'lláh säger:

"I sanning, stor är denna dag! Hänsyftningarna som i alla de heliga skrifterna gjorts till den såsom Guds dag, vittnar om dess storhet. Själen hos alla Guds profeter och varje gudomlig budbärare har törstat efter denna underbara dag. Alla jordens olika släkten har likaledes längtat efter att nå fram till den. Knappt hade emellertid Hans uppenbarelses Morgonstjärna visat sig på Guds viljas himmel förrän alla, utom de som den Allsmäktige skänkte ledning, befanns vara förstummade och likgiltiga."²

1. Komplettera följande meningar:
 - a. _____ är denna dag! De hänsyftningar som gjorts till den i alla _____ som _____ vittnar om dess _____.
 - b. Själen hos alla Guds _____, varje _____, har _____ efter denna _____ dag.
 - c. Alla _____ på jorden har, likaledes, _____ till den.
 - d. Knappt hade Morgonstjärnan för Hans uppenbarelse _____ sig, förrän alla, utom de som _____ befanns vara _____ och _____.
2. Av ovanstående passage framgår det tydligt att denna dag är uppfyllelsens dag. Alla Guds profeter och sändebud har förutsagt att det skulle komma en dag då fred och harmoni skulle upprättas på jorden. Bahá'u'lláh hänvisar i detta stycke till dem som, trots att de ivrigt väntade på den utlovade dagen, inte accepterade Honom när Han förkunnade dess ankomst. Det finns många bilder som dyker upp när man tänker på en själ som erkänner Bahá'u'lláh. Fyll i varje tomrum nedan med lämpligt ord: vakenhet, visshet, medvetenhet, tillit, hopp.
 - a. Övergången från sömn till
 - b. Övergången från obetänksamhet till
 - c. Övergången från nedstämdhet till
 - d. Övergången från misstanke till
 - e. Övergången från tvivel till

3. Vad tror du gör att ett hjärta är öppet för Bahá'u'lláhs uppenbarelse?

AVSNITT 4

Bahá'u'lláh säger:

"Detta är den dag på vilken Guds härligaste ynnest har utgjutits över människorna, den dag på vilken Hans största nåd har ingjutits i alla skapade ting. Det åligger alla världens folk att bilägga sina tvister och att i fullkomlig enhet och frid vistas i skuggan av det träd som är Hans omsorg och huldhet. Det tillkommer dem att hålla fast vid allt som på denna dag främjar upphöjelsen av deras ställning och gynnar deras högsta intressen. Saliga är de som den Allhärliga pennan kom att minnas, och välsignade är de människor vilkas namn Vi valt att dölja i kraft av Vårt outgrundliga påbud."³

1. Komplettera följande meningar:
 - a. På denna dag har Guds största _____
_____ över människorna.
 - b. På denna dag har Guds mäktigaste _____
i alla skapade ting.
 - c. Alla världens folk måste _____ sina _____,
och, i _____ och _____, vistas i
skuggan av _____ Hans _____ och _____.
 - d. Världens folk bör hålla fast vid vad som än kommer att främja upphöjelsen av
deras _____ och gynna deras _____.
2. Vilka är några exempel på "härligaste ynnest" som Gud har skänkt mänskligheten under denna dag? _____

3. Vad betyder ordet "att främja"? _____

4. Gör en lista över de saker som du kan göra för att främja mänsklighetens högsta intressen: _____

AVSNITT 5

Bahá'u'lláh säger:

"Detta är den dag på vilken oceanen av Guds barmhärthet har blivit uppenbarad för människorna, den dag då Hans godhets Morgonstjärna har gjutit sin strålgång över dem, den dag då molnen av Hans givmilda ynnest har överskuggat hela människosläktet. Nu är tiden inne att trösta och vederkvicka de nedslagna med livgivande vindar av kärlek och gemenskap och med levande vatten av vänlighet och barmhärthet."⁴

1. Komplettera följande meningar:

- a. I denna dag har oceanen av Guds _____ blivit _____ för människorna.
- b. I denna dag har Hans _____ morgonstjärna _____ sin _____ över människorna.
- c. I denna dag har molnen av Hans _____ hela människosläktet.
- d. _____ är tiden inne att _____ och _____ den nedslagna genom livgivande vindar av _____ och _____, och levande vatten av _____ och _____.

2. Vilka av följande saker uppmuntrar och lyfter ett folk?

- _____ Få tillgång till utbildning
- _____ Ökad kapacitet att konsultera
- _____ Att bli betraktad med medlidande
- _____ Dra nytta av vetenskapliga framsteg
- _____ Att förmås att stödja ett eller annat politiskt parti eller en fraktion
- _____ Läsa och dela med sig av Guds ord till andra

- _____ Att bli övertalad att köpa saker de inte behöver på kredit
- _____ Har större medvetenhet om vikten av bön
- _____ Att få uppmuntran i sina strävanden
- _____ Att bli bemyndigad att framföra klagomål på ett värtaligt sätt till myndigheterna genom rättsliga medel
- _____ Deltagande i proteströrelser
- _____ Dricka alkohol för att glömma sina problem
- _____ Att få ta del av fördelarna med ett sjukvårdssystem
- _____ Att ha en nattklubb i närheten där de kan roa sig
- _____ Att känna igen Guds manifestation för idag
- _____ Förlita sig på kraften i gudomlig hjälp

AVSNITT 6

Bahá'u'lláh säger:

"Världens jämvikt har rubbats genom det vibrerande inflytandet av denna största, denna nya världsordning. Mänsklighetens ordnade liv har omstörtats genom inverkan av detta enastående, detta underbara system – vars like förgängliga ögon aldrig skådat.

Nedsänk er i Mina ords ocean på det att ni må reda ut dess hemligheter och upptäcka alla de pärlor av visdom som ligger dolda i dess djup. Tag er i akt att ni icke vacklar i ert beslut att hålla fast vid sanningen i denna sak – en sak genom vilken potentialen hos Guds makt har uppenbarats och Hans herravälde upprättats."⁵

1. Komplettera följande meningar:

- a. Världens _____ har blivit _____ genom det vibrerande _____ av denna största, denna _____ .
- b. Mänsklighetens _____ har blivit _____ genom inverkan av detta _____ ...detta underbara... _____.
- c. Vi bör _____ oss själva i _____ Hans ords _____, så att vi kan _____ dess _____ och _____ alla de pärlor av _____ som ligger dolda i dess djup.
- d. Vi bör inte _____ i vårt _____ att hålla fast vid _____ i denna sak.
- e. Detta är en sak genom vilken _____ hos Guds _____ har _____ och

Hans _____ upprättats.

2. Vad betyder ordet "jämvikt"?

3. Vad har rubbat världens jämvikt? _____

4. Vilka är några av de tecken som tyder på att världen har förlorat sin jämvikt? _____

5. Vilka är några av de tecken som tyder på att mänsklighetens liv har omstörtats?

6. Vad är det "underbara system" som Bahá'u'lláh hänvisar till? _____

7. Hur kan vi nedsänka oss i oceanen av Bahá'u'lláhs ord? _____

8. Hur påverkas våra tankar när vi nedsänker oss i oceanen av Hans ord?

9. Hur påverkas våra handlingar när vi nedsänker oss i oceanen av Hans ord?

10. Varifrån får vi den andliga energi som krävs för att arbeta för upprättandet av Bahá'u'lláhs världsordning? _____
- _____
11. Vad betyder ordet "vackla"?
- _____
12. Hur påverkas vår andliga energi om vi vacklar när det gäller att acceptera sanningen om Hans Sak i sin helhet? _____
- _____
- _____
- _____

AVSNITT 7

'Abdu'l-Bahá vänder sig till oss med dessa ord:

"O Herrens älskade! Denna dag är enandets dag, dagen för hopsamlandet av hela mänskligheten. "Sannerligen, Gud älskar dem som strider för Hans sak i slutna led som vore de en fast vägg." Lägg märke till att Han säger "i slutna led" – vilket betyder sammanträngda, var och en sammanförd intill nästa person, var och en stödjande sina kamrater. Att kämpa, såsom anges i den heliga versen, betyder inte i denna största av alla religionsordningar att gå ut med svärd och spjut, med lans och genomträngande pilar – utan i stället att vara beväpnad med rena avsikter, rättfärdiga motiv, stödjande och goda råd, gudomliga egenskaper, med gärningar som behagar den Allsmäktige, med himlens kännetecken. Detta innebär bildning för hela mänskligheten, vägledning för alla människor, vittgående spridning av andens ljuva dofter, kungörandet av Guds bevis, framläggande av övertygande och gudomliga argument, utförande av goda gärningar."⁶

1. Komplettera följande meningar:
- a. 'Abdu'l-Bahá berättar för oss att denna dag är _____ dag, dagen för _____ av hela _____ .
- b. Han förklarar att Gud _____ dem som, som om de var en _____ , _____ för Hans sak i _____ .
- c. Att vara "i slutna led", förklarar 'Abdu'l-Bahá, betyder att vara _____ och _____ , den ena _____ nästa, medan var och en _____ sina kamrater.
- d. Att strida i Sakens tjänst i denna den största av alla _____ säger Han till oss, betyder inte att gå ut med _____ och _____ ,

e. På samma sätt innebär att strida i denna religionsordning
för hela mänskligheten, _____ för alla människor,
av _____, _____ av Guds _____,
_____ av _____
_____, _____ av _____.

-
- This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

- Hur ser den strid ut som vi är inblandade i? _____

☐ Ren avsikt	☐ Ilska
☐ Gudomliga attribut	☐ Generositet
☐ Rättfärdiga motiv	☐ Kraften i bönen
☐ Längtan efter ledarskap	☐ Lovvärda gärningar
☐ Arrogans och stolthet	☐ Guds kärlek
☐ Passion för rättvisa	☐ Kärlek till mänskligheten
☐ Själv rättfärdighet	☐ Förtroende för Gud
☐ Vapen	☐ Hjälpsam och effektiv rådgivning
☐ Knivar	☐ Kraften i enighet
☐ Kraften i Guds ord	☐ Pengar
☐ Själv tillfredsställelse	☐ Tro
☐ Själv förhärlikande	☐ Ödmjukhet

6. Är det okej att söka herravälde över andra för att skapa rättvisa? _____

7. Vilka av följande saker gör vi när vi är engagerade i den andliga kampen för att förena mänskligheten?

- ☐ Främjar utbildning
- ☐ Tvingar andra att göra som vi vill
- ☐ Undervisar om Guds sak
- ☐ Förkunnar Guds sak
- ☐ Delar upp oss i fraktioner enligt våra egna intressen
- ☐ Kämpar för den grupps intressen som vi tillhör
- ☐ Utför välgörenhetsgärningar
- ☐ lägger fram avgörande argument för sanningen i Bahá'u'lláhs uppenbarelse
- ☐ Fördjupar oss i havet av Hans ord
- ☐ Förtrycker de svaga och de förtryckta
- ☐ Ber ivrigt
- ☐ Plundrar människors ägodelar
- ☐ Samlar rikedom genom att stjäla från andra

AVSNITT 8

En ökad medvetenhet om denna dags storhet skapar hos oss alla en önskan att resa oss, att undervisa, att tjäna och att utföra offergärningar. För att inte förlora ur sikte hur brådskande det är för er att engagera er i handlingar i sakens tjänst, lägg följande avsnitt ur ett brev skrivet av Beskyddaren på minnet:

"Det finns ingen tid att förlora. Det finns inget utrymme för tvekan. Massorna hungrar efter livets bröd. Scenen är iordningställd. Det fasta och oåterkalleliga löftet har avgivits. Guds egen Plan har satts i verket. Den tillväxer i styrka för var dag som passerar. Himmels och jordens krafter medverkar längs mystiska vägar för dess verkställande. Ett sådant tillfälle är oersättligt. Må den som tvivlar stå upp och själv betyga sanningen i dessa ord. Att försöka, att vara ihärdig, säkerställer slutlig och fullständig seger."⁷

REFERENSER

1. *Axplock ur Bahá'u'lláhs skrifter* (Bahá'í-förlaget AB, 1978 (2022)), VII, stycke 1, s. 24.
2. Ibid, VII, stycke. 2, s. 24-25 (10-11).
3. Ibid, IV, stycke. 1, s. 21 (5).
4. Ibid., V, stycke 1, s. 22 (6).
5. Ibid, LXX, stycke 1-2, s. 111 (154).
6. *Abdu'-Bahás skrifter i urval* (Bahá'í-förlaget AB 2017), nr 207, s 227.
7. Från ett brev daterat den 28 januari 1939, publicerat i *This Decisive Hour: Messages from Shoghi Effendi to the North American Bahá'ís, 1932-1946* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002), nr 46, s. 28.

Bábs liv

Syfte

Att få en förståelse för styrkan i Bábs korta
och dramatiska ämbete och lära sig att
berätta historien om Hans liv

AVSNITT 1

Bábs religionsordning började 1844 och varade bara i nio år. Dess främsta syfte var att bereda vägen för Bahá'u'lláhs uppenbarelse. Även om perioden för Bábs verksamhet var kort, var de krafter som frigjordes genom Hans uppenbarelse så intensiva att deras effekt kommer att kännas i hundratals generationer framöver.

Báb, vars namn var Siyyid 'Alí-Muḥammad, föddes den 20 oktober 1819 i Shiraz, en stad i södra Iran, även känt som Persien. De flesta människor i Persien tillhör en gren av islam som väntar på att en utlovad gudomlig person, kallad Qá'im, ska framträda. Titeln "Qá'im" betyder "Den som uppstår".

Báb kom från en förnäm familj som härstammade från Muḥammed, Islams profet. Hans far gick bort när Han var ett litet barn och Han uppfostrades av sin morbror. Báb var utrustad med medfödd kunskap och behövde ingen skolgång, men eftersom Han följde sin farbrors önskan började Han i skolan vid tidig ålder. Snart insåg dock Hans lärare Bábs stora kapacitet och insåg att Han inte hade något att lära ut till detta extraordinära barn. Han har berättat följande historia om Bábs skoldagar:

"En dag bad jag Báb att recitera öppningsorden i Koranen Han tvekade och anförde att om Han inte fick berättat för sig vad dessa ord betydde så skulle Han på intet sätt försöka sig på att uttala dem. Jag låtsades att inte känna till deras innebörd. 'Jag vet vad dessa ord betyder', sade min elev, 'med din tillåtelse ska Jag förklara dem.' Han talade med en sådan kunskap och ledighet att jag slogs av häpnad... . Ljuvheten i Hans tal dröjer sig fortfarande kvar i mitt minne. Jag kände mig tvingad att ta Honom tillbaka till Hans morbror och att överlämna i hans händer det förvaltarskap han anförtrott mig. Jag bestämde mig för att berätta för honom hur ovärdig jag kände mig att undervisa ett så anmärkningsvärt barn. Jag fann Hans morbror ensam på sitt kontor. 'Jag har fört Honom tillbaka till dig', sade jag, 'och överlåter Honom i ditt vaksamma beskydd. Han skall inte behandlas som ett litet barn, ty i Honom kan jag redan se bevis på den mystiska makt som enbart Qá'ims uppenbarelse kan uppenbara. Det åligger dig att omge Honom med din mest kärleksfulla omsorg. Behåll Honom i ditt hem, ty Han har sannerligen inget behov av en lärare som jag.' Hans morbror tillrättavisade Báb strängt. 'Har Du glömt mina instruktioner?' sade han. 'Har jag inte redan uppmanat Dig att följa Dina klasskamraters exempel, att iakttä tystnad och att uppmärksam lyssna till varje ord Din lärare säger?' Efter att ha fått Hans löfte att troget följa hans instruktioner bad han Báb återvända till skolan. Detta barns själ kunde dock inte hållas tillbaka av Hans morbrors stränga förmaning. Ingen disciplin kunde undertrycka flödet av Hans medfödda kunskap. Dag efter dag fortsatte Han att uppvisa sådana anmärkningsvärda bevis på övermänsklig visdom, att jag inte har förmåga att beskriva dem.."¹

Till slut fick Báb tillåtelse att lämna skolan. Han började sedan arbeta hos sin farbror som köpman i Bushehr, en stad sydväst om Shiraz. Under den tiden gifte sig Báb. Han och Hans hustru fick en son vid namn Aḥmad, som dog som spädbarn året innan Báb förklarade sig vara den utlovade Qá'im.

Som ung visade Báb tecken på en kraft och storhet som ingen kunde konkurrera med. De unika egenskaper som skulle utmärka Honom under hela Hans snabba och tragiska ämbete var redan uppenbara. Beskyddaren hänvisar till Honom som "den milde, ungdomlige och oemotståndlige gestalt som var Báb, oöverträffad i sin ödmjukhet, orubblig i sitt lugn, magnetisk i Sina uttalanden". De avsnitt som följer kan bara i otillräcklig grad beskriva händelserna i Hans liv. Men även denna korta redogörelse bör i våra hjärtan tända en gnista från den kärlekens eld som Han tände i hjärtat på tusentals och åter tusentals människor i Persien och bortom Persien.

1. Vad hette Báb? _____

2. Var föddes Báab och på vilket datum? _____
3. Vad betyder titeln "Qá'im"?
4. Från vem härstammade Báabs familj? _____
5. Vem ansvarade för att uppfostra Báab efter att Hans far gått bort? _____
6. Vad menas med påståendet att Báab av Gud begåvades med medfödd kunskap?
7. Vad tänkte Báabs lärare när han insåg Hans stora kapacitet? _____
8. Vad betyder uttrycket "övermänsklig visdom"? _____
9. Vad gjorde Báab efter att Han slutat skolan? _____
10. Med vilka ord hänvisar Beskyddaren till Báab? _____
11. Berätta med egna ord historien om Báabs skoldagar, så som den berättas av Hans lärare.

AVSNITT 2

Innan Báb tillkännagav sitt uppdrag visste flera människor runt om i världen redan djupt i sina hjärtan att en ny Guds dag var på väg att gry. Bland dem fanns Siyyid Kázim, en helig personlighet som bodde i staden Karbila i Irak. Siyyid Kázim hade många elever och Han ägnade sitt liv åt att förbereda dem för Qá'ims efterlängttade ankomst. Han sade upprepade gånger till dem att de efter Hans död skulle lämna sina hem och med hjärtan fria från alla jordiska önskningar ge sig ut för att söka efter den utlovade Älskade.

Efter Siyyid Kázims bortgång tillbringade en av Hans mest framstående elever, Mullá Husayn, fyrtio dagar i bön och meditation, under vilka Han öppnade sitt hjärta för Guds inspiration. Han lämnade sedan Irak med två följeslagare och började sitt sökande. Han begav sig först till Bushehr. Han stannade dock inte länge där, för han kände sig oemotståndligt dragen norrut, mot Shiraz. När han närmade sig staden bad han sina två följeslagare att gå till en viss moské och vänta på att han skulle ansluta sig till dem där.

Några timmar före solnedgången den dagen, strax utanför porten till Shiraz, mötte Han en ungdomlig personlighet som välkomnade Honom och bjöd in Honom till sitt hem för att återhämta sig efter sin långa och svåra resa. Mullá Husayn var djupt imponerad av det milda men övertygande sätt som denne extraordinära ungdom talade på. Han följde med Honom och snart stod de vid dörren till ett anspråkslöst hus. De gick in och fortsatte till det övre rummet. Den älskvärde värden beordrade att en vattenkanna skulle hämtas så att Hans gäst kunde tvätta bort dammet från sina resor. Sedan gjorde Han själv i ordning te och bjöd Mullá Husayn på det. Efter dessa gästvänliga handlingar började Han tala. Detaljerna i detta historiska samtal återberättades senare av Mullá Husayn:

"Det var ungefär en timme efter solnedgången när min ungdomlige Vård började samtala med mig. "Vem, efter Siyyid Kázim", frågade Han mig, "anser du vara Hans efterträdare och er ledare?" "Vid tidpunkten för Hans död", svarade jag, "uppmannade vår bortgångne lärare oss enträget att överge våra hem, att sprida oss vitt och brett, i sökandet efter den utlovade Älskade. Jag har i enlighet med detta begivit mig till Persien, har rest mig för att utföra hans vilja och är fortfarande sysselsatt med mitt sökande." "Har er lärare", frågade Han vidare, "gett er några detaljerade anvisningar vad gäller de utmärkande dragen hos den utlovade?" "Ja", svarade jag. "Han är av ren härkomst, av illuster härstamning och av Fátimihs avkomma. Vad gäller Hans ålder är Han äldre än tjugo och yngre än trettio. Han är förlänad medfödd kunskap. Han är medellång, avhåller sig från rökning och saknar kroppsliga lyten." Han gjorde uppehåll en stund och förkunnade sedan med livfull röst: "Se, alla dessa tecken är uppenbarade i Mig!" Han betraktade sedan vart och ett av dessa ovan nämnda tecken för sig och visade att vart och ett stämde in på Honom."²

Den kvällen visade Báb för Mullá Husayn, med tydliga och omisskännliga bevis, att Han var den utlovade Qá'im. Han uppenbarade med häpnadsväckande snabbhet den första delen av sin kommentar till Josefs sura, ett viktigt kapitel i Koranen. Han vände sig sedan till Mullá Husayn med dessa ord:

""O du som är den förste att tro på Mig! Sannerligen säger Jag, Jag är Báb, Guds port, och du är Bábu'l-Báb, porten till denna port. Arton själar måste, till en början, spontant och självmant, acceptera Mig och erkänna sanningen i Min uppenbarelse. Utan uppmaning eller inbjudan måste var och en av dem oberoende söka och finna Mig. Och när deras antal är fullständigt skall en av dem väljas att följa Mig på pilgrimsfärd till Mecka och Medina. Där skall Jag frambära Guds budskap till Meckas sharif. Därefter skall Jag återvända till Kufah, där Jag återigen, i den heliga stadens moské, skall uppenbara Hans sak. Det åligger dig att

inte yppa, varken till dina följeslagare eller till någon annan själ, det du har sett och hört."³

Denna strålande uppenbarelse fyllde Mullá Husayns själ med spänning och glädje, med vörnd och förundran. "Hur svag och kraftlös, hur nedslagen och blyg hade jag inte känt mig tidigare!" sa Han senare. "Då kunde jag varken skriva eller gå, så skakiga var mina händer och fötter. Men nu hade kunskapen om Hans uppenbarelse sporrat min varelse. Jag kände mig besatt av ett sådant mod och en sådan kraft att om världen, alla dess folk och potentater, skulle resa sig mot mig, skulle jag ensam och oförskräckt stå emot deras angrepp. Universum tycktes bara vara en handfull damm i mitt grepp. Jag tycktes vara den personifierade Gabriels röst, som kallade till hela mänskligheten: "Vakna, ty se! Morgonljuset har brutit fram. Res er, ty Hans sak är uppenbarad. Hans nåds port står på vid gavel; träd in däri, o världens folk! Han som är er utlovade är kommen!"⁴

Bábs tillkännagivande ägde rum på kvällen den 23 maj 1844. Han var då tjugofem år gammal. Årtionden senare, i samband med årsdagen av Bábs tillkännagivande, talade 'Abdu'l-Bahá till de församlade med följande ord:

"Detta är den 23 maj, årsdagen av Bábs budskap och tillkännagivande. Det är en välsignad dag och uppenbarandets gryning, ty Bábs framträdande var den sanna morgonens tidiga ljus, ... det är en välsignad dag, den himmelska gåvans första början, begynnelsen till den gudomliga strålglansen. På denna dag, år 1844, sändes Báb ut för att såsom härolden förkunna Guds Konungarike, förkunna det glada budskapet om Bahá'u'lláhs ankomst och trotsa hela den persiska nationens motstånd."⁵

1. Vad sa Siyyid Kázim till sina elever att göra efter hans död? _____

2. Vad gjorde Mullá Husayn efter att Siyyid Kázim hade gått bort? _____

3. Hur visste Báb att Mullá Husayn hade anlänt till Shiraz? _____

4. Vilka frågor ställde Báb till Mullá Husayn när de kom till Hans hem? _____

5. Vilka indikationer gav Siyyid Kázim sina elever angående Qá'ims person? _____

-
-
6. Vem är Fáṭīmih dotter till, och vad innebär det att vara "av hennes säd"? _____
-
7. Hade Báḅ de egenskaper som Mullá Ḥusayn sökte efter? _____
-
8. Vad betyder titeln "Báb"? _____
-
9. Vilken titel gav Báḅ till Mullá Ḥusayn? _____
-
10. Vad betyder den här titeln? _____
-
11. Vad var det som måste hända innan Báḅ öppet kunde förkunna sin sak? _____
-
12. Uttryck med egna ord vad Mullá Husayn sade om den minnesvärda natt då Han kände igen den utlovade Qá'im.
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
13. När ägde Báḅs tillkännagivande rum? _____
-
14. Hur gammal var Báḅ vid tiden för Sitt tillkännagivande? _____
-

AVSNITT 3

Efter Mullá Husayn sökte och fann sjutton andra personer oberoende av varandra sitt hjärtas önskan, Báb. Var och en vägledades av Gud att erkänna sanningen i den nyfödda uppenbarelsen, vissa genom visioner eller drömmar, andra genom bön och andra under stunder av meditation. Alla utom en av dessa välsignade själar nådde Bábs närvaro i Shiraz. Den som inte mötte Honom var en lysande och begåvad diktarinna vid namn Táhirih. Hon fick kännedom om Báb genom en dröm, erkände Honom som den utlovade Qá'im och blev en modig förkämpe för Hans sak. Den artonde personen som anslöt sig till Hans anhängare var en tjugotvåårig yngling som kallades Quddús. Trots sin ungdom hade Quddús en exemplarisk karaktär; få kunde mäta sig med Honom i mod och tro. Dessa första troende, tillsammans med Mullá Husayn, förklarades av Báb vara de arton "levandes bokstäver".

Strax efter att antalet "levandes bokstäver" blev komplett kallade Báb Mullá Husayn till sig och gav honom följande instruktioner: "vårt kamratskaps dagar närmar sig sitt slut. Mitt förbund med dig är nu fullbordat. Omgjorda dina länder och res dig upp för att sprida Min sak. Bli inte förskräckt vid åsynen av denna generations förfall och fördärv, ty förbundets Herre skall förvisso bistå dig. Sannerligen, Han skall omge dig med Sitt kärleksfulla beskydd och skall leda dig från seger till seger. Liksom molnet som låter sin ynnest regna över jorden, korsa landet från ände till ände och utgjut över dess folk de välsignelser som den Allsmäktige i sin barmhärtighet har behagat skänka dig ... I denna pilgrimsfärd som vi snart skall ge oss ut på, har Vi valt Quddús som vår följeslagare. Vi har lämnat dig bakom oss för att möta anstormningen från en hård och obeveklig fiende. Var dock förvissad om att en obeskrivligt ärofull belöning skall tilldelas dig. Följ din resväg mot norr och besök på din väg Isfahan, Kashan, Qom och Teheran. Be den allsmäktiga Försynen att Han nådigt må göra det möjligt för dig att i den huvudstaden nå den sanna suveränitetens säte och att träda in i den Älskades boning. En hemlighet ligger gömd i den staden. När den blir uppenbar kommer den att förvandla jorden till ett paradys. Min förhoppning är att du skall få ta del av dess nåd och känna igen dess prakt."⁶

Efter att ha gett Mullá Husayn instruktioner om att bege sig till Teheran, kallade Báb de andra levandes bokstäver till sin närvaro och tilldelade var och en ett särskilt uppdrag. I sina avskedsord uppmanade Han dem att lägga alla jordiska önskningar åt sidan och sprida sig vitt och brett för att förkunna Hans sak. Han talade till dem och sade:

"Mina älskade vänner! Ni är bärare av Guds namn i denna dag. Ni har blivit utvalda till skattkamrarna för Hans mysterium. Det åligger var och en av er att uppvisa Guds attribut och att genom era handlingar och ord vara exempel på tecknen på Hans rättfärdighet, Hans makt och Hans härlighet. Lemmarna på era kroppar måste bära vittnesbörd om upphöjdheten hos ert syfte, integriteten i era liv, äktheten i er tro och den upphöjda karaktären i er hängivenhet. Ty sannerligen säger Jag, detta är den dag Gud talat om i sin bok: 'På den dagen skall Vi sätta ett sigill på deras munnar och ändå skall deras händer tala till Oss och deras fötter skall bära vittnesbörd om det de skall ha gjort.'"

Reflektera över de ord Jesus riktade till sina lärjungar, då Han sände ut dem att sprida Guds tro. Med ord som dessa ålade Han dem att resa sig och fullgöra sitt uppdrag: 'Ni är såsom elden som i nattens mörker har tänts på bergets topp. Låt ert ljus lysa inför människors ögon. Sådan måste renheten i er karaktär och graden av er självförsakelse vara att jordens folk genom er må igenkänna och attraheras till den Himmelske Fadern, som är källan till renhet och nåd. Ty ingen har sett Fadern som är i himmelen. Ni som är Hans andliga barn måste genom era gärningar vara exempel på Hans dygder och vittna om Hans härlighet. Ni är jordens salt. Men om saltet mister sin sälta, hur skall man då göra det salt igen? Sådan måste graden av er avskiljelse vara att oavsett i vilken stad ni träder in i för att förkunna och undervisa om Guds sak, skall ni inte på något vis förvänta er varken mat eller belöning från dess invånare. Nej, när ni lämnar den staden skall ni skaka dammet av era fötter. Såsom ni har trätt in i staden rena och obefläckade, så skall ni även lämna den. Ty sannerligen säger Jag, den

Himmelske Fadern är ständigt med er och vakar över er. Om ni är Honom trogna kommer Han med visshet överlämna i era händer alla jordens skatter och kommer att upphöja er över alla kungar och regenter i världen.'."

O Mina bokstäver! Sannerligen säger Jag, oerhört upphöjd är denna dag över tidigare apostlars dagar. Nej, omätbar är skillnaden! Ni är vittnena till Guds utlovade dags gryning. Ni tar del ur Hans uppenbarelses mystiska kalk. Omgjorda ansträngningens länder och var uppmärksamma på Guds ord såsom de uppenbarats i Hans bok: 'Se, Herren din Gud är kommen och med Honom är förbundet av Hans änglar uppställt framför Honom!' Rena era hjärtan från världsliga begär och låt änglalika dygder vara er utsmyckning. Sträva att ni med era handlingar må bära vittnesbörd om sanningen i dessa Guds ord och akta er så att, genom att 'vända tillbaka', Han ej må 'byta ut er mot ett annat folk', som 'inte skall vara er like', och som skall ta ifrån er Guds konungadöme.

De dagar då tom tillbedjan ansågs tillräcklig är till ända. Tiden är kommen då intet annat än det renaste motiv, stött av handlingar av fläckfri renhet, kan höja sig till tronen i höjden och vara godtagbara inför Honom. 'Det goda ordet stiger upp till Honom och den rättfärdiga handlingen kommer att göra det upphöjt inför Honom.' Ni är de ringa om vilka Gud har sagt detta i sin bok: 'Och Vi önskar visa ynnest mot dem som förringades i landet och göra dem till andliga ledare bland människorna och göra dem till Våra arvtagare.' Ni har kallats till denna ställning; ni kommer att nå den enbart om ni reser er för att trampa varje världsligt begär under era fötter och anstränger er att bli 'Hans vördade tjänare som ej talar förrän Han har talat och som utför Hans befallning.'

Ni är de första bokstäverna som har frambringats ur den Ursprungliga punkten, de första källor som har sprungit fram ur denna uppenbarelses källsprång. Bönfall Herren er Gud att bevilja att inga jordiska snaror, ingen värdslik tillgivenhet, ingen flyktig strävan, må fläcka renheten eller förbittra sötman av den nåd som flödar genom er. Jag förbereder er för ankomsten av en mäktig dag. Ansträng er till det yttersta så att, i den kommande världen, Jag som nu ger er befallningar må glädjas, inför Guds nådastol, åt era gärningar och yvas över det ni uppnått. Den kommande dagens hemlighet är nu förborgad. Den kan varken avslöjas eller uppskattas. Den dagens nyfödda barn utmärker sig över de visaste och mest vörnadsvärda människorna i denna tid, och den tidens mest anspråkslöse och olärde kommer i förståelse att överträffa de mest lärda och kunniga teologerna i denna tidsålder. Sprid er över hela detta land och, med ståndaktiga fötter och helgade hjärtan, bered vägen för Hans ankomst. Se ej till era brister och svagheter; fäst er blick på den oöverbanneliga kraften hos Herren, er Gud, den Allsmäktige.

Har Han icke under tidigare dagar förmått Abraham, trots Hans skenbara hjälplöshet, besegra Nimrods styrkor? Har Han inte möjliggjort för Moses, vars stav var Hans enda följeslagare, att besegra Farao och hans styrkor? Har Han inte upprättat Jesu upphöjdhet, fattig och ringa som Han var i folks ögon, över det judiska folkets samlade styrkor? Har Han inte underkastat de barbariska och militanta stammarna i Arabien under den heliga och omvandlande disciplinen hos Muḥammad, Hans profet? Res er i Hans namn, förlita er helt på Honom och var förvissade om slutlig seger."⁷

1. Vilken titel gav Báb till de första troende som erkände Honom som den utlovade Qá'im? _____
2. Hur många levandes bokstäver fanns det? _____
3. Vem var den förste som kände igen Báb? _____

-
4. Vem var den sista av de levandes bokstäver? _____
-
5. Hur vägledades de levandes bokstäver till att erkänna sanningen i Bábs uppenbarelse? ____
-
-
6. Vilket av den levandes bokstäver uppnådde inte Bábs närvaro? _____
-
7. Strax efter att antalet av de levandes bokstäver var komplett kallade Báb Múlla Húsayn till sig och gav honom följande instruktioner: "Vår _____ dagar _____ mot sitt _____. Mitt _____ med dig är nu _____. _____ dina länder och _____ för att sprida min _____. Bli inte _____ vid _____ av denna _____ och _____, ty _____ ska _____ dig. Sannerligen, Han skall _____ dig med sitt kärleksfulla _____ och skall leda dig från _____ till _____. Liksom som låter sin ynnest regna över jorden, _____ landet från ände till ände, och _____ över dess folk de _____ som _____ i sin barmhärtighet har behagat skänka dig."
8. Vem valde Báb att följa med Honom på pilgrimsfärden? _____
-
9. Vart instruerade Han Mullá Húsayn att gå? _____
-
-
10. Vilket hopp uttryckte Han för Mullá Húsayn? _____
-
-
11. Du kanske vill memorera åtminstone en del av Bábs tal till de levandes bokstäver.

AVSNITT 4

I oktober 1844 begav sig Báb tillsammans med Quddús ut på pilgrimsfärd till Mecka och Medina. Dessa två städer, som ligger i Saudiarabien, betraktas som heliga av islams anhängare. Báb och Hans följeslagare gick ombord på ett fartyg i Bushehr, som tog dem runt den arabiska halvön och anlände nära Mecka ungefär två månader senare. I Mecka skrev Báb ett brev till Sharif, stadens överhuvud och beskyddare av dess heliga helgedom. I brevet förklarade Han tydligt sitt uppdrag och uppmanade sharifen att acceptera Hans sak. Men sharifen, som var upptagen med sina egna angelägenheter, svarade inte på det gudomliga budskapet. Báb reste sedan tillsammans med Quddús från Mecka till Medina, där profeten Muhammeds kvarlevor är begravda. Efter att ha besökt denna heliga stad tog de sig tillbaka till Persien med båt. De landsteg i Bushehr, och Báb instruerade Quddús att fortsätta till Shiraz:

"Dagarna då du är i Mitt sällskap närmar sig sitt slut. Separationens timme är slagen, en separation som inte kommer att följas av en återförening, förutom i Guds konungarrike .. På Shiraz gator kommer förolämpningar att ösas över dig och de svåraste skador att åsamkas din kropp. Du kommer att överleva dina fienders nesliga behandling och kommer att få möta Honom som är det enda föremålet för vår dyrkan och kärlek. I Hans närvaro kommer du att glömma all den skada och vanära som kommer att ha drabbat dig. Den osynliges härskaror kommer att skynda att bistå dig och kommer att förkunna ditt hjältemod och din strålgans för hela världen. Dig tillkommer den obeskrivliga glädjen att tömma martyrskapets bägare för Hans skull. Även Jag skall beträda uppoffringens stig och kommer att ansluta Mig till dig i evighetens rike."⁸

- När gav sig Báb ut på sin pilgrimsfärd? _____
- Till vilka städer begav sig Báb på sin pilgrimsfärd? _____
- Vem skrev Han till i Mecka? _____
- Varför är Medina en helig stad för muslimerna? _____
- Skriv med dina egna ord vad Báb sa till Quddús när de nådde Bushehr.

6. Vem lovade Báb Quddús att han skulle träffa? _____
-

AVSNITT 5

I Shiraz började Quddús dela med sig av Bábs budskap med stor iver. Men snart mötte Han motstånd från det islamiska prästerskapet och provinsens guvernör, som beordrade att Han skulle häktas tillsammans med två av sina följeslagare. Guvernören var en grym och ondskefull man och befälde att de skulle straffas offentligt. Deras skägg brändes och deras näsor genomborrades och försågs med ett snöre, varefter de i detta skamliga tillstånd leddes genom gatorna. "Det blir en läxa för folket i Shiraz", sade guvernören, "som kommer att förstå vad straffet för kätteri blir."⁽⁹⁾ Efter att ha utsatts för dessa förödmjukelser fördrevs Quddús och Hans följeslagare från staden, varnade för att de skulle dödas om de försökte återvända. På så sätt fick dessa hjältemodiga själar äran av att vara de första som utsattes för förföljelse i Persien för sin nya tros skull. 'Abdu'l-Bahá har hänvisat till de tusentals som senare skulle förföljas på sin älskades, Bábs, väg med dessa ord:

"... de utstod de mest smärtfyllda svårigheter och plågsammaste vedermödor. De motstod prövningarna med förunderlig kraft och storslaget hjältemod. Tusentals kastades i fängelse, straffades, förföljdes och led martyrdöden. Deras hem plundrades och förstördes, deras ägodelar beslagtogs. De offrade villigt sina liv och förblev orubbliga i sin tro intill själva slutet. Dessa underbara själar är Guds ljus, helighetens stjärnor vilka praktfullt lyser över Guds viljas eviga horisont."¹⁰

Efter att ha utdömt ett så orättvist straff för Quddús och hans följeslagare vände guvernören sin ilska mot Báb. Han skickade sina vakter till häst till Bushehr med instruktioner om att häkta Honom och föra Honom i kedjor till Shiraz. Under tiden hade Báb lämnat Bushehr för Shiraz till häst. Det var i vildmarken mellan dessa två städer som den ridande eskorten mötte Honom. Långt senare berättade ledaren för eskorten historien om detta möte:

"Då vi närmade oss Honom hälsade Han oss och frågade om vårt resmål. Jag tyckte att det var bäst att dölja sanningen från Honom och svarade att vi hade beordrats av guvernören i Fárs att utföra efterforskningar i detta område. Han iakttog leende: 'Guvernören har sänt er för att häkta Mig. Här är Jag; gör med Mig som det er behagar. Genom att komma er till mötes har Jag förkortat er marsch och har underlättat för er att finna Mig.' Jag blev överraskad av Hans yttrande och förundrades över Hans uppriktighet och rättframhet. Jag kunde dock inte förklara Hans beredvillighet att självmant underkasta sig det hårda straffet från regeringstjänstemän och därigenom riskera sitt liv och sin säkerhet. Jag försökte ignorera Honom och förberedde mig för avfärd då Han närmade sig mig och sade: 'Jag svär vid rättfärdigheten hos Honom som skapade människan, särskilde henne från resten av sin skapelse och gjorde hennes hjärta till sätet för sin överhöghet och kunskap, att Jag under hela Mitt liv inte yttrat något annat än sanningen och inte haft någon annan önskan än Mina medmänniskors välmåga och utveckling. Jag har försakat Min egen bekvämlighet och har undvikit att vara orsak till smärta eller sorg för någon. Jag vet att du söker Mig. Jag föredrar att överlämna Mig i dina händer hellre än att utsätta dig och dina följeslagare för onödigt obehag för Min skull.' Dessa ord rörde mig djupt. Jag klev instinktivt ner från min häst, kysste hans stigbyglar och tilltalade Honom med dessa ord: 'O ögats ljus hos Guds profet! Jag bönfaller Dig, vid Honom som skapade Dig och förlänade Dig sådan upphöjdhet och makt, att uppfylla min önskan och besvara min bön. Jag bönfaller Dig att lämna denna plats och att fly den hänsynslöse och föraktlige guvernören i denna provins. Jag räds hans ränker emot Dig. Jag gör uppror mot tanken på att vara ett redskap för hans ondskefulla planer mot en så oskyldig och ädel ättling till Guds profet...' På min innerliga bön gav Han mig följande svar: 'Må Herren din Gud gottgöra dig för din storsinhet och dina ädla avsikter.

Ingen känner till mysteriet hos Min sak; ingen kan fatta dess hemligheter. Aldrig kommer Jag att vända Mig bort från Guds påbud. Han ensam är Mitt säkra fäste, Mitt stöd och Min tillflykt. Till dess Min sista stund är nära vågar ingen angripa Mig och ingen kan ointetgöra den Allsmäktiges plan. Och när Min tid är kommen, hur stor kommer inte Min glädje att vara över att tömma martyrskapets bågare i Hans namn! Här är Jag; överlämna Mig i din mästares händer. Var inte rädd, ty ingen kommer att förebrå dig.' Jag bugade i samtycke och utförde Hans önskan."¹¹

Báb fortsatte omedelbart sin resa till Shiraz. Fri och utan kedjor gick Han framför sin eskort, som följde Honom respektfullt. När Báb anlände till Shiraz fördes Han inför guvernören, som behandlade Honom med skamlig grymhet. Han tillrättavisade och kritiserade Báb offentligt. Därefter överlämnade Han Honom i sin farbrors förvar. Även om Báb tilläts återvända till sitt hem var Hans frihet begränsad. Endast Hans familjemedlemmar och några få andra tilläts träffa Honom. Men trots guvernörens och prästerskapets försök att sätta stopp för Hans inflytande ökade antalet anhängare snabbt.

Nyheten om Bábs betydelsefulla tillkännagivande spriddes så pass att Persiens kung beslöt att skicka en av sina mest betrodda och kunniga lärda till Shiraz för att undersöka situationen. Denne lärde man, som var gäst i guvernörens hem, träffade Báb vid tre tillfällen. Han var fast besluten att motbevisa Bábs argument, men vid varje möte blev han alltmer imponerad av Bábs kunskap, vältalighet och visdom. Vid det tredje mötet var Vahíd - det namn som denne lärde skulle bli känd som - helt övertygad om Ungdomens gudomliga ställning. Vahíd skulle senare förklara att Han under sina möten med Báb kände sig lika "låg som stoftet under Hans fötter". Han skickade omedelbart en skriftlig rapport till kungens hov och lämnade Shiraz enligt Bábs instruktioner. Från den dagen och framåt ägnade Han sina krafter åt att främja Hans sak och gav till slut sitt liv i sin älskades väg.

I takt med Bábs ökande popularitet och berömmelse steg guvernörens ilska. Han beordrade återigen att Han skulle gripas. Den här gången hade guvernören för avsikt att avrätta Báb, och Han skickade iväg en polis för att gripa Honom från Hans farbrors hem mitt i natten. Just den natten bröt dock en pest ut i Shiraz och hela staden drabbades av panik. Inom loppet av några timmar hade över hundra människor dött i den fruktade sjukdomen. Skrik av smärta och sorg kunde höras på gatorna och stadens invånare flydde i förvirring. Tjänstemannen visste inte vad han skulle göra och tog med sig Báb till sitt eget hem. Han blev bedrövad när Han vid ankomsten fick veta att hans son var döende i sjukdomen. I förtvivlan kastade han sig för Bábs fötter och bad att få bli förlåten. När sonen mirakulöst botades insåg ämbetsmannen att Guds hand var inblandad i utbrottet och vädjade till guvernören att släppa Báb. Guvernören, som fruktade för sin familjs och andras liv, gick med på detta på villkor att Báb skulle lämna Shiraz.

Hösten 1846 begav sig Báb till Isfahan, en stad norr om Shiraz. När Han tog farväl av sin farbror sade Han till honom: "Jag kommer att möta dig igen i bergen i Azerbajjan varifrån jag kommer att sända ut dig för att vinna martyrskapets krona. Jag kommer själv att följa dig, tillsammans med en av Mina trofasta lärjungar och förenas med dig i evighetens rike."¹²

1. Vad gjorde Quddús när Han kom till Shiraz? _____

2. Vem motsatte sig Quddús när han började dela med sig av Bábs budskap i Shiraz? _____

3. Vad betyder ordet "prästerskap"? _____

4. Vilka ord beskriver karaktären hos guvernören i Shíráz? _____

5. Vilket straff utdömde ståthållaren för Quddús och Hans två följeslagare? _____

6. Vad betyder ordet "kätteri"? _____

7. Efter att ha fördrivit Quddús och Hans två följeslagare från Shiraz, vad instruerade guvernören sina vakter att göra? _____

8. Vad gjorde Báb när vakterna mötte Honom? _____

9. Báb sade till ledaren för de vakter som skickats för att häkta Honom: " _____
har _____ er för att _____ mig. _____ är jag; gör med
_____ som det er _____. Genom att komma er
till _____ har jag _____ er _____ och
har _____ för er att _____ Mig."

Ledaren försökte ignorera Báb och gjorde sig beredd att gå, när Báb sade: ". . . Jag har
_____ Min egen _____ och har _____ att vara _____
till _____ eller _____ för någon. Jag _____
att du _____ jag. Jag föredrar att _____
_____ i dina _____ snarare än _____ dig
och dina _____ för _____ för Min skull."
10. Hur avväpnade Báb fientligheten hos hans vakter? _____

11. På vilket sätt anlände Báb till Shiraz? _____

12. Vilka åtgärder vidtog guvernören mot Báb? _____

13. Vad blev effekten av guvernörens och prästerskapets försök, under de månader som
följde, att göra slut på Hans inflytande? _____

14. Vem är Vahíd?
- _____
- _____
15. Hur reagerade guvernören på Bábs ökande popularitet? _____
- _____
- _____
16. Vad fick guvernören att slutligen släppa Báb och tillåta Honom att lämna Shiraz? _____
- _____
- _____
17. Vart tog Báb vägen när Han lämnade Shiraz? _____
- _____
18. När gjorde Han den här resan? _____
- _____
19. Vad sa Báb till sin farbror när Han tog farväl av honom? _____
- _____
- _____
- _____
20. Bilda ett par med en annan medlem av din grupp och turas om med din partner att berätta historien om den beridna eskortens möte med Báb i vildmarken mellan Bushehr och Shiraz.

AVSNITT 6

När Báb närmade sig staden Isfahan skrev Han ett brev till guvernören i den provinsen och bad Honom att utse en plats där Han skulle bo. Guvernören, som var renhjärtad och rättvis, blev så rörd av artigheten och stilen i Bábs brev att Han instruerade provinsens högsta religiösa ämbetsman att ta emot Báb i sitt hem och att ge Honom ett varmt och generöst mottagande.

Under Bábs vistelse i Isfahan kom folkmassor varje dag för att se Honom och lyssna till Hans ord. Hans växande inflytande väckte dock snart avundsjuka hos det lokala prästerskapet, som fruktade att förlora den maktposition och auktoritet som de länge hade haft. De började sprida rykten om Báb i hopp om att väcka misstankar mot Honom. När detta misslyckades tänkte de ut en plan för att göra sig av med Honom. Guvernören, som var medveten om prästerskapets planer, bjöd in Báb att bo i hans eget hem. Där, under de timmar som guvernören tillbringade i samtal med Honom, kom han att förstå storheten i Hans uppenbarelse. En dag, när guvernören satt tillsammans med Báb i trädgården till sitt hem, tilltalade Han honom med dessa ord:

"Den Allsmäktige givaren har förlänat mig stora rikedomar. Jag vet inte hur jag på bästa sätt skall använda dem. Nu när jag med Guds hjälp har letts att igenkänna denna uppenbarelse, är det min innerliga längtan att få viga alla mina ägodelar åt främjandet av dess intressen och spridandet av kunskap om den. Det är min avsikt att, med Din tillåtelse, resa till Teheran

och där göra mitt bästa för att till denna sak vinna kungen, vars förtroende för mig är fast och orubbat, för denna sak.¹³

På detta utflöde av kärlek och hängivenhet svarade Báb:

"Må Gud belöna dina ädla motiv", svarade Báb. "Ett så upphöjt mål är för Mig mer värdefullt än själva handlingen. Dina dagar och Mina är emellertid räknade. De är för få för att jag skall kunna vittna eller att du skall nå förverkligandet av dina förhoppningar. Inte med de medel du innerligt föreställer dig kommer den Allsmäktiga försynen åstadkomma denna tros seger. Genom de fattiga och obetydliga i detta land, genom det blod de kommer att utgjuta på Hans stig, kommer den Allsmäktige härskaren försäkra bevarandet och befestandet av grunden i Hans sak. Samme Gud kommer i den kommande världen att kröna ditt huvud med den odödliga ärans krona och överösa dig med sina oskattbara välsignelser. Av din utmätta tid återstår enbart tre månader och nio dagar, varefter du med tro och visshet kommer att skynda till din eviga hemvist."¹⁴

Tre månader och nio dagar senare avled guvernören i Isfahan, exakt som Báb hade förutspått. Strax efter hans död skickade hans efterträdare ett meddelande till kungen i Teheran och frågade honom vad han skulle göra med Báb. Kungen beordrade honom att skicka Báb förklädd till huvudstaden, där kungen hade för avsikt att träffa honom. I sällskap med en beriden eskort började Báb sin resa mot Teheran.

1. Vem skrev Báb till när Han närmade sig staden Isfahan? _____

2. Vilka ord beskriver karaktären hos guvernören i Isfahan? _____

3. Vilka instruktioner gav guvernören till provinsens högsta religiösa ämbetsman? _____

4. Vad gjorde prästerskapet i Isfahan avundsjuka? _____

5. Vad fruktade prästerskapet att de skulle förlora om Báb tilläts fortsätta att hävda sitt budskap? _____

6. Vad gjorde guvernören i Isfahan för att skydda Báb mot prästerskapets planer? _____

7. Vad erbjöd sig guvernören att göra för Bábs sak? _____

8. Hur svarade Báb på guvernörens erbjudande? _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
9. Vilken djupgående sanning om framstegen i Guds sak förmedlade Báb i sitt svar till guvernören? _____
- _____
- _____
10. Vilka order gav kungen till guvernörens efterträdare? _____
- _____
- _____

AVSNITT 7

Persiens premiärminister vid den tiden var en självisk och inkompetent man. Han var rädd att om Báb kom till Teheran och mötte kungen skulle han förlora sin egen ställning och makt. Därför övertalade han kungen att ändra sina order och skicka Báb till provinsen Azerbaijan i nordvästra delen av landet.

Báb anlände under eskort till Tabriz, provinsens huvudstad, i juni 1847 och fördes till ett hus som hade valts ut för att hålla Honom fången. En avdelning soldater bevakade ingången till huset. Ingen tilläts se Honom, utom två av Hans anhängare. Stadens invånare varnades för att den som försökte träffa Báb skulle kastas i fängelse och att alla hans ägodelar skulle beslagtogs.

Báb stannade i Tabriz en kort tid och förflyttades sedan till fästningen Maku, belägen i Azerbajdžans berg långt från stora städer och tätorter. Premiärministern hade trott att Báb, förvisad till detta avlägsna och ogästvänliga hörn av landet, skulle förlora sitt inflytande och att Hans tro skulle glömmas bort. Men han insåg inte att när lampan för Guds religion en gång hade tänts, kunde ingen mänsklig hand släcka dess låga. Genom sitt majestät och sin kärleksfulla vänlighet vann Báb snart respekt och beundran både hos den tjänsteman som ansvarade för fästningen och hos folket i regionen.

På så sätt lättade de stränga restriktioner som Báb var underkastad gradvis och fästningens dörrar öppnades för Hans anhängare, som anlände i allt större antal från olika delar av Persien för att träffa Honom. Under sin fängelsevistelse i Maku uppenbarade Báb den persiska Bayán, det viktigaste av alla Hans verk. I denna bok fastställde Han lagarna för sin tidsålder, tillkännagav klart och direkt tillkomsten av en annan uppenbarelse som var större än Hans egen och uppmanade sina anhängare att söka och finna "Honom som Gud skall uppenbara". En av de tidiga troende som då levde i Maku beskrev uppenbarelsen av den persiska Bayán med dessa ord:

"Bábs röst, då Han dikterade sin lärosatserna och principerna i sin tro, kunde tydligt höras

av dem som bodde vid bergets fot. Melodin i Hans röst, det rytmiska flödet av verser som strömmade från Hans läppar fångade vår uppmärksamhet trängde in i våra själar. Berg och dal ekade majestätet i Hans röst. Våra hjärtan vibrerade i sina djup av Hans tilltalande ord."¹⁵

När premiärministern fick veta att Báb hade vunnit Maku-folkets kärlek och stöd och att Hans tro fortsatte att spridas över hela landet, gav han order om att Báb skulle förflyttas till Chehriq-fästningen. Men även där drogs människorna i de omgivande städerna och fästningens tjänstemän till Bábs magnetiska personlighet. Även några av de mest framstående prästerna i regionen accepterade den nya tron och lämnade sina privilegierade positioner för att ansluta sig till Hans anhängare.

Så snart premiärministern hörde talas om händelserna i Chehriq gav han order om att Báb omedelbart skulle skickas till Tabriz. Ett möte med de religiösa myndigheterna sammankallades att undersöka Báb och hitta ett effektivt sätt att göra slut på Hans inflytande. Det var nu omkring juli 1848. Vid detta möte försökte prästerskapet och regeringstjänstemännen förödmjuka Báb men övermannades av Hans majestät. På frågan: "Vem säger ni er vara och vad är det för budskap ni har med er?" förklarade Han:

"Jag är, jag är, jag är den Utlovade! Jag är den vars namn ni i tusen år har åkallat, vid vars omnämnande ni har rest er upp, vars ankomst ni har längtat efter att skåda och tidpunkten för vars uppenbarelse ni bett Gud att påskynda. Sannerligen, säger Jag, det åligger folken både i öst och väst att åtlyda Mitt ord och att svära trohet till Min person."¹⁶

Några dagar efter mötet fördes Báb tillbaka till Chehriq. Hans fiender hade hoppats att de i Tabriz skulle kunna tvinga Honom att ge upp sitt uppdrag. Men till slut bestämde de sig för att så länge Báb var vid liv skulle det vara omöjligt att hejda strömmen av Hans ökande inflytande bland folket i Persien.

1. Vilka ord beskriver Persiens premiärministers karaktär vid den här tiden? _____

2. Varför var premiärministern rädd för att kungen skulle träffa Báb? _____

3. Vad gjorde premiärministern för att hindra kungen från att träffa Báb? _____

4. Varför bevakade soldater ingången till det hus där Báb bodde i Tabriz? _____

5. Vilken varning fick människorna i staden? _____

6. Vart förflyttades Báb efter sin korta vistelse i Tabriz? _____

7. Vad trodde premiärministern skulle hända med Bábs sak när Han fångslades i Maku? ____

8. På vilket sätt misstog sig premiärministern i sitt tänkande? _____

9. Hur kom det sig att portarna till Bábs fängelse i Maku öppnades för Hans anhängare?

10. Vilken viktig bok uppenbarade Bábs under den tid Han satt inspärrad i fästningen Maku?_

11. Vilka är några av temana i den persiska Bayán? _____

12. I Bayán, vem uppmanade Bábs sina anhängare att söka och finna? _____

13. Vad gjorde premiärministern när Han hörde att Bábs tro fortsatte att spridas? _____

14. Hur påverkades Bábs sak av att Han förflyttades till Chehriq? _____

15. Vad trodde Bábs fiender att de skulle åstadkomma genom att föra Bábs från Chehriq till Tabriz? _____

16. Vilka frågor ställde myndigheterna till Bábs under Hans förhör? _____

17. Vad tillkännagav Báb som svar på deras frågor? _____

AVSNITT 8

Med hänvisning till Báb säger 'Abdu'l-Bahá:

”När det gäller Báb– må min själ offras för Honom! – var det i Hans ungdom, det vill säga, när Han hade nått det tjugofemte året av sitt välsignade liv, som Han trädde fram för att förkunna sin sak. Det var allmänt erkänt bland shiiterna att Han aldrig hade studerat i någon skola och inte hade erhållit några kunskaper av en lärare. Alla invånare i Shiraz vittnar om detta. Ändå stod Han plötsligt upp inför folket, förlänad fulländad kunskap och trots att Han bara var en köpman kom Han att förbluffa alla teologer i Persien. Helt ensam, på ett sätt som ligger bortom allt man kan föreställa sig, trädde Han fram och tog på sig en uppgift mitt bland perserna, vilka är kända för sin religiösa fanatism. Denna lysande Ande framträdde med sådan kraft att Han skakade grundvalen för religiös lag, seder, beteenden, moral och vanor i Persien och instiftade en ny lag, en ny tro och religion. Fastän statens framstående personer, majoriteten av befolkningen och de religiösa ledarna gemensamt reste sig för att förstöra och tillintetgöra Honom, stod Han ensam upp emot dem och satte hela Persien i rörelse. Hur många teologer och ledare offrade inte sina liv på Hans stig med den yttersta glädje och lycka och skyndade till fältets martyrskap.

”Regeringen, nationen, prästerskapet och framstående personer önskade utsläcka Hans ljus, men utan att lyckas. Till sist steg Hans måne upp, Hans stjärna lyste fram, Hans fundament blev fast grundat och Hans horisont överflödades av ljus. Han förmedlade gudomlig kunskap till en stor mängd människor och utövade ett fantastiskt inflytande på persernas tänkesätt, seder, moral och beteende. Han förmedlade det glada budskapet om manifesteringen av Bahás sol till sina anhängare och förberedde dem för tro och visshet.

”Framträdandet av dessa underbara tecken och detta storartade verk, det inflytande som det fick på människornas tankar och sinnen, att lägga grunden för utveckling och framläggandet av principerna för framsteg och välstånd genom en ung köpman utgör det största beviset på att Han var en fullkomlig läromästare. En rättvis person kommer aldrig att tveka att erkänna detta.”¹⁷

Du uppmuntras att förbereda och hålla ett kort anförande om Bábs liv baserat på ovanstående ord av 'Abdu'l-Bahá och på den historia som du har studerat fram till nu.

AVSNITT 9

År 1850 beordrade Persiens nye premiärminister, lika blodtörstig som den tidigare, att Báb skulle avrättas. Återigen fördes Báb från Chehriq till Tabriz, där Han placerades i en cell intill en gårdsplan som skulle bli platsen för Hans martyrskap.

När Báb fördes till cellen trängde sig en yngling fram genom folkmassan och kastade sig vid Bábs fötter. "Sänd mig inte bort från Dig, o Mästare", vädjade ynglingen. Han bad Báb om att få följa Honom vart Han än skulle gå. "Res dig", svarade Báb, "och var förvissad om att du kommer att vara med mig. I morgon skall du bevittna det Gud har förkunnat."¹⁸ Den unge mannen häktades omedelbart, tillsammans med två av sina kamrater, och fördes till samma cell där Báb och Hans sekreterare satt inspärrade. Denne unge man blev känd som Anís.

Anís hade fått höra om det nya budskapet från Báb själv under Hans första korta vistelse i Tabriz - detta trots de stränga restriktioner som vid den tiden hade införts för Hans kontakt med stadens invånare. Så stark var den eld av kärlek till Gud som brann i Anís hjärta att hans enda önskan var att offra sig själv för sin nya tro. Men hans styvfar, som var orolig över sin sons beteende, begränsade Anís rörelsefrihet och höll honom under sträng uppsikt i sitt hem. Där tillbringade Anís veckor i bön och meditation och bönföll Gud om att han än en gång skulle få uppleva sin älskades närvaro. En dag, när han var försjunken i bön, fick han en extraordinär vision. Han såg Báb stå framför honom och kalla på honom. Anís kastade sig för Hans fötter. "Gläd dig", sade Báb till honom, "timmen närmar sig då Jag, just i denna stad kommer hängas upp inför folkmassans ögon och skall falla offer för fiendens eld. Jag ska välja ingen annan än dig att dela martyrskapets kalk med Mig. Var förvissad om att detta löfte som Jag ger dig kommer att uppfyllas."¹⁹ Och så började Anís vänta tålmodigt, i vetskap om att den dag snart skulle komma då han skulle återförenas med sin Älskade. Nu hade han äntligen uppnått sitt hjärtas önskan.

Den kvällen strålade Báb av glädje. Han talade med munterhet till Anís och de andra tre trogna följeslagarna som var med Honom i Hans fängelsecell. "I morgon", sade Han till dem, "kommer vara Mitt martyrskaps dag. Jag önskar att en av er nu kunde resa sig och med sina egna händer avsluta Mitt liv. Jag dör hellre för en väns hand än för fiendens." Ingen av dem kunde tänka sig att ta ett så dyrbart liv, och de förblev tysta med tårar rinnande ur ögonen. Plötsligt reste sig Anís upp och sade att han var beredd att lyda vad Báb än skulle befälla. "Denne yngling som har rest sig för att hörsamma Min önskan", förklarade Báb, "kommer tillsammans med Mig att lida martyrdöden. Honom kommer Jag välja att med Mig dela dess krona."²⁰

Tidigt nästa morgon, den 9 juli 1850, arbetade Báb med sin sekreterare när en tjänsteman plötsligt avbröt deras samtal. "Inte förrän Jag har sagt till Honom alla de ting som Jag önskar säga", sade Báb till tjänstemannen, "kan någon världslig makt tysta Mig. Även om hela världen står beväpnad mot Mig, kommer den att vara oförmögen att hindra Mig från att till sista ordet fullfölja Mina avsikter."²¹ Men tjänstemannen förstod inte innebörden av Bábs ord. Han gav inget svar och instruerade sekreteraren att följa efter Honom. Báb fördes sedan från sin cell till de tre mest högt uppsatta prästerna i staden, som utan att tveka undertecknade dekretet om Hans avrättning.

Senare samma morgon fördes Báb tillbaka till gården där en folkmassa på nästan tiotusen personer hade samlats på taken för att bevittna Hans avrättning. Han överlämnades i händerna på Sám Khán, befälhavaren för det regemente soldater som beordrats att avrätta Honom. Men Sám Khán kände sig illa till mods. Han greps av rädsla för att hans handlingar skulle dra Guds vrede över honom. "Jag bekänner mig till den kristna tron", förklarade han för Báb, "och hyser ingen illvilja mot Dig. Om Din sak är sanningens sak, gör det då möjligt för mig att befria mig från skyldigheten att spilla Ditt blod." "Följ de instruktioner du fått", svarade Báb, "och om din avsikt är uppriktig, så kan den Allsmäktige tveklöst befria dig från ditt bryderi."²²

Sám Khán beordrade sina män att slå in en kraftig spik i väggen och fästa två rep i den. I dessa rep hängdes Báb och Anís upp. Regimentet ställde sedan upp sig i tre rader, var och en med tvåhundra femtio man. En efter en i varje rad öppnade de eld. När röken från de sjuhundra femtio gevären hade skingrats såg den häpna folkmassan en scen som de knappt kunde tro. Anís stod framför dem, levande och oskadd, och Báb hade försvunnit ur deras åsyn. Kulorna hade bara skurit av repen som de hade blivit upphängda med. Ett desperat sökande efter Báb inleddes. Till slut fann man Honom sittande i sin cell, där Han avslutade sitt avbrutna samtal med sin sekreterare. "Jag har avslutat Mitt samtal", sade Báb. "Nu kan göra det ni avser."²³

Sám Khán, som var omtumlad av vad som hade hänt, vägrade att låta sina män skada Báb och beordrade dem att lämna gårdsplanen. Ett annat regemente kallades in för att utföra avrättningen. Återigen hängdes Báb och Anís upp på gårdsplanen och soldaterna öppnade eld. Den här gången träffade kulorna rätt. Bábs och Anís kroppar krossades fullständigt, men deras ansikten förblev nästan orörda. När regementet förberedde sig för att öppna eld riktade Báb dessa sista ord till den stirrande folkmassan:

"O egensinniga generation! Om ni trott på mig hade var och en av er ha gjort som denne yngling, som stod i rang över de flesta av er, och villigt offrat sig på Min stig. Dagen skall komma då ni har igenkänt Mig; den dagen kommer Jag inte längre att vara bland er."²⁴

- [illegible]

4. Varför utvaldes Anís av Báb för att dela martyrskapets krona med Honom? _____

5. När tjänstemannen avbröt Báb och Hans sekreterare på morgonen för Hans avrättning, sa Báb till Honom: "Inte förrän jag har sagt till Honom _____ de _____ som jag _____ säga, kan någon _____ makt _____ Mig."
6. Vad hette befälhavaren för det regemente som beordrades att utföra Bábs avrättning? _____
7. Vad bad Sám Khán Báb om? _____

8. Vad sa Báb till Sám Khán att göra? _____

9. Hur många soldater öppnade eld mot Báb och Hans följeslagare Anís? _____
10. Vad såg den förvånade publiken när röken från gevären skingrades? _____

11. Vad gjorde Báb när Han hittades? _____

12. Vad sa Báb när Han till slut hittades? _____

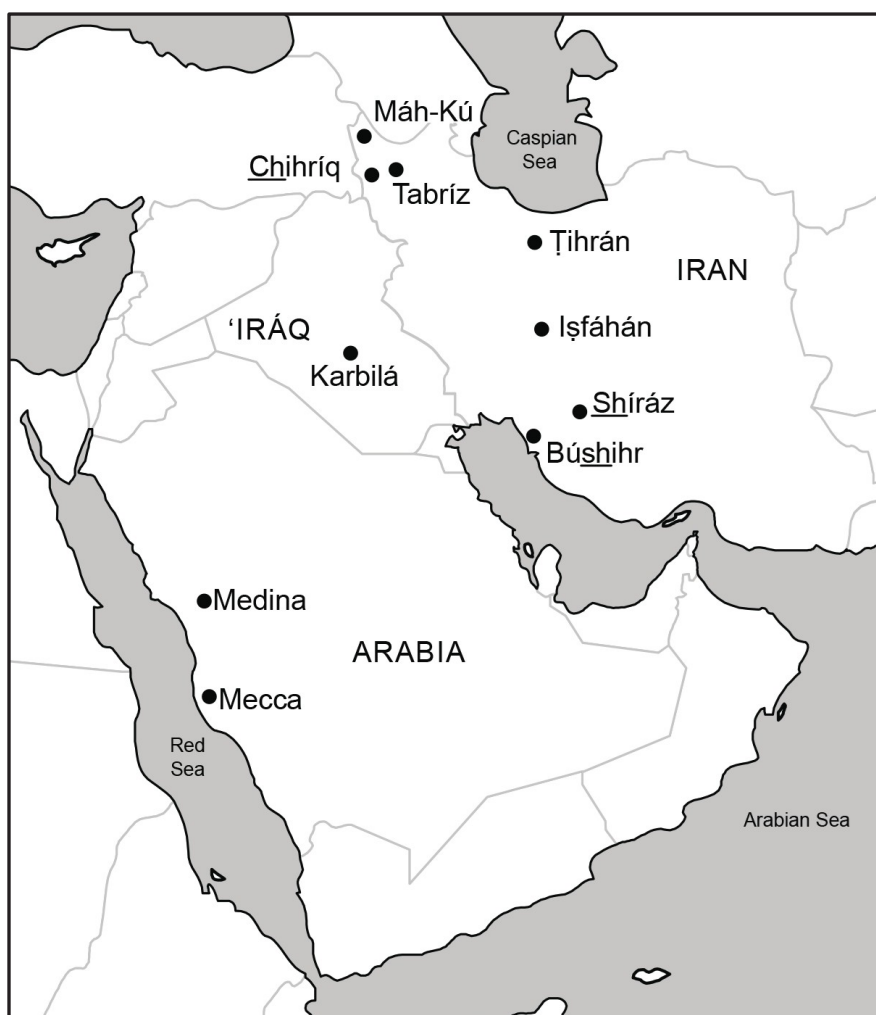
13. Vilket datum inträffade Bábs martyrdöd? _____

14. Hur gammal var Báb vid tiden för sitt martyrskap? _____

15. Skriv i utrymmet nedan de sista orden som Báb sade till den folkmassa som hade samlats för att bevittna Hans avrättning.

AVSNITT 10

Vi föreslår att du på kartan nedan ritar upp ruten för Bábs resor och förvisningar. När du gör det, försök att komma ihåg vad som hände på varje plats och meditera över dess betydelse.

AVSNITT 11

I den här delen har du lärt dig om livet för en av de två gudsmanifestationerna för den här dagen. Under sin korta verksamhet skapade Báb en andlig revolution i Persien. Tusentals och åter tusentals rena själar tog emot Hans budskap och började förbereda sig för ankomsten av den gudsmanifestation som Báb kallade "den som Gud skall manifestera". Ni vet att närhelst en gudsmanifestation framträder på jorden, reser sig de som törstar efter makt och ledarskap mot Honom och försöker släcka ljuset från Hans uppenbarelse. I det här fallet blev inte bara Báb martyr av de okunniga ledarna i Persien, utan tusentals av Hans anhängare dödades också. De heroiska live hos dessa tidiga bábier, som vattnade den nyfödda uppenbarelsens träd med sitt blod, kommer att vara föremål för era studier under de kommande åren. Gestalter som Mullá Husayn, Quddús, Táhirih och Vahíd kommer att vara en källa till inspiration och mod för dig under hela ditt liv när du fortsätter att lära dig om den extraordinära historien om de första åren av bahá'í-eran. För närvarande gör vi klokt i att reflektera över en grundläggande fråga: Hur kunde på så kort tid så många tusen människors liv fullständigt förvandlas och hur kunde bland en befolkning som var genomsyrad av vidskepelse och förslavad av korrupta ledare sådana heliga själar uppstå för att utföra gärningar av exceptionellt hjältemod? Svaret kan bara hittas i 'Alí- Muḥammad, Bábs person. Vi föreslår därför att ni studerar och mediterar över vissa avsnitt ur Bahá'u'lláhs, 'Abdu'l-Bahás och Väktarens skrifter om denna heliga varelse.

I sitt testamente säger 'Abdu'l-Bahá:

"Detta är grunden för Bahás folks tro (må mitt liv offras för dem): 'Hans Helighet, den Upphöjde (Báb), är manifestationen av Guds enhet och enighet och förelöparen till den uråldriga Skönheten. Hans helighet Abhá-skönheten (må mitt liv bli ett offer för Hans ståndaktiga vänner) är Guds högsta manifestation och Hans heligaste väsens daggryning. Alla andra är Hans tjänare och lyder Hans bud.'"²⁵

I God Passes By läser vi följande passage som är skriven av Guardian:

"Báb, som av Bahá'u'lláh hyllades som 'Väsendenas väsen', 'Havens hav', 'den Punkt kring vilken profeternas och budbärarnas verkligheter kretsar', 'från vilken Gud har låtit kunskapen om allt som var och skall bli utgå', vars 'rang överträffar alla och vars 'uppenbarelse överskrider alla deras utvaldas förståelse och förstånd, hade förmedlat sitt budskap och utfört sitt uppdrag. Han som, med 'Abdu'l-Bahás ord, var 'Sanningens morgon' och 'Förelöparen till det allra Största ljuset', vars ankomst samtidigt signalerade slutet på den 'Profetiska cykeln' och inledningen på 'Fullbordandets cykel', hade samtidigt genom Sin uppenbarelse fördrivit nattens skuggor vilka sänkt sig över Hans land och förkunnat den nära förestående uppkomsten av den ojämfröliga Glob vars strålgång skulle omsluta hela mänskligheten.'"²⁶

Bahá'u'lláh själv förklarar:

"Att så kort tid skulle ha skilt denna mäktigaste och mest underbara uppenbarelse från Min egen tidigare manifestation är en hemlighet som ingen människa kan avslöja och ett mysterium som inget sinne kan förstå.'"²⁷

'Abdu'l-Bahá säger:

"Bábs framträdande liknar gryningen, för gryningen innehåller ett löfte om solen. Bábs gryning utlovade uppstigandet av Sanningens sol som skulle omsluta hela världen.'"²⁸

AVSNITT 12

Under sitt korta liv som gudsmanifestation på jorden uppenbarade Báb ett stort antal böcker och skrifter. Nu när du har avslutat din studie av Hans liv rekommenderar vi att du memorerar två av Hans böner nedan.

"Finns det någon befriare från svårigheter utom Gud? Säg: Prisad vare Gud! Han är Gud! Alla är Hans tjänare, och alla lyder under Hans bud!"²⁹

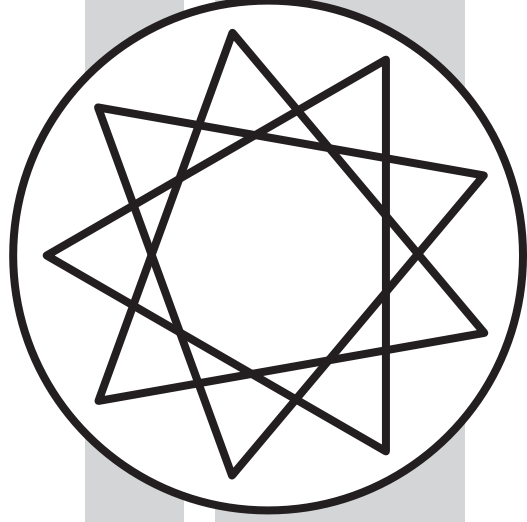
"Säg: Gud tillfredsställer allt över allting, och ingenting i himlarna eller på jorden tillfredsställer utom Gud. Sannerligen, Han är i sig själv den Vetande, den Stödjande, den Allsmäktige."³⁰

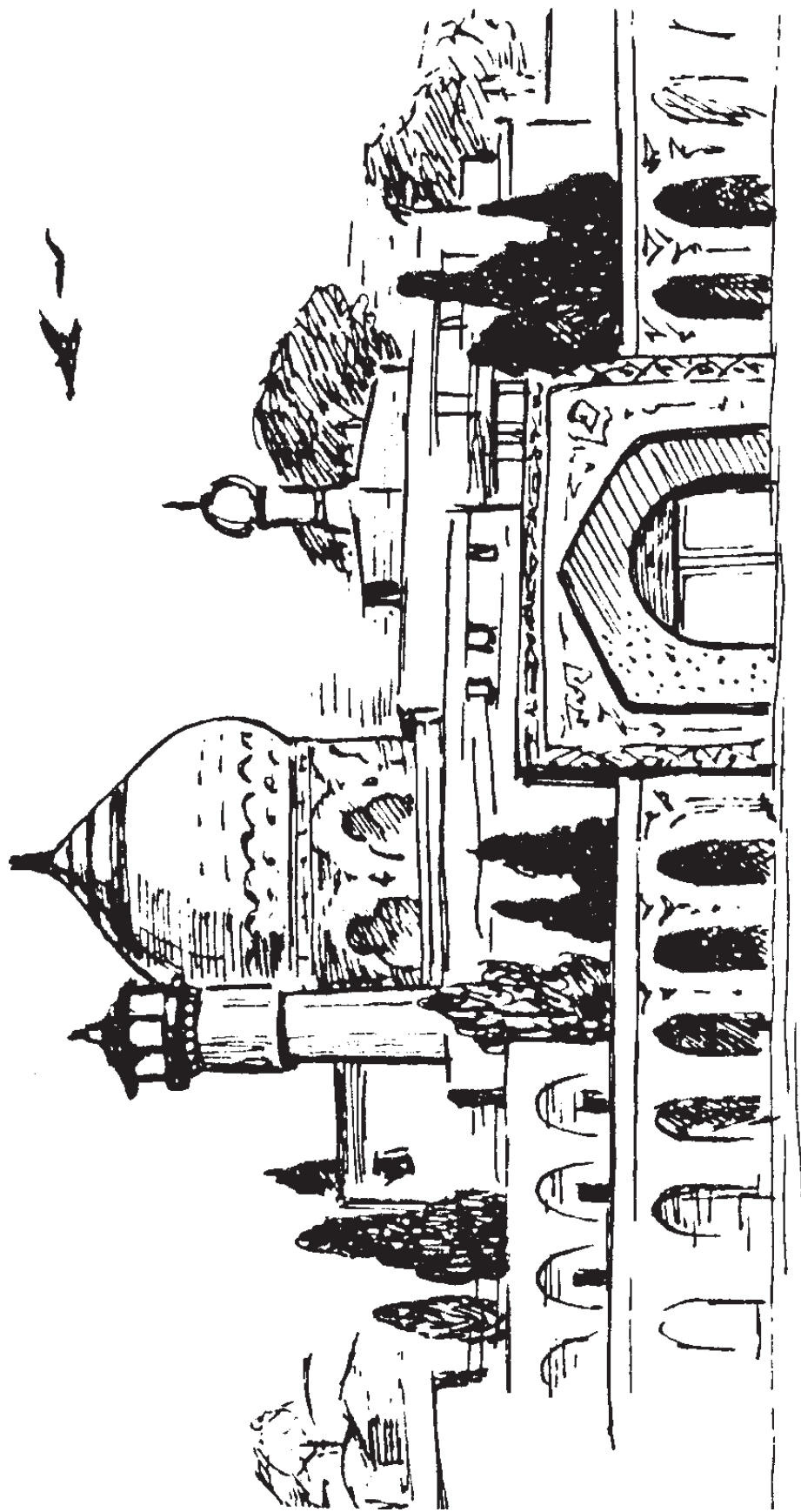
AVSNITT 13

I den tredje delen i bok 2 koncentrerade du dig på att lära dig att samtala om ett antal teman, särskilt med dem som är nya i tron, under en serie besök i hemmen i ditt samhälle. Nu när du har avslutat den här delen kan du lägga till Bábs livshistoria på listan över teman som du kanske vill diskutera. Hur mycket detaljer du väljer att ta upp vid varje givet tillfälle beror naturligtvis på många faktorer. Men oavsett omständigheterna bör du hoppas kunna ge en omfattande redogörelse för de viktigaste händelserna i Hans liv som Bahá'u'lláhs föregångare och den nya tidsålderns härold. Ibland kan du finna att de sidor som följer kan vara till hjälp.

Báb

Den nya dagens härold

Báb föddes den 20 oktober 1819 i Shiraz, en stad i södra delen av Iran. Han var fortfarande ett barn när Hans far gick bort. Han uppfostrades av sin farbror, som satte honom i skola vid tidig ålder.

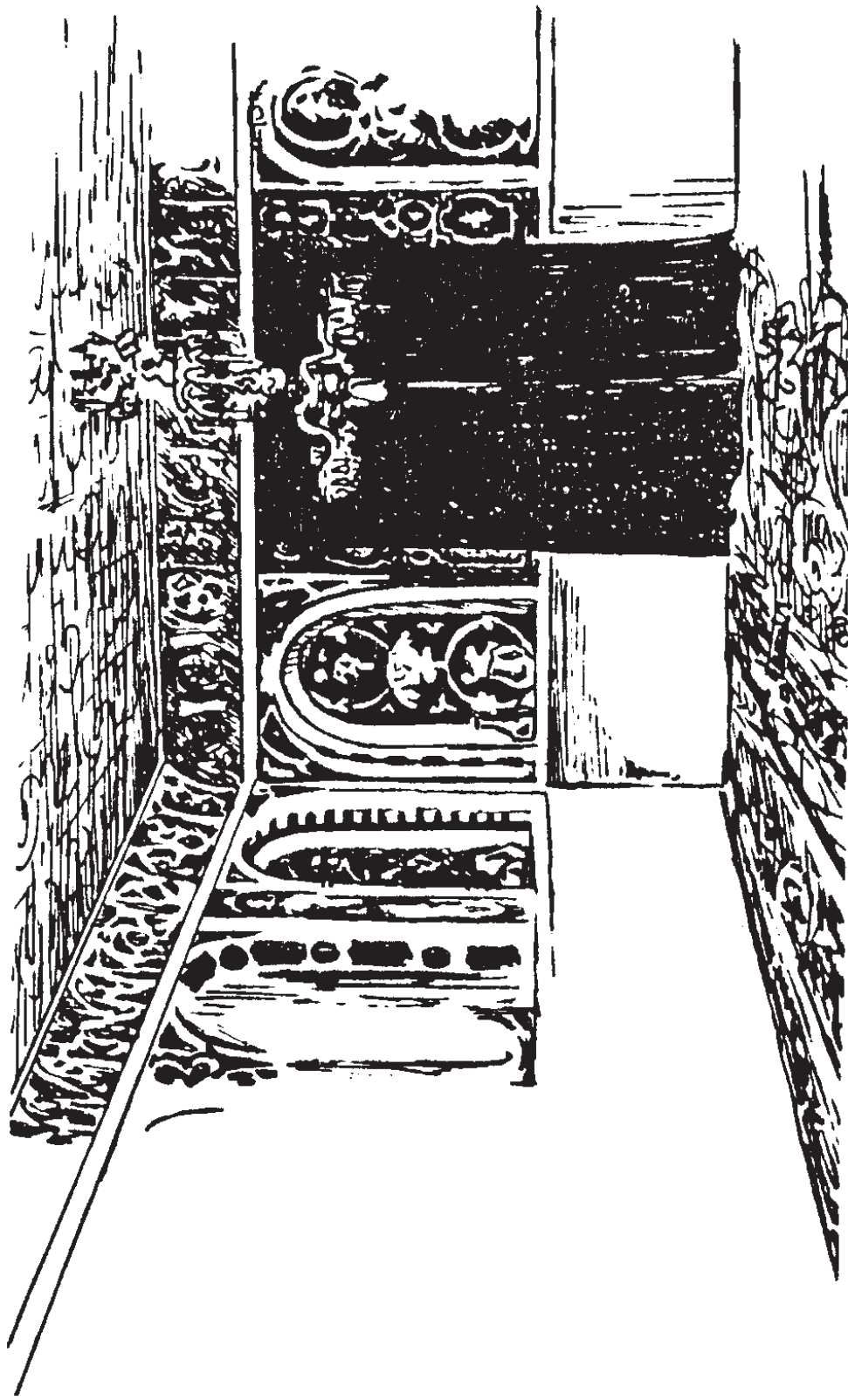

Bábs lärare insåg snabbt Hans stora kapacitet och insåg att Han var oförmögen att undervisa ett så extraordinärt barn. Báb hade av Gud begåvats med medfödd kunskap.

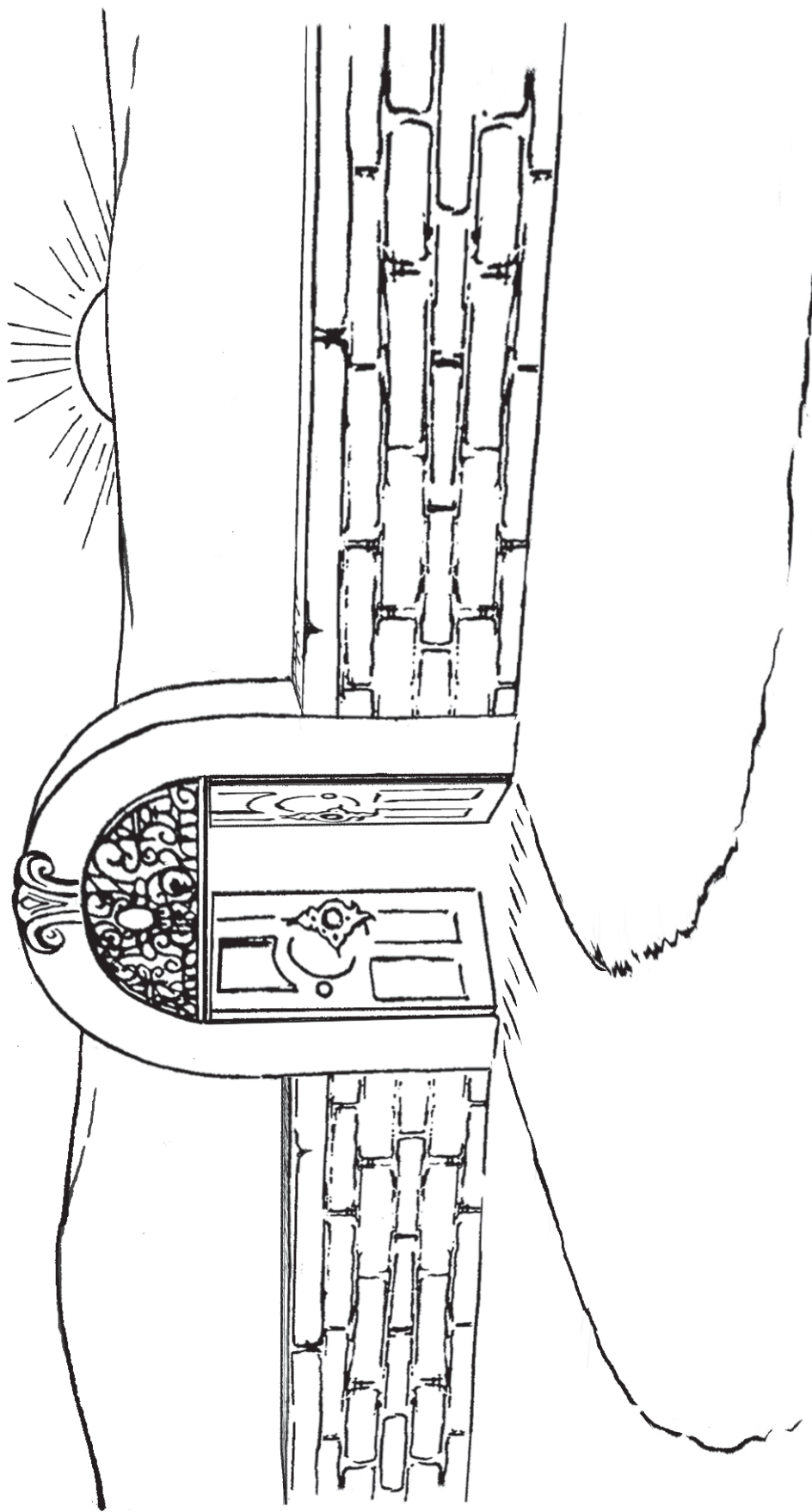
Vid den här tiden väntade Irans folk på att en ny Guds budbärare skulle komma. De bad att Han snart skulle bli uppenbarad och föra med sig en period av fred och rättvisa på jorden.

Många lämnade sina hem för att söka efter den utlovade.

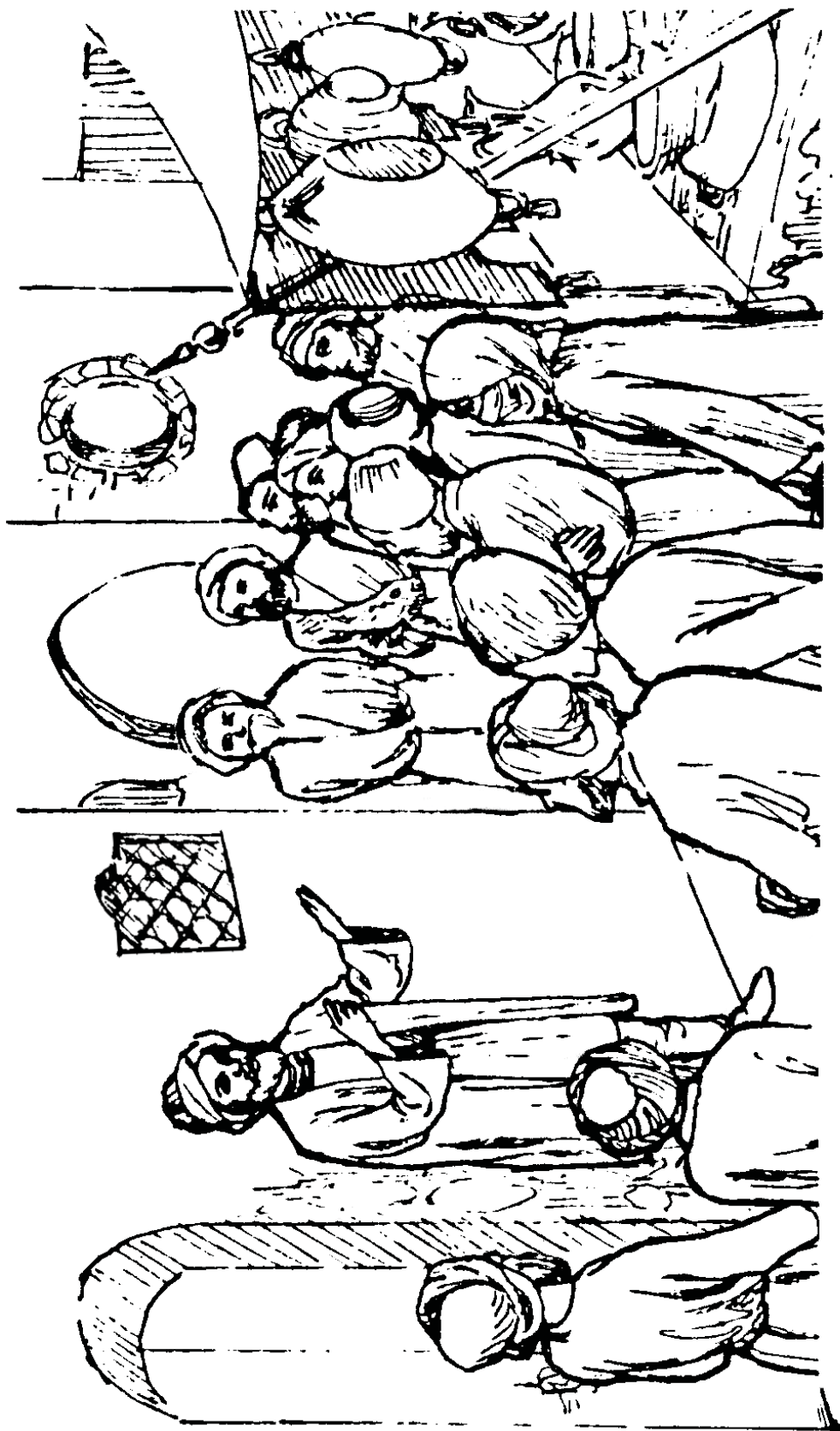
På kvällen den 23 maj 1844 anlände en ung man till Shiraz för att söka efter den utlovade. Báb mötte Honom utanför stadens portar och bjöd in Honom till sitt hem för att vederkvicka sig efter den långa resan.

Där förklarade Báb att Han var den vars ankomst folket så ivrigt väntade på.

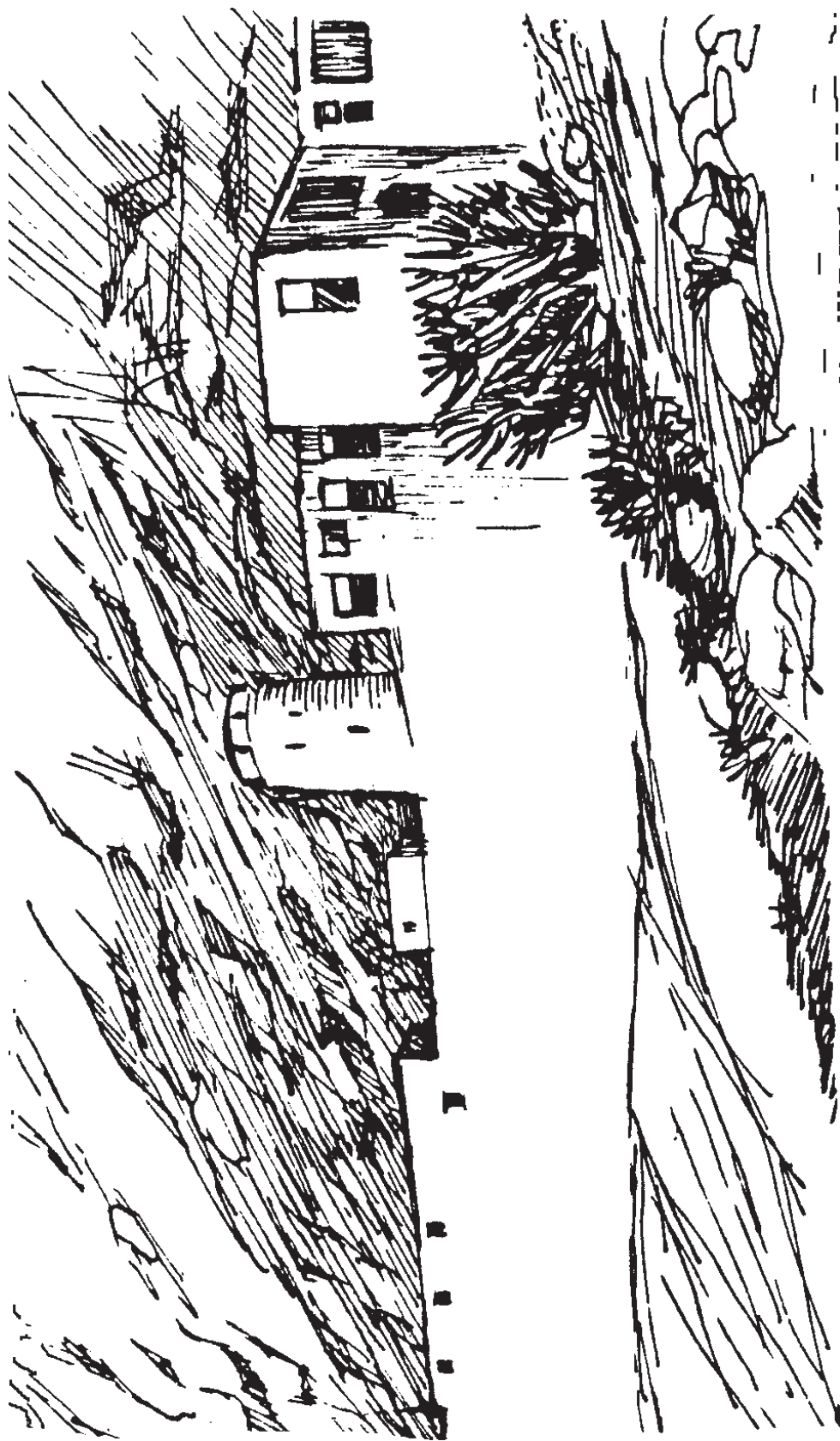

Ordet "báb" betyder "port" eller "dörr". Báb meddelade att snart skulle en annan Guds
budbärare framträda som skulle förena alla världens folk i en familj.

Báb var som en dörr som ledde mänskligheten till en ny och strålande framtid.

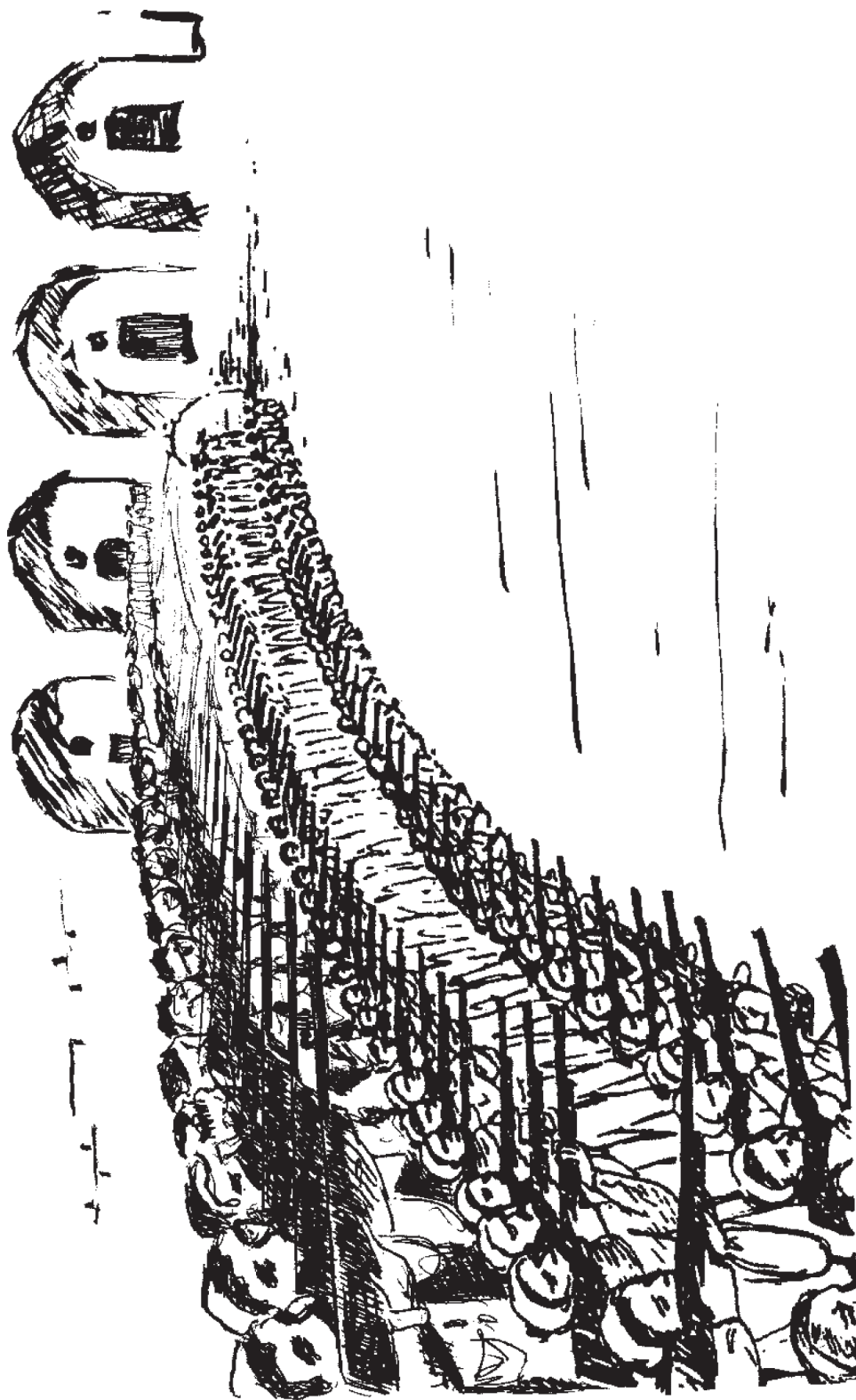
Antalet Bábs anhängare växte snabbt. Över hela Iran började de sprida de gudomliga läror som Han uppenbarat.

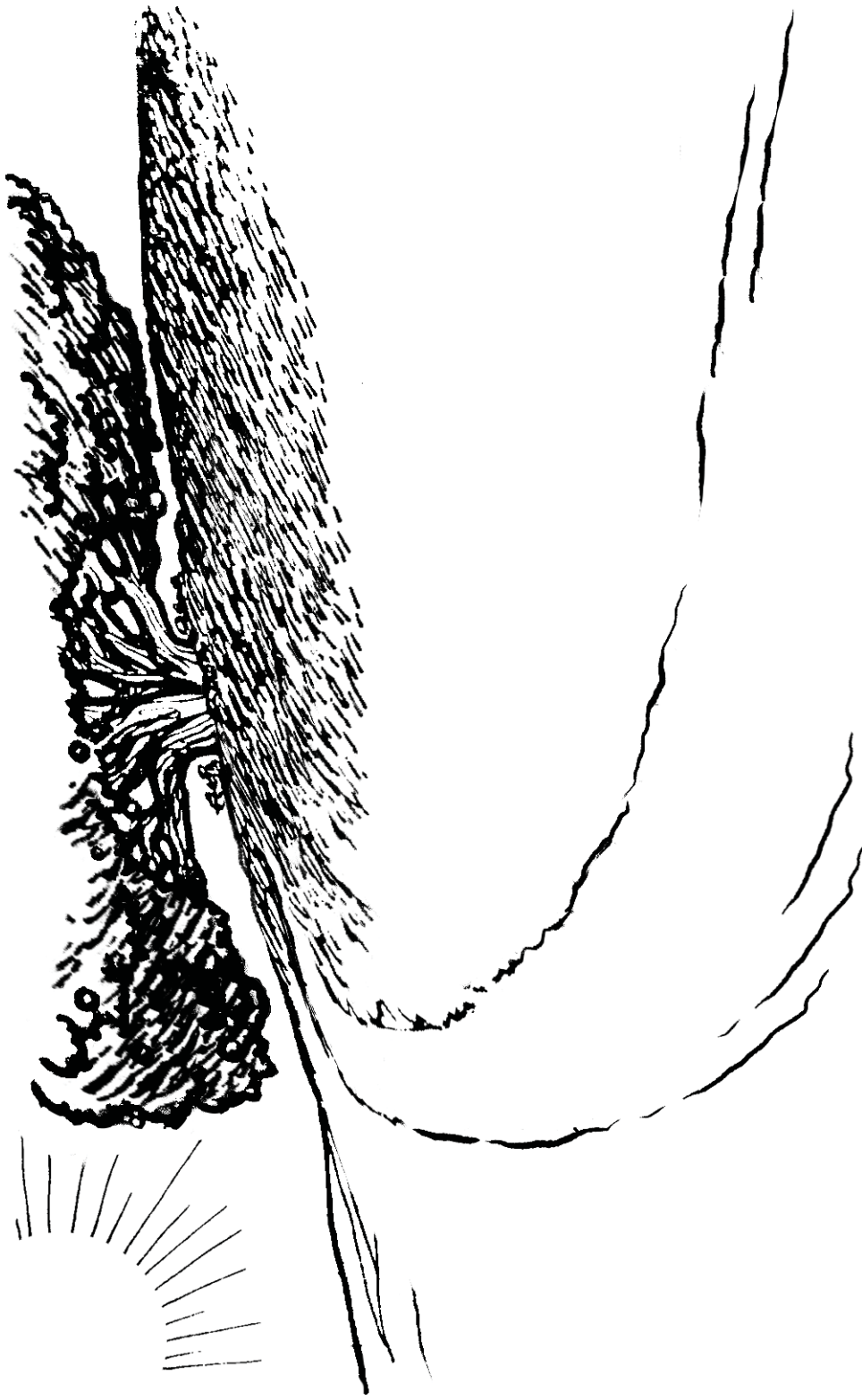
Snart gjorde statsmakten och prästerskapet, som var rädda för att förlora sin makt över folket, uppror mot den nya gudstron. De fängslade Báb i en fästning i en avlägsen del av landet, långt borta från Hans anhängare.

Bábs anhängare utsattes för den mest grymma förföljelsen. De attackerades, misshandlades och kastades i fängelse. Tusentals människor avrättades, men Guds sak fortsatte att spridas.

År 1850 led Báb martyrdöden. På order av regeringen,
Han hängdes upp på en gårdsplan tillsammans med en av sina anhängare och sköts
av ett regemente soldater. Báb var bara i det 31:a året av sitt liv.

Báb gav sitt liv för att bereda vägen för Bahá'u'lláhs ankomst, "Guds härlighet", vars trosfana var avsedd att höjas i varje hörn av planeten.

REFERENSER

1. *Gryningens hjältar: Nabils berättelse om bahá'í-uppenbarelsens tidiga dagar* (Bahá'í-förlaget AB, 2021), s. 74-76.
2. Ibid, s. 58-60.
3. Ibid, s. 65.
4. Ibid, s. 66.
5. Från ett tal som hölls den 23 maj 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace: Tal Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 2, p. 196.
6. *Gryningens hjältar*, s. 87-89.
7. Báb, citerad i *Gryningens hjältar*, s. 94-97.
8. *Gryningens hjältar*, s. 144-145.
9. Ibid, s. 148.
10. Från ett tal som hölls av 'Abdu'l-Bahá den 23 maj 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, p. 196.
11. *Gryningens hjältar*, s. 150-152.
12. Ibid, s. 199.
13. Ibid, s. 214.
14. Ibid, s. 214-215.
15. Ibid, s. 251-252.
16. Báb, citerad av Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 2019 års tryckning), s. 34; även i *The Dawn-Breakers*, s. 315-16.
17. 'Abdu'l-Bahá, i *Några besvarade frågor* (Bahá'í-förlaget AB, 2018), nr 8.1-3, s. 32.
18. *Gryningens hjältar*, s. 508-509.
19. Ibid, s. 307-309.
20. Ibid, s. 509.
21. Ibid., s. 510.
22. Ibid, s. 513.

23. Ibid., s. 515.
24. Báb, citerad i *God Passes By*, s. 84; även i *Gryningens hjältar*, s. 516.
25. *Abdu'l-Bahás testamente* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1944, 2013 års tryckning), nr 206, s. 39.
26. *God Passes By*, s. 90-91.
27. Bahá'u'lláh, citerad av Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 års tryckning), s. 124.
28. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 51-52.
29. Báb, i *Bahá'í -böner: Ett urval böner uppenbarade av Bahá'u'lláh, the Báb, och 'Abdu'l-Bahá* (Bahá'í-förlaget AB, 2013), s. 86.
30. Ibid, s. 86.

Bahá'u'lláhs liv

Syfte

Att få en uppfattning om omfattningen av de
andliga krafter som Bahá'u'lláh utlöste och
lära sig att berätta historien om Hans liv

AVSNITT 1

Bahá'u'lláh, vars namn var Mírzá Husayn-'Alí, föddes den 12 november 1817 i Teheran, huvudstaden i Persien. Hans far, Mírzá Buzurg, var en framstående adelsman som hade en högt uppsatt position vid den persiske kungens hov. Redan i tidig ålder visade Bahá'u'lláh tecken på storhet och uppvisade enastående kunskap och visdom. Han gick inte i vanlig skola utan fick endast viss undervisning i hemmet. Om Hans barndom säger 'Abdu'l-Bahá:

"Den Välsignade fullkomligheten, Bahá'u'lláh, tillhörde Persien adel. Från tidig barndom var Han framstående bland sina släktingar och vänner. De sade: 'Detta barn har utomordentliga krafter.' I fråga om visdom, intelligens och som källa till ny kunskap var Han försigkommen för sin ålder och överlägsen sin omgivning. Alla som kände Honom var förundrades över Hans brådmogenhet. Det var vanligt att de sade: 'Ett sådant barn kommer inte att leva länge', för det antogs allmän att brådmogna barn inte nådde mogen ålder.'"¹

I en skrift berättar Bahá'u'lláh själv en historia från sin barndom om när Han närvarade vid en av sina bröders bröllopsfest i Teheran. Som brukligt var på den tiden hölls en stor fest i sju dagar och nätter. Den sista dagen framfördes en dockteater om en berömd kung som underhållning för gästerna. Bahá'u'lláh satt i ett övre rum med utsikt över gården där ett tält hade satts upp för föreställningen.

Han berättar att pjäsen började med att några små figurer i mänsklig form trädde fram och meddelade att kungen närmade sig. Flera andra figurer dök snart upp. Några sopade och andra stänkte vatten på marken som förberedelse inför kungens ankomst. Stadsutroparen kom sedan in på scenen och sa till folket att samlas för audiens hos kungen. Flera grupper av figurer dök upp och intog sina platser. Slutligen gjorde kungen sin stora entré. Med en krona på huvudet gick Han sakta och majestätiskt fram och satte sig på en tron. Skott avlossades, trumpeter blåste och tältet fylldes med rök.

När röken skingrades sågs kungen, fortfarande sittande på sin tron, omgiven av ministrar, prinsar och stats tjänstemän, som alla stod i givakt inför Honom. I samma ögonblick fördes en tjuv fram inför kungen, som gav order om att han skulle halshuggas. Bödeln utförde hans instruktioner utan dröjsmål. Efter avrättningen samtalade kungen med sina ministrar och ämbetsmän. Plötsligt kom nyheten att ett uppror hade brutit ut i ett av gränsområdena. Trupper skickades omedelbart ut för att krossa upproret. Några minuter senare hördes ljudet av kanonskott i bakgrunden, och det meddelades att kungens trupper var engagerade i strid mot rebellerna.

På så sätt fortsatte pjäsen. Bahá'u'lláh var mycket förbryllad över föreställningens karaktär. När den var slut och ridån hade dragits för, såg Han en man komma ut bakom tältet med en låda under armen. "Vad är det för låda", frågade Bahá'u'lláh honom, "och vad var det för slags uppvisning?" "All denna överdådiga uppvisning och de praktfulla tillbehören", svarade han, "kungen, prinsarna och ministrarna, deras pompa och ståt, deras makt och styrka, allt du såg, finns nu i denna låda."² Detta uttalande gjorde stort intryck på Bahá'u'lláh, som senare förklarade:

"Allt sedan den dagen har världens alla utsmyckningar, i denne Ynglings ögon, förefallit vara såsom just det skådespelet. De har aldrig varit, och kommer heller aldrig att vara av någon vikt eller ha någon betydelse, om det så vore till omfattningen av ett senapskorn... ."

"Inom kort kommer all denna ytliga utstyrsel, dessa uppvisade skatter, denna jordiska flärdfullhet, dessa armétrupper, dessa utsmyckade skrudar, dessa högfärdiga och förmätna själar allesammans att befinna sig innanför gravens skrankor, just så som i den lådan. De som är insiktsfulla inser att alla dessa konflikter, alla tvister och högfärd alltid varit och alltid kommer att vara liksom en lek och ett tidsfördriv bland

barn."³

En annan berättelse som är förknippad med Bahá'u'lláhs barndom handlar om en dröm som Hans far hade och i vilken Bahá'u'lláh

"tycktes simma i ett stort, gränslöst hav. Hans kropp sken i vattnet med en strålgans som upplyste havet. Runt Hans huvud, som tydligt kunde ses ovanför vattenytan, strålade åt alla håll Hans långa, korpsvarta lockar, flytande ymnigt på vågorna. I drömmen samlades ett stort antal fiskar runt Honom, var och en hållande fast i änden på ett hårstrå. Fascinerade av strålgansen i Hans ansikte följde de Honom varthelst Han simmade. Trots omfattningen av deras antal och oavsett hur hårt de höll fast i Hans lockar tycktes inte ett enda hårstrå ha lossnat från Hans huvud eller den minsta skada ha drabbat Honom. Fri och obunden rörde Han sig på vattnet och alla följde de Honom."⁴

Bahá'u'lláhs far blev imponerad av denna dröm och bad en man som var känd för sin insikt att tolka den åt honom. Denne man sade, som om han inspirerats av en glimt av Bahá'u'lláhs framtida härlighet:

"Det gränslösa hav som du har sett i din dröm är inget annat än denna varandets värld. Ensam och allena kommer din son att nå en ojämförlig upphöjdhet över den. Varthelst Han önskar kan Han obehindrat bege sig. Ingen kan motså Hans marsch, ingen kan hindra Hans framsteg. Det stora antalet fiskar betecknar det tumult som Han kommer att ge upphov till bland jordens folk och slakten. Runt Honom kommer de att samlas och vid Honom kommer de att klamra sig fast. Tillförsäkrad den Allsmäktiges osvikliga beskydd kommer detta tumult aldrig att skada Honom, inte heller kommer Hans ensamhet på livets hav att äventyra Hans säkerhet."⁵

1. Vad hette Bahá'u'lláh? _____
2. Vilket datum föddes Han? _____
3. Var föddes Han? _____
4. Vilket annat namn är Persien känt under idag? _____
5. Vad hette Bahá'u'lláhs far? _____
6. Vad hade Bahá'u'lláhs far för slags ställning? _____

7. Vilka tecken visade Bahá'u'lláh som barn? _____

8. Vilken typ av utbildning fick Bahá'u'lláh? _____

9. Beskriv den dockteater som Bahá'u'lláh såg i sin barndom.

10. Vad tänkte Bahá'u'lláh när Han fick veta att allt Han hade sett i pjäsen - kungen, ministrarna, soldaterna och tronen - hade lagts ner i en låda? _____

11. Bahá'u'lláh har förklarat att från den dag då Han såg kungen, hans ministrar, soldater och tron läggas undan i en låda: "... har _____ alla _____, i _____ förefallit vara såsom just det _____. De har _____ varit, och kommer aldrig att bli, av någon _____ eller _____ om det så bara vore ett _____ ...

Inom kort all denna _____, dessa _____, dessa _____, dessa _____, dessa _____ och _____, försvinna in i _____ precis som i den lådan.

De _____ inser att all denna _____, _____ och _____ alltid har varit och alltid kommer att vara såsom barns _____ och _____."

12. Berätta om Mírzá Buzurgs dröm med dina egna ord.

13. Vilken betydelse hade havet i drömmen? _____

14. Vad var innebörden av den mängd fiskar som samlades runt Bahá'u'lláh i drömmen? _____

15. Vad betydde det att Bahá'u'lláh rörde sig fritt och obehindrat ovanför vattnet?

AVSNITT 2

Gudomliga manifestationer är begåvade med medfödd kunskap och har inget behov av skol- och högskoleutbildning. De är de sanna utbildarna, inte de utbildade. Bahá'u'lláh säger:

"Denne Förorättade har inte bevistat någon skola, ej heller har Han deltagit i de lärdas ordstrider. Vid mitt liv! Jag har icke av egen vilja uppenbarat Mig, utan Gud har själv valt uppenbarat Mig."⁶

Med hänvisning till Bahá'u'lláhs medfödda kunskap förklarar 'Abdu'l-Bahá:

"Ingen trädde in i Hans närvaro utan att bli överväldigad av Hans makt. De lärda som kom nära Honom förbluffades över Hans kunskap, ändå gick Han aldrig i skola, eller undervisades av människor. Hans vänner och Hans familj vittnar alla om detta, likväl är Hans lära denna tidsålders själ."

"Solen strålar ut från sig själv och hämtar ej sitt ljus från andra källor. De gudomliga lärarna besitter detta medfödda ljus. De har kunskap och förståelse för allting i universum; resten av världen får sitt ljus från Dem och genom Dem återföds konsten och vetenskapen i varje tidsålder."⁷

1. Komplettera följande meningar:

a. Solen strålar ut från _____; den hämtar ej sitt _____ från _____.

b. De gudomliga lärarna _____.

c. De gudomliga lärarna har _____ och _____ för allting i universum.

d. Från de gudomliga lärarna får resten av världen _____.

e. Genom de gudomliga lärarna _____ konsten och vetenskapen _____.

-
2. Diskutera med de andra gruppmedlemmarna innebörden av uttrycket "medfödd kunskap" och hur medfödd kunskap skiljer sig från förvärvad kunskap.
 3. Memorera ovanstående citat från Bahá'u'lláhs skrifter.

AVSNITT 3

Allteftersom Bahá'u'lláh växte upp blev tecknen på Hans storhet alltmer uppenbara. När Han var ung var Han berömd för sitt skarpa intellekt, sin utmärkta karaktär, sin generositet och medkänsla. Han kunde lösa de svåraste problem och besvara de mest komplicerade och djupgående frågor. Men trots sina extraordinära förmågor, sökte Han aldrig någon position eller framträdande ställning. När Hans far gick bort ombads Bahá'u'lláh att följa i hans fotspår och inta hans plats vid kungens hov. Men Han vägrade. Han var inte intresserad av denna världens titlar och ära. Hans intresse låg i att försvara de fattiga och skydda de behövande. Vid arton års ålder gifte Sig Bahá'u'lláh med Ásíyih Khánum och deras hem blev ett skydd för alla. Ingen förnekades deras gästfrihet.

Bahá'u'lláh var tjugosju år gammal när Báb, den 23 maj 1844, förklarade sitt uppdrag för Mullá Husayn i Shiraz. Knappt tre månader efter denna historiska händelse fick Bahá'u'lláh en skriftrulle från Báb som innehöll några av Hans skrifter. Han vittnade omedelbart om sanningen i Bábs uppenbarelse och började sprida Hans läror. Berättelsen om hur Bahá'u'lláh kom att ta emot denna skriftrulle är följande.

Strax efter att Báb hade utsett sina utvalda lärjungar, de arton De levandes bokstäver, kallade Han dem till sig och gav dem i uppdrag att sprida och dela med sig av det nya budskapet. Han gav var och en en speciell uppgift och tilldelade några deras egna hemprovinser som fält för deras strävanden. Av dessa arton välsignade själar utvaldes Quddús att följa med Honom på Hans pilgrimsfärd till Mecka, där Han skulle förkunna sitt uppdrag. För Mullá Husayn, den första att tro på Honom, riktade Han dessa ord: "Sörj icke att du inte har utvalts att ledsaga Mig på Min pilgrimsfärd till Hijaz. Jag skall i stället leda dina steg till den stad som inrymmer ett mysterium av så enastående helighet som varken Hijaz eller Shiraz kommer i närheten därav."⁸ Han gav Mullá Husayn en skriftrulle och instruerade Honom att fortsätta till Teheran. Han bad Honom att be till Gud, att Han skulle få hjälp att känna igen prakten i den hemlighet som var gömd i den staden och inträda i den Älskades närvaro.

Mullá Husayn gav sig iväg på sitt uppdrag och efter att ha passerat flera städer kom Han till Teheran. Där tog Han in i en skola för religiösa studier. En av Hans första handlingar var att förkunna Bábs budskap för skolans föreståndare, som avvisade det arrogant. En ung student hörde emellertid deras samtal och blev djupt berörd av denna resenärs ord. Han bestämde sig för att besöka honom vid midnatt för att lära sig mer om det budskap som han förkunnade med sådan entusiasm. Mullá Husayn tog emot den unge mannen och talade till honom med stor artighet och vänlighet. Han berättade för eleven att han nu förstod varför han hade kommit till denna plats. Skolans rektor hade föraktfullt avvisat det budskap han hade kommit med. "Min förhoppning", sade Mullá Husayn, "är att hans elev, till skillnad från sin mästare, må igenkänna dess sanning."⁹

Under deras samtal frågade Mullá Husayn studenten varifrån han kom. Han svarade att han kom från distriktet Nur i provinsen Mazindaran. "Säg mig", frågade Mullá Husayn, "finns det i dag i familjen till den bortgångne Mírzá Buzurg-i-Núrí, som var så omtalad för sin karaktär, sin utstrålning och sina konstnärliga och intellektuella färdigheter, någon som har visat sig kapabel att upprätthålla det berömda husets stora traditioner?"¹⁰

"Ja", svarade han, "bland hans nu levande söner har en utmärkt sig genom just de karaktärsdrag som kännetecknade Hans far. Genom Sitt dygdiga liv, Sin omfattande kunskap, Sin kärleksfullhet och Sin frikostighet har Han visat sig vara en ädel ättling till en ädel fader." "Vilket är Hans yrke?" frågade Mullá Husayn. "Han ingjuter mod hos de tröstlösa och föder de hungriga." "Vad har Han för rang och ställning?" "Han har ingen, förutom att bli vän med den fattige och främlingen." "Vad är Hans namn?" "Husayn-'Alí."¹¹

För varje svar blev Mullá Husayn alltmer uppfylld av förtjusning. "Hur tillbringar Han sin tid?" frågade han vidare. "Han vandrar genom skogarna och njuter av skönheten på landet." "Hur gammal är Han?" "Tjugoåttå." Mullá Husayns ansikte strålade av tillfredsställelse och glädje när han frågade den unge mannen: "Jag antar att du ofta träffar Honom?" "Jag besöker ofta Hans hem", svarade han. "Skulle du kunna överlämna en gåva till Honom från mig?" "Förvisso!" var hans svar. Mullá Husayn räckte honom sedan skriftrullen inlindad i en tygbit och bad honom att överlämna den till Bahá'u'lláh nästa dag vid gryningen. "Om Han behagar svara mig", tillade Mullá Husayn, "skulle ni då vara vänlig och informerar mig om Hans svar?"¹² Studenten tog skriftrullen och steg i gryningen upp för att utföra Mullá Husayns begäran.

När han närmade sig Bahá'u'lláhs hus såg han Hans bror, Mírzá Músá, stå vid porten och förklarade för honom anledningen till sitt besök. Mírzá Músá ledde den unge mannen in i Bahá'u'lláhs närvaro, och skriftrullen lades fram för Honom. Bahá'u'lláh bad dem att sätta sig ner. Han vecklade ut skriftrullen och började läsa högt några av dess avsnitt. Han hade bara läst en sida när Han vände sig till sin bror och sade: "Músá, vad har du att säga? När Bahá'u'lláh tog avsked av den unge mannen bad Han honom ta med sig en sockertopp och ett paket te till Mullá Husayn, som en gåva från Honom, och att förmedla till honom Hans uppskattning och kärlek.

Fylld av lycka reste sig den unge mannen och skyndade tillbaka till Mullá Husayn. Han överlämnade gåvan och budskapet från Bahá'u'lláh. Inga ord kan beskriva den glädje med vilken Mullá Husayn tog emot dem. Med böjt huvud tog han emot gåvan och kysste den innerligt. Sedan kramade han den unge mannen, kysste hans ögon och sade: "Min högt älskade vän! Jag ber att Gud, på samma sätt som du har glatt mitt hjärta, skall skänka dig evig lycka och fylla ditt hjärta med oförgänglig glädje."¹⁴ Den unge mannen var mycket förbryllad över Mullá Husayns beteende. Vad kunde det vara, undrade han, som förenade dessa två själar? Vad kan vara orsaken till gemenskapen mellan dem? Varför skulle Mullá Husayn ha visat sådan lycka över att ha fått en så liten gåva från Bahá'u'lláh? Den unge mannen stod inför ett mysterium som han inte kunde lösa.

Några dagar senare reste Mullá Husayn till Khorasan, en provins i nordöstra Iran. När Han tog farväl av den unge studenten från Nur sa han till honom "Andas inte till någon det du har hört och sett. Låt detta vara en hemlighet förborgad i ditt bröst. Avslöja inte Hans namn, ty de som avundas Hans ställning kommer att resa sig för att skada Honom. Då du mediterar, be att den Allsmäktige må skydda Honom så att, genom Honom, Han må upphöja de förtryckta, berika de fattiga och frälsa de fallna. Tingens hemlighet är dold för våra ögon. Vår är plikten att höja ropet om den nya dagen och att förkunna detta gudomliga budskap till alla människor. Mången själ kommer i denna stad att utgjuta sitt blod på denna stig. Det blodet kommer att vattna Guds träd, få det att blomstra och kasta sin skugga över hela mänskligheten."¹⁵

1. Vad gjorde Báb efter att ha utnämnt de arton Levandes bokstäver? _____

2. Vem valde Báb att följa med Honom på pilgrimsfärden till Mecka? _____

3. Till vilket land syftar Híjaz på? _____

4. Till Mullá Husayn, den förste som trodde på Honom, riktade Báb dessa ord: " _____ icke för att du inte har utvalts att ledsaga Mig på Min _____ till _____. Jag ska i stället leda dina steg mot den stad som inrymmer ett _____ av så _____ helighet som varken _____ eller _____ kommer i närheten av."
5. Vad gav Báb till Mullá Husayn? _____

6. När Mullá Husayn kom till Teheran tog Han in på en skola för religiösa studier. Hur reagerade rektorn för skolan på Bábs budskap? _____

7. Varför hade Gud lett Mullá Husayn till skolan? _____

8. Varifrån kom den student som svarade på Bábs budskap? _____

9. Var låg Bahá'u'lláhs föräldrahem? _____
10. Som förklarat av studenten från Nur, som svar på Mullá Husayns frågor:
- För vilka egenskaper var Bahá'u'llás far berömd? _____

 - Vad upptog Bahá'u'lláhs uppmärksamhet? _____

 - Vad hade Han för rang och uppmärksamhet? _____

 - Hur tillbringade Han sin tid? _____

11. Vad bad Mullá Husayn studenten från Nur att göra? _____

12. Efter att ha läst en sida av den skriftrulle som Báb skickat, sade Bahá'u'lláh: "Sannerligen säger jag, den som tror på _____ och erkänner dess _____

_____ men _____ om än blott för ett _____
att medge att dessa själarörande _____ är förlånade med samma _____
_____, med visshet har _____ i sitt _____
och gravt avvikit _____."

13. Hur tog Mullá Husayn emot gåvan från Bahá'u'lláh? _____

14. Vad förbryllade den unga studenten om Mullá Husayns beteende när han fick gåvan?

15. Berätta med egna ord vad Mullá Husayn sa till studenten från Nur när han tog farväl av honom.

AVSNITT 4

Báb hänvisar till Bahá'u'lláh som "Honom som Gud skall uppenbara". Bábs skrifter, inklusive Hans allra heligaste bok, Bayán, innehåller otaliga hänvisningar som prisar Honom som Gud skall uppenbara. Nedan följer bara några få citat ur Bábs skrifter som ger oss en glimt av Bahá'u'lláhs ställning och förhållandet mellan de två manifestationerna.

"Och du skall förvisso veta att med paradiset menas erkännande och underkastelse inför Honom som Gud skall uppenbara, och med elden avses skaran av sådana själar som skulle misslyckas med att böja sig inför Honom och att vara undergivna det som är Honom till behag."¹⁶

"... Rena således ditt öra så att du endast må höra Gud, och rena ditt öga så att det ej skådar någonting utom Gud, och ditt samvete så att det ej uppfattar någonting annat än Gud, och din tunga så att den ej förkunnar om någonting annat än Gud, och din hand så att den ej skriver någonting annat än Guds ord, och din kunskap så att den ej omfattar någonting utom Gud, och ditt hjärta så att det ej önskar något annat än Gud, och på samma sätt rena alla dina handlingar och strävanden så att du må fostras i den rena kärlekens paradiset och måhända uppnå närvaron av Honom som Gud skall uppenbara, prydd med en renhet som Han djupt omhuldar och helgad från vadhelst som har vänt sig bort från Honom och ej stöder Honom."¹⁷

"Säg, sannerligen, Hans välbehag, Han som Gud skall uppenbara, är Guds välbehag, medan Hans misshag, Han som Gud skall uppenbara ej är någonting annat än Guds misshag."¹⁸

1. Vem syftar 'den som Gud skall uppenbara' på? _____
2. Báb uppmanar sina anhängare att förbereda sig så att de kan bli accepterade i närvaron av Honom som Gud skall uppenbara. Vad säger Han att de ska göra?

3. Välj ett av citaten ovan och memorera det.

AVSNITT 5

Från det ögonblick Bahá'u'lláh vittnade om sanningen i Bábs uppenbarelse, reste Han sig för att förkunna den. Den första resa Han företog var till sitt fädernehem i Nur, i provinsen Mazindaran. Där begav Han sig till sitt familjehem i byn Taqkur.

Ryktet om Bahá'u'lláhs ankomst till Takur spreds snabbt i hela regionen. Många av de lokala tjänstemännen och dignitärerna kom för att hälsa på Honom och samtidigt få nyheter om kungen, Hans hov och statens angelägenheter. Men Bahá'u'lláh besvarade deras förfrågningar med föga intresse. Han bytte snabbt ämne och började på det mest värtaliga sätt redogöra för det budskap som Báb hade förkunnat. Hans ord var så övertygande och Hans argument så välgrundade att alla blev förvånade. De som hörde Honom var förvånade över att en person med Hans höga ställning skulle visa ett så stort intresse för frågor som vanligtvis berörde prästerskapet och de religiösa ledarna. Hans entusiasm och djupa kunskap lockade snart ett stort antal människor till Bábs sak, däribland många framstående personer och medlemmar av Hans egen familj. Ingen som kom i Hans närvaro kunde motstå inflytandet från Hans ljuva ord eller vågade motsätta sig sanningen i Hans uttalanden, ingen utom Hans egen farbror.

Denne farbror gjorde allt för att misskreditera Bahá'u'lláh och sanningen i det budskap Han hade kommit med. När han insåg att han inte kunde göra det, gick han till en välkänd muslimsk präst och bad om hans hjälp. Han klagade över att Bahá'u'lláh hade kommit till Nur och att Han,

trots att Han inte tillhörde prästerskapet, talade om religiösa frågor. Han varnade prästen för att alla som kom till Bahá'u'lláhs närvaro föll under Hans förtrollning och överväldigades av kraften i Hans ord. "Jag vet inte om Han är en magiker", sade han, "eller om Han blandar något mystiskt ämne i sitt te som får varje person som dricker av det att falla offer för Hans charm."¹⁹

Prästen visste att han aldrig skulle kunna lyckas utmana Bahá'u'lláh och ignorerade farbroderns vädjan. Men Bábs budskap fortsatte att spridas som en löpeld i hela distriktet, och prästens oroliga anhängare började sätta press på honom att vidta någon form av åtgärd. Till slut bestämde han sig för att skicka sina två mest framstående elever för att besöka Bahá'u'lláh och undersöka vad det var för budskap Han spred. Detta är berättelsen om vad som hände när dessa två representanter kom in i Bahá'u'lláhs närvaro.

När de vid sin ankomst till Takur fick veta att Bahá'u'lláh hade rest till sitt vinterhem, beslöt prästens representanter att följa Honom dit. När de kom fram fann de Bahá'u'lláh i färd med att uppenbara en kommentar till ett av kapitlen i Koranen. Medan de satt och lyssnade på Honom blev de djupt imponerade av vältaligheten i Hans framställning och det utomordentliga sätt på vilket Han talade. En av representanterna kunde inte hålla sig, reste sig från sin plats, gick till bakre delen av rummet och ställde sig, i en attityd av respekt och undergivenhet, stilla bredvid dörren. Skakande och med ögonen fulla av tårar sa han till sin följeslagare: "Jag är oförmögen att fråga ut Bahá'u'lláh. De frågor jag hade tänkt ställa till Honom har plötsligt försvunnit ur mitt minne. Du är fri att antingen fortsätta med din utredning eller att ensam återvända till vår lärare och upplysa honom om det tillstånd jag befinner mig i. Berätta för honom att 'Abbás aldrig mer kan återvända till honom. Jag kan inte längre överge denna tröskel." Men den andre representanten var lika tagen av Bahá'u'lláhs ord och följde sin väns exempel. "Jag erkänner inte min lärare", var hans svar. "I denna stund har jag avlagt löfte till Gud att ägna de återstående dagarna i mitt liv åt tjänandet av Bahá'u'lláh, min sanne och ende mästare."²⁰

Nyheten om att prästens elever hade omvänt sig spreds snabbt bland befolkningen i Nur. Högt uppsatta personer, statstjänstemän, religiösa ledare, handelsmän och bönder trängdes för att se Bahá'u'lláh. Hundratals fördes in under Bábs saks banér. Ingen utom Bahá'u'lláh visste emellertid att en fruktansvärd förföljelse snart skulle följa, en förföljelse som skulle slita upp många av dessa nyfödda och späda plantor med rötterna.

1. Vad gjorde Bahá'u'lláh efter att ha vittnat om sanningen i Bábs uppenbarelse? _____

2. Hur togs Bahá'u'lláh emot av invånarna i Nur? _____

3. Varför blev vissa människor förvånade över Bahá'u'lláhs sätt att besvara deras frågor?

4. Vad gjorde Bahá'u'lláhs farbror när Han började förkunna Bábs sak?

5. Varför ignorerade den välkände muslimske prästen farbroderns vädjan? _____

-
6. Vad bestämde sig prästen till slut för att göra när Han utsattes för påtryckningar från sina anhängare? _____

7. Berätta med egna ord historien om prästens två representanter som kom in i Bahá'u'lláhs närvaro.

8. Vilken effekt hade dessa två företrädares omvändelse på framstegen för Bábs sak i Núr? _

AVSNITT 6

Det Bahá'u'lláh gjorde i Nur-distriktet är det som Han ber oss att göra - att resa oss och

främja Guds sak. Låt oss därför studera och meditera över följande ord av Bahá'u'lláh och komma ihåg att Hans egen första handling, efter att Han hade accepterat Bábs uppenbarelse, var att resa sig och dela budskapet med hundratals och åter hundratals själar.

"O vandrare på Guds stig! Tag emot din andel av Hans nåds ocean och beröva dig ej de ting som ligger dolda i dess djup. Sälla dig till dem som tagit del av dess skatter. En dagdroppe från denna ocean skulle, om den utgöts över alla som är i himlarna och på jorden, vara tillräcklig för att berika dem med Guds, den Allsmäktiges, den Allvetandes, den Allvises frikostighet. Locka med försakelsens händer fram dess livgivande vatten och bestänk alla skapade varelser därmed, på det att de må befrias från alla människoskapade begränsningar och närma sig Guds mäktiga tron, denna helgade och lysande plats.

"Var ej bedrövad om du ensam utför det. Låt Gud vara den som tillfredsställer allt åt dig. Umgås förtroligt med Hans ande och var bland de tacksamma. Förkunna din Herres sak för alla som är i himlarna och på jorden. Skulle någon människa besvara din maning, uppenbara då för henne de visdomspärlor som Herrens Ande, din Gud har sänt ned till dig och var bland dem som verkligen tror. Och skulle någon försmå ditt erbjudande, vänd dig då bort från honom och sätt din förtröstan och tillit till Herren din Gud, alla världars Herre."²¹

1. Komplettera följande meningar:

- a. Bahá'u'lláh ber oss att ta vår del _____
_____.
- b. Vi bör inte beröva oss själva _____
_____.
- c. En dagdroppe ur Hans nåds ocean skulle, om den utgöts över allt som finns i himlarna och på jorden, räcka för att _____
_____.
- d. Vi ombeds att locka fram _____
och bestänk alla _____.
- e. Vi ska inte bli bedrövade om _____.
- f. Vi borde umgås _____
och vara _____.
- g. Vi bör förkunna _____
_____.
- h. Om någon svarar på vår uppmaning säger Bahá'u'lláh till oss att _____

_____.
- i. Om någon avvisar vårt erbjudande bör vi _____
_____.

AVSNITT 7

Den gudomliga uppenbarelsen är progressiv. Gud uppenbarar sin vilja progressivt genom sina manifestationer som kommer från tid till annan när mänskligheten avancerar från ett stadium till ett annat. Samtidigt som varje manifestation bekräftar vissa grundläggande sanningar, för den med sig en ny uppsättning lagar och förordningar som är anpassade till mänsklighetens kapacitet och upphäver andra som inte längre behövs och som fördes med av den som kom före Honom. Det kan emellertid vara svårt för människor att lämna det förflutna bakom sig, och ofta är till och med Hans närmaste lärjungar till en början oförmögna att förstå den fulla innebörden av Hans uppenbarelse. De fortsätter att hålla fast vid religiösa seder och bruk som generationer har följt i hundratals år. Först med tiden kommer de att förstå att den nya manifestationen stiftar nya lagar för mänsklighetens nästa utvecklingssteg.

Detta var fallet med Bábs uppenbarelse. Muslimerna, bland vilka Báb framträdde, trodde att inte ens en "bokstav" från profeten Muhammads lära kunde ändras fram till världens undergång. Därför lät Báb sitt fulla budskap bli känt endast gradvis. Under de första åren av Hans verksamhet gjordes inga ändringar i islams lagar. Men som ni vet avslöjade Báb, när Han senare satt fängslad i fästningen Maku, en ny uppsättning lagar i den persiska Bayán. Nu var det dags för Hans anhängare att definitivt bryta med det förflutna och förkunna Hans sanna ställning som en gudsmanifestation. Detta skedde vid konferensen i Badasht.

Badasht är en by en bit från Teheran i den nordöstra delen av landet. Konferensen i Badasht hölls i juli 1848. Åttioen av Bábs mest framstående anhängare samlades till denna konferens. De mest framstående deltagarna var Bahá'u'lláh, Quddús och Táhirih.

Även om Bahá'u'lláh redan var högt aktad av sina med-babier, vilka erkände Hans kunskap och visdom och vände sig till Honom för vägledning, manifesterades Hans storhet och majestät i ännu högre grad vid konferensen. Hans roll där var faktiskt avgörande. Han hyrde trädgårdarna där konferensen hölls, och under tjugotvå dagar njöt alla de som hade samlats av Hans generösa gästfrihet. Varje dag uppenbarade Bahá'u'lláh en skrift som skulle läsas upp inför hela den samlade gruppen. Till var och en gav Han ett nytt namn. Till Táhirih och Quddús gav Han de titlar som de kommer att vara kända under genom historien. Titeln Táhirih betyder "Ren rena" och Quddús betyder "Den helige". Han själv skulle från den tiden och framåt vara känd under namnet Bahá. Senare skulle Báb uppenbara en särskild skrift för var och en av dem som hade deltagit i konferensen och tilltala dem med de namn de hade fått vid detta tillfälle.

En dag var Bahá'u'lláh sängliggande på grund av sjukdom och alla var samlade i Hans närvaro. Plötsligt dök Táhirih, som ansågs vara renhetens och kyskhetens innersta natur, upp framför dem utan den slöja som alla kvinnor enligt muslimernas tro i Iran var tvungna att bära offentligt. Några av de närvarande babierna ansåg att hon hade dragit skam över sig själv och över deras gryende tro. Quddús var synbart arg. Men Táhirih, som var orubbad och strålade av glädje, talade värtaligt till sina följeslagare. Hon uppmanade dem att bryta med det förflutna - med dess religiösa dogmer, dess traditioner och ceremonier. Den spänning som uppstod mellan Quddús och Táhirih lättade genom Bahá'u'lláhs ingripande. Även om några av Bábs anhängare lämnade tron till följd av denna proklamation, förblev majoriteten orubbliga och fylldes av ny entusiasm. Bahá'u'lláh hade på ett mästerligt sätt utnyttjat tillfället att fira gryningen av en ny dag. Táhirih hade genom sin djärva handling blåst i trumpeten och tillkännagivit slutet på den gamla och början på en ny tro.

Konferensen i Badasht markerade också inledningen på det mest turbulenta skedet i babi-trons utveckling. Snart skulle förföljelsen av dess anhängare nå en aldrig tidigare skådad intensitet och många skulle kallas till martyrdöden. Det var som om konferensen hade varit ett avskedsmöte, varifrån de skulle gå vidare för att utföra hjältedåd, för att till slut återförenas i de andliga rikena

bortom.

De som deltagit i konferensen begav sig tillsammans till Mazindaran. När de stannade för att vila utanför en by blev de emellertid attackerade av dess invånare, som inte kände till deras verkliga avsikter. Babierna tvingades fly och skingrades i olika riktningar. Bahá'u'lláh fortsatte till Nur i Mazindaran.

Nyheten om Badasht-konferensen nådde snart Teheran, och kungen och Hans ministrar blev medvetna om de händelser som hade ägt rum och den roll som Bahá'u'lláh spelat vid konferensen. Kungen, som var svag av en sjukdom som snart skulle ta Hans liv, fick rådet av premiärministern att ge order om att Bahá'u'lláh skulle gripas. Följaktligen skickades en order till en av tjänstemännen i Mazindaran, med instruktioner om att Han skulle gripa Bahá'u'lláh och föra Honom till huvudstaden. Det hände sig att ordern kom en dag innan just den tjänstemannen skulle ge en mottagning för Bahá'u'lláh, som Han var hängivet fäst vid. Han blev mycket bedrövad och valde att inte berätta det för någon. Nästa dag nåddes Mazindaran av nyheten att kungen hade dött; arresteringsordern var inte längre giltig.

1. Vad var syftet med konferensen i Badasht? _____

2. När ägde konferensen i Badasht rum? _____
3. Hur många dagar varade den? _____
4. Hur många av Bábs anhängare deltog i konferensen? _____
5. Vilka var de viktigaste deltagarna? _____

6. Vem var den viktigaste personen bland de närvarande? _____
7. Vad betyder titeln "Ṭáhirih"? _____
8. Vad betyder titeln "Quddús"? _____
9. Berätta med egna ord om de händelser som ägde rum på konferensen den dag då Ṭáhirih framträdde obeslöjad.

-
10. Vad signalerade Tāhirihs djärva handling vid konferensen? _____
-
11. Vad gjorde regeringen när den fick höra talas om mötet i Badasht?
-
12. Förklara vad som hände efter att regeringen utfärdat arresteringsordern för Bahá'u'lláh.
-
-
-
-
-
-
-
-
-

AVSNITT 8

Konferensen i Badasht markerade att man gjorde sig av med det gamla och antog något nytt. Följande avsnitt ur 'Abdu'l-Bahás skrifter beskriver hur Guds religion från tid till annan genom tiderna måste förnyas. Reflektera över innebörden av detta stycke i ljuset av vad du har läst om Badashtkonferensen.

"Ur verklighetens frö har religionen vuxit till ett träd som har satt löv och grenar, blommor och frukt. Efter en tid har detta träd nått ett tillstånd av förfall. Bladen och blommorna har vissnat och dött; trädet har förtvinat och blivit ofruktbart. Det är inte rimligt att människan håller fast vid det gamla trädet och hävdar att dess livskraft är oförminskad, dess frukt oöverträffad och dess existens evig. Verklighetens frö måste sås på nytt i människors hjärtan, så att ett nytt träd kan växa därur och nya gudomliga frukter förnya världen. På detta sätt kommer nationerna och folken, som nu är splittrade av religiösa skäl, att förenas, imitation att överges och ett universellt broderskap förverkligas och upprättas. Krig och stridigheter kommer att upphöra hos mänskligheten; alla kommer att försonas såsom Guds tjänare. Ty alla står under beskyddet av Hans försyns och barmhärtighets träd. Gud är god mot alla; Han är den som ger frikostighet till alla i lika mått, precis som Jesus Kristus har förklarat att Gud "sänder regn över de rättfärdiga och över de orättfärdiga" - det vill säga, Guds barmhärtighet är universell. Hela mänskligheten står under Hans kärleks och ynnests beskydd, och för alla har Han visat riktningen för vägledning och framsteg."²²

AVSNITT 9

Násiri'd-Dín Sháh, kungen som steg upp på tronen 1848, var långt mer hänsynslös än sin far, den tidigare kungen. Från början av hans regeringstid ökade förföljelserna av babierna dramatiskt. Báb själv led martyrdöden i juli 1850 i Tabriz. Hans förtryckta anhängare, som hade bevittnat tusentals av sina trosfränders tragiska död, hade nu förlorat sina hjärtans mest Älskade. I sina tankar anklagade många kungen för de grymheter som de utsatts för under årens lopp. Men trots dessa känslor fortsatte de att vara välvilligt inställda till regeringen och folket. Deras energi var inriktad på att sprida den nya tron genom goda gärningar och övertygande argument. Det fanns dock en liten grupp som drevs av intensiv ilska och som lekte med farliga idéer. I ett tillstånd av förtvivlan trodde dessa dåraktiga få att de kunde förändra babi-samfundets öde genom att angripa tyranniet vid roten. De började smida planer på att mörda kungen.

Gruppens avsikter meddelades Bahá'u'lláh av en av dess ledare. Bahá'u'lláh rådde Honom i de tydligaste ordalag att de skulle ge upp sin plan. Han varnade dem för att en sådan handling skulle medföra nya katastrofer för Bábs redan sorgetyngda anhängare. Men konspiratorerna var i ett sådant tillstånd av bitterhet och hämndens eld brann så starkt i deras hjärtan att inte ens Bahá'u'lláhs råd kunde stoppa dem. De fortsatte med sin plan och begick en handling som för alltid kommer att betraktas som en fläck på sidorna i babiernas historia. En historia som i övrigt inte pryds av något annat än rena, osjälviska och heroiska gärningar.

Den 15 augusti 1852 lämnade kungen sitt sommarresidens nära Teheran på hästryggen för att ge sig ut på sin morgonritt. Hans livvakt gick några steg framför honom. Det rådde ett lugn i luften, allt verkade väl. Då överraskades alla av att en ung man, som väntade vid vägkanten och låtsades vara en åskådare med en begäran till kungen, varpå han försökte döda honom. Så dum var denne blivande lönnmördare att den pistol han använde bara avfyrade små kulor som var helt otillräckliga för det avsedda ändamålet. Kungen skadades bara lindrigt, men den vrede som attentatet mot honom väckte gav trons fiender tillfälle att hetsa upp folket till ofattbara grymhetsdåd gentemot babierna.

Denna olyckliga ungdom dödades omedelbart; hans kropp bands till svansen på en åsna och släpades hela vägen till Teheran, där den skars i två halvor och hängdes upp för allmänheten att beskåda. Smält bly hölls ner i halsen på hans medbrottsling - detta först efter att han hade torterats skoningslöst, men ändå vägrat att uppge namnen på någon av sina vänner. Hans kamrat kläddes av, fick tända ljus placerade i hål som grävts ut i hans kött och paraderades därefter inför folkmassorna som skrek och förbannade honom.

Vad som följde kan inte beskrivas med ord. Regeringen, prästerskapet och deras okunniga anhängare reste sig för att utrota babierna. Stadens portar stängdes och ingen fick lämna staden utan att bli förhörd. Babierna söktes upp från hus till hus, arresterades och avrättades med en grymhet som är alltför ohygglig för att återges på dessa sidor.

Samma dag som mordförsöket på kungen ägde rum var Bahá'u'lláh gäst hos premiärministerns bror i en by nära Teheran. Nyheten om katastrofen nådde Honom snart, och Han fick rådet att gömma sig tills stormen hade dragit förbi. Kungens mor beskyllde Bahá'u'lláh för mordförsöket på hennes son och krävde att Han skulle arresteras. Men Bahá'u'lláh vägrade att gömma sig. Tvärtom, nästa dag satte Han sig på sin häst och red mot kungens högkvarter. Kungen och Hans hov blev förvånade när de fick höra om Bahá'u'lláhs tillvägagångssätt. Hur kunde någon som anklagades för ett så fruktansvärt brott, långt ifrån att fly, rida så självsäkert mot faran? Kungen beordrade omedelbart att Bahá'u'lláh skulle arresteras. Ansträngningarna från några av Hans vänner som försökte hitta en tillflyktsort för Honom i premiärministerns hus misslyckades. Han arresterades i byn Shemiran, cirka 30 kilometer från huvudstaden, och sattes i kedjor.

Till fots och utsatt för midsommarsolens starka strålar fördes Bahá'u'lláh från Shemiran till Teheran. Folkmassorna, som hade fått höra att Han var deras kungs fiende, skrek skällsord åt Honom längs hela vägen. Berättelsen om en gammal kvinna som längtade efter att få kasta en sten på

Bahá'u'lláh närmade sig den fängelsehåla där Han skulle fängslas när en gammal och svag kvinna trängde sig fram genom folkmassan med en sten i handen. Hon hade en blick av beslutsamhet och fanatism som få kvinnor i hennes ålder kunde uppbåda. Hela hennes kropp skakade av raseri. Hon steg fram och höjde handen, beredd att kasta stenen. "Jag bönfaller er", vädjade hon medan hon sprang efter dem som förde Bahá'u'lláh till fängelsehålan, "att ge mig en möjlighet att kasta min sten i Hans ansikte!" "Gör inte denna kvinna besviken", var Bahá'u'lláhs ord till sina vakter när Han såg henne skynda ikapp Honom. "Förvägra henne inte det hon anser vara en förtjänstfull handling i Guds ögon."²³

1. Vad hette kungen som tog över tronen i Persien 1848? _____

2. Vilken effekt hade Nāṣiri'd-Dín Sháhs trontillträde på behandlingen av babierna? _____

3. Hur mådde babierna efter Bábs martyrdöd? _____

4. Vad var sinnesstämningen hos den grupp som bestämde sig för att mörda kungen? _____

5. Vad sade Bahá'u'lláh till gruppens ledare när Han fick höra om deras avsikter? _____

6. Vilket datum ägde mordförsöket på kungen rum? _____
7. Vad hände med dem som försökte utföra attentatet? _____

-
-
-
-

-

-

-

-

- [illegible]

AVSNITT 10

Under hela sitt liv var Bahá'u'lláh omgiven av fiender som ville skada Honom. Men aldrig försökte Han dölja sig själv, aldrig skyddade Han sig själv. Tvärtom var Han hela tiden synlig för världens ögon och motstod med lugn och ro angreppen från dem som motsatte sig Honom. Även om de var fast beslutna att släcka Hans ljus, kunde de inte göra det, och dag för dag blev Hans glans mer strålande.

”Icke ett ögonblick har Denne förorättade hållit sig dold. Tvärtom har Han alltid förblivit ståndaktig och framträtt öppet inför alla människors ögon. Vi har aldrig dragit Oss undan, ej heller skall Vi någonsin söka fly. I själva verket är det de dåraktiga som flyr från Vår närvaro.... Prisad vare Gud! Den sak, av vilken Denne förorättade är bärare, är lika hög som himlen och lyser lika strålande som solen. Denna rang kan icke hemlighållas, ej heller finns det någon anledning till rädsla eller tystnad.”²⁴

”Obehindrat och öppet har Denne förorättade alltid och inför alla världens folk kungjort vad som kommer att vara nyckeln som låser upp dörrarna till vetenskap, till konst, till kunskap, till välbefinnande, till välstånd och rikedom. Förtryckarnas illdåd har ej lyckats tysta den genomträngande rösten från den mest upphöjda Pennan, ej heller har tvivlet bland de förvända och uppviglarna kunnat hindra Honom från att uppenbara det mest upphöjda ordet.”²⁵

Beskriv med egna ord hur vi bör agera när vi, i vårt arbete för att främja Bahá'u'lláhs sak, ställs inför svårigheter.

AVSNITT 11

Siyah-Chal, namnet på det fängelse dit Bahá'u'lláh fördes den där olycksaliga dagen 1852, betyder "svart hål". Det var ursprungligen en vattenreservoar för ett av de offentliga baden i Teheran och var vid den tiden en underjordisk fängelsehåla där de värsta brottslingarna hölls inspärrade.

För att komma till fängelset fick man gå genom en kolsvart gång och sedan nerför tre

trappor. Det var inhöljt i ett tjockt mörker, iskallt och golvet var täckt av smuts och kryllade av ohyra. Bahá'u'lláh beskriver själv de fruktansvärda förhållanden under vilka Han satt fängslad:

"Vid ankomsten fördes Vi först genom en becksvarv korridor, varifrån Vi gick nedför tre trappor till det fängelseutrymme som tilldelats Oss. Fängelsehålan var höljad i djupt mörker och Våra medfångars antal uppgick till nästan etthundrafemtio själar: tjuvar, mördare och stråtrövare. Fastän den var överfull hade den ingen annan utgång än den korridor genom vilken Vi kom in. Ingen penna kan skildra denna plats, och ingen tunga kan beskriva dess motbjudande lukt. De flesta av dessa män hade varken kläder eller en bädd att ligga på. Gud allena vet vad som drabbade Oss på denna synnerligen illaluktande och dystra plats!"²⁶

Under dessa grymma förhållanden fängslades Bahá'u'lláh och ett antal babier av kungen. Bahá'u'lláhs fötter sattes i bojor och en tung kedja som vägde omkring 50 kilo lades runt Hans hals. Under de första tre dagarna och nätterna fick de ingenting att äta eller dricka. Bahá'u'lláhs familj lagade mat åt Honom och bad vakterna att föra den till Honom. Även om de först vägrade, gav de så småningom efter för deras vädjan. Men inte ens då kunde någon vara säker på om maten nådde fram till Honom eller om Han skulle acceptera att äta den medan Hans medfångar gick hungriga.

Bahá'u'lláh och Hans följeslagare, även de i bojor och kedjor, trängdes alla i en cell. De hade placerats i två rader, vända mot varandra. Bahá'u'lláh lärde dem att upprepa vissa verser som de varje kväll mässade med stor iver. "Gud är mig tillräcklig; Han är sannerligen den Alltillräcklige!" sjöng en rad och den andra svarade: "Låt de litande lita till Honom." Denna kör av glada röster fortsatte att höras till de tidiga morgontimmarna. Genljudet från dem fyllde fängelsehålan, trängde igenom dess massiva väggar och nådde kungens öron, vars palats inte låg långt från Siyah-Chal. "Vad är detta för ljud?" sägs han ha utropat. "Det är den hymn som babierna sjunger i sitt fängelse", var svaret.²⁷ Kungen tystnade.

Varje dag gick fängsvaktarna in i cellen och ropade ut namnet på en av babierna och befallde Honom att resa sig och följa dem till galgens fot. Med iver svarade namnets ägare på uppmaningen. När kedjorna lyfts av, hoppade desamme upp och gick i ett tillstånd av ohämmad glädje fram till Bahá'u'lláh och omfamnade Honom. Han skulle sedan omfamna var och en av sina medfångar och gå, med ett hjärta fyllt av hopp och glädje, för att möta den död som väntade honom. Strax efter martyrdöden för var och en av dessa hjältemodiga själar kom bödeln, som hade börjat beundra Bahá'u'lláh, till Honom och informerade Honom om omständigheterna kring martyrens död och om den glädje med vilken han ända till slutet hade uthärdat den smärta som tillfogats honom.

1. Vad hette fängelset där Bahá'u'lláh satt inspärrad? _____

2. Vad betyder "Siyah-Chal"? _____

3. Vad användes Siyah-Chal ursprungligen till? _____

4. Beskriv förhållandena i Siyah-Chal.

5. Vad placerades runt Bahá'u'lláhs hals när Han anlände till Siyah-Chal?

6. Vad var fäst runt Hans fötter?

7. Hur placerades Bahá'u'lláh och Hans följeslagare i sin cell?

8. Vad lärde Bahá'u'lláh dem att göra?

9. Vad skulle en rad av babis sjunga hela natten?

10. Hur skulle den andra raden svara?

11. Vilken effekt hade deras sång på kungen?

12. Varje dag kom fängvaktarna till den cell där Bahá'u'lláh och Hans följeslagare var instängda och ropade upp namnet på en av babierna. Förklara med egna ord vad som sen skulle hända.

-
13. Varför tror du att babierna var så fulla av glädje trots de fruktansvärda förhållanden som rådde under deras fängelsevistelse? _____
-
-

AVSNITT 12

Det finns ett djupt begrepp som varje student av baha'i-historia måste förstå - nämligen att Guds sak går framåt genom en serie kriser och segrar. Närhelst okunnighetens, orättvisans, grymhetens och fanatismens krafter angriper saken och ger upphov till en kris, frigörs ett motsvarande mått av dess inneboende kraft, och krafterna övervinns, vilket sporrar saken till nya segrar som, förr eller senare, framkallar ett nytt utbrott av motstånd, otänkbart tidigare, vilket i sin tur tjänar till att frigöra ytterligare ett mått av dess gudomliga kraft. Så är det att Guds sak rör sig från kris till seger till kris till seger, och ingen makt på jorden kan stoppa dess fortsatta marsch.

Bábs korta gärning hade redan följt en sådan kurs. Ändå skulle den vanlige iakttagaren ha antagit att denna senaste kris inte skulle kunna övervinnas: Báb hade blivit martyr. Tusentals av Hans anhängare hade dödats i en massaker av utsäglig grymhet. Den mest framstående av Hans lärjungar hade blivit martyr, och den ende som kunde återuppväcka hoppet var kedjad i den mörkaste av fängelsehålor. Krisen var verkligen djup, men den seger som följde var mycket ärofull.

I Siyah-Chal gjorde Gud sin storhet känd för Bahá'u'lláh. Inhöljd i dysterhet, andandes den smutsigaste luft, med fötterna i bojor och halsen tyngd av en mäktig kedja, mottog Bahá'u'lláh de första antydningarna om Guds uppenbarelse. Under dessa fruktansvärda omständigheter uppenbarade sig "den allra största Anden" för Honom och bad Honom att resa sig och framföra Guds ord.

Ibland kände Han det som om något flöt från Hans hjässa ner över Hans bröst, som en mäktig ström faller över jorden från toppen av ett högt berg. Han såg himlens jungfru sväva framför sig, tala till Hans inre och yttre väsen och omnämna Honom som världarnas mest Älskade, Guds skönhet och kraften i Guds suveränitet. Han försäkrades om att Han skulle bli segerrik genom sig själv och sin penna och med hjälp av dem som Gud skulle uppväcka.

Så steg Sanningens sol upp ur det svarta hålets mörker. Bábs löfte hade uppfyllts. Baha'i-uppenbarelsen var född. Men Bahá'u'lláh informerade inte någon om vad som hade hänt. Han skulle invänta den av Gud bestämda timmen för att göra sitt uppdrag känt.

1. Beskriv med egna ord hur allvarlig den kris var som babi-samfundet befann sig i vid tiden för Bahá'u'lláhs fängelsestraff.

2. Vad var det för seger som följde på denna djupa kris?

AVSNITT 13

Mänskligheten är lyckligt lottad som har denna mycket betydelsefulla händelse i den religiösa historien nedtecknad med Bahá'u'lláhs egna ord. Läs avsnitten ur Hans skrifter nedan och fyll i luckorna i meningarna som följer efter varje avsnitt.

Bahá'u'lláh påminner om hur Guds uppenbarelse först fyllde Hans själ och säger:

"En natt hördes i en dröm dessa upphöjda ord från alla håll: 'Sannerligen, Vi skall göra Dig segerrik genom Dig själv och genom Din penna. Sörj icke över det som har vederfarits Dig, och frukta ej heller, ty Du är i säkerhet. Inom kort, skall Gud uppväcka jordens skatter - människor som skall hjälpa Dig genom Dig själv och genom Ditt namn, varmed Gud har återupplivat hjärtat hos sådana som har erkänt Honom.'"²⁸

I detta avsnitt berättar Bahá'u'lláh att Han en natt i en dröm hörde dessa ord från alla håll:

"Sannerligen, vi skall göra Dig _____ genom Dig själv och genom Din _____. Sörj icke över det som har _____ och frukta ej heller, ty Du är i _____. Inom kort skall Gud _____, _____ som kommer att hjälpa Dig genom _____ och genom _____, varmed Gud har _____ hjärtat hos sådana som har _____."

I ett annat stycke beskriver Bahá'u'lláh hur Guds uppenbarelse påverkar Hans varelse:

"Under de dagar då Jag var i Teherans fängelse kände jag, trots att tyngden av kedjorna skavde och den stinkande luften ej tillät mycket sömn, ändå under oregelbundna stunder av vila, som om någonting strömmande från hjässan ner över Mitt bröst, liksom en mäktig fors som störtar ned över jorden från toppen av ett högt berg. Varje lem i Min kropp sattes i brand därigenom. I sådana stunder framsade

Min tunga vad ingen människa kunde uthärda att höra."²⁹

Bahá'u'lláh berättar att under de dagar Han var i Teherans _____,
tillät inte _____ av _____ och _____
_____ mycket _____.

Under oregelbundna stunder av vila _____ som om
_____ från _____
ner över _____.

Som ett resultat, sattes varje lem i Hans kropp _____.
Vid sådana stunder reciterade Bahá'u'lláh det som ingen människa _____
_____.

I ett annat avsnitt beskriver Han hur jungfrun, som symboliserade "den största Anden",
uppenbarade sig för Honom:

**"Uppslukad av svårigheter hörde Jag en ytterst underbar, en ytterst ljuv röst ropa över
Mitt huvud. När jag vände Mitt ansikte, skådade Jag en Jungfru – förkroppsligandet
av hågkomsten av Min Herres namn – svävande i luften framför Mig. Så lycklig var
hon i sin själ att hennes anlete lyste med Guds välviljas prydnad, och hennes kinder
glödde med den Allbarmhärtiges klarhet. Emellan jord och himmel höjde hon en
kallelse som fångade människornas hjärtan och sinnen. Hon delgav både Min inre och
Min yttre varelse budskap som glädde Min själ och själarna hos Guds aktade tjänare.
Medan hon pekade med fingret mot Mitt huvud, tilltalade hon alla i himmelen och
alla som är på jorden, och sade: 'Vid Gud! Detta är världarnas mest Älskade, och
ändå förstår ni det ej. Detta är Guds Skönhet ibland er och Hans överhöghets kraft
inom er, om ni blott kunde fatta det. Detta är Guds mysterium och Hans skatt, Guds
sak och Hans härlighet för alla som är i uppenbarelsens och skapelsens riken, om ni
blott vore bland dem som förstår.'"30**

Bahá'u'lláh berättar för oss att Han, medan Han var uppslukad av svårigheter, hörde en _____
_____, en _____ ropade ovanför Hans huvud.
När Bahá'u'lláh vände sitt ansikte såg Han en jungfru som svävade _____.
Jungfruns ansikte lyste med _____
_____ och hennes kinder glödde med _____
_____. Jungfrun förmedlade till både Hans _____
_____ budskap som glädde Hans _____ och själarna hos
Guds _____. Hon pekade med fingret mot Bahá'u'lláhs
huvud och riktade dessa ord till alla som är i _____ och alla som är på
_____: "Vid Gud! Detta är _____
_____ och ändå förstår ni det ej. Detta är _____ bland er,
och Hans _____ inom er, om ni blott kunde
fatta det. Detta är _____ och Hans _____, Guds
_____ och Hans _____ för alla
som är i _____ och _____

om ni blott vore bland dem som förstår."

AVSNITT 14

Begreppet kris och seger är så viktigt att det är värt att stanna upp vid denna punkt och reflektera över sakens kraft, som kan övervinna varje hinder i dess väg. För att hjälpa dig att göra detta föreslås att du läser citaten nedan - det ena från Bahá'u'lláhs skrifter och det andra från ett brev skrivet på uppdrag av Shoghi Effendi - och sedan svarar på frågan som följer.

"Se hur de värdelösa och dåraktiga i denna religionsordning förtjust har inbillat sig, att de med sådana medel som massmord, plundring och förvisning kan släcka den lampa som den gudomliga maktens Hand har tänd eller förmörka den eviga strålgランスens Morgonstjärna. Hur fullständigt omedvetna tycks de icke vara om den sanning som säger att sådana motgångar är den olja, som underhåller denna lampas låga! Sådan är Guds omskapande makt. Han ändrar vadhelst Han önskar, Han äger i sanning makt över allting."³¹

"Denna sak, liksom varje gudomlig sak, kan inte etableras på ett effektivt sätt om den inte möter och tappert segrar över de motståndets krafter som den angrips av. Trons historia är i sig själv ett tillräckligt bevis på detta. Prövningar och förföljelser har alltid varit och kommer fortsättningsvis att vara Guds utvaldas lott. Men de bör betrakta dessa som förklädda välsignelser, eftersom deras tro genom dem kommer att öka, renas och stärkas. Bahá'u'lláh jämför sådana svåra prövningar med den olja som livnär Guds saks lampa"³²

Hur hjälper vetenskapen om att tron går framåt genom en serie kriser och segrar dig i din beslutsamhet att gå en väg av tjänande för saken och mänskligheten?

AVSNITT 15

Medan Bahá'u'lláh satt fängslad i Siyah-Chal var Hans fiender upptagna med att försöka få kungen att döma Honom till döden. Men Bahá'u'lláh var älskad av människor från både hög och låg bakgrund och kunde inte avrättas så lätt. Det krävdes bevis som kunde koppla Honom till attentatet mot kungen. Ju mer de försökte hitta sådana bevis, desto tydligare blev det att Han var helt oskyldig. Eftersom de inte kunde få Honom avrättad, beslöt dessa hänsynslösa fiender att förgifta Hans mat. Giftet var dock så starkt att dess första effekter snabbt märktes och Bahá'u'lláh slutade äta måltiden. Till slut hade myndigheterna inget annat val än att släppa Honom ur fängelset, men det gjorde de bara på villkoret att Han skulle landsförvisas.

Bahá'u'lláh hade uthärdat fyra månader i fängelse. Han var nu sjuk och utmattad. De omänskliga förhållandena i fängelset, kedjan på cirka 50 kilo runt Hans hals och slutligen giftet hade lämnat Honom i ett så försvagat tillstånd att Han var bunden till sin säng under vaksam vård. Kedjans länkar hade gjort djupa sår i Hans hals och även om dessa läkte med tiden, fanns ärr kvar ända till slutet av Hans liv. Mitt i allt detta måste familjen förbereda sig för att inom en månads tid göra en strapatsrik resa. Bahá'u'lláh hade fått friheten att välja plats för sin landsförvisning. Han valde Bagdad, som då var en stad i det ottomanska riket och idag är huvudstad i Irak.

Resan varade från den 12 januari 1853 till den 8 april samma år. Det var mitt i vintern och Bahá'u'lláh och Hans familj var tvungna att resa genom västra delen av Iran där vintrarna är bittert kalla. De förnödenheter de hade med sig för resan räckte inte till, och de fick nöja sig med lite mat. Men denna lilla skara resenärer skyddades av den Allsmäktige Guden själv och genom Hans osvikliga hjälp kom de välbehållna fram till Bagdad.

Iran hade berövat sig själv förmånen av Bahá'u'lláhs närvaro och hade tvingat Honom att lämna landet för att aldrig återvända till hemlandet. Irak skulle nu bli hemvist för den mest värdefulla varelsen på planeten. En framstående baha'i-historiker har dessa ord att säga om Bahá'u'lláhs landsförvisning från Iran:

"När Bahá'u'lláh närmade sig gränsen, närmade sig slutet på ett skede. Var folket i Iran medvetna om den förlust de led? Genomsyrade av okunnighet, nedsjunkna i trångsynthet, förblindade av fördomar, ledda av själviska personer, förledda av osanningar, var det inte deras sak att se och veta. Och sålunda försvann världens Frälsare från deras mitt. Han som en gång var älskad och respekterad av rik som fattig, hög som låg, prins som bonde, övergavs nu av samma människor som Han vid alla tidpunkter ödslat barmhärtighet, kärlek, rättvisa och välgörenhet på. Iran förlorade Bahá'u'lláhs närvaro, men kunde Hans Ande någonsin vara frånvarande från det landet eller något annat land?"³³

1. Varför kunde Bahá'u'lláhs fiender inte utverka Hans dödsdom?

2. Bahá'u'lláhs fiender misslyckades med sina planer på att koppla Honom till mordförsöket på kungen. Vad gjorde de då? _____

3. Hur många månader befann sig Bahá'u'lláh i Siyah-Chal? _____
4. På vilka villkor släpptes Han? _____

5. Vilken stad valde Bahá'u'lláh som plats för sin landsflykt? _____
6. På den tiden var staden Baghdád en del av vilket imperium? I vilket land är staden huvudstad idag? _____

7. Vilket datum påbörjade Bahá'u'lláh och Hans familj sin resa till Baghdad? Vilket datum, nästan tre månader senare, avslutades deras resa? _____

8. Beskriv förhållandena under resan.

AVSNITT 16

Följande bön som Bahá'u'lláh uppenbarade ger oss en inblick i det lidande Han upplevde under Siyah-Chal och de umbäranden Han fick utstå under månaderna närmast därefter.

"Min Gud, min Herre, min Åstundan!.. Du har skapat denna atom av stoft genom Din makts fulländade kraft, och vårdat Honom med Dina händer, vilka ingen kan kedja fast... Du har bestämt för Honom prövningar och vedermödor som ingen tunga kan beskriva, och ingen av Dina skrifter kan återberätta på ett adekvat sätt. Den hals som Du vande vid silkets beröring har Du till slut bundit med starka kedjor, och den kropp som Du behagade med brokader och sammet har Du till sist utsatt för en fängelsehålas förnedring. Dina påbud har fjättrat Mig med oräkneliga bojor och kastat kedjor om Min nacke som ingen kan bryta. Ett antal år har gått under vilka plågor, likt skurar av nåd, har regnat över Mig... Hur många är inte de nätter under vilka kedjornas och bojornas tyngd ej tillät Mig någon vila, och hur många är inte de dagar under vilka frid och ro förvägrades Mig på grund av det varmed människors händer och tungor har plågat Mig! Både bröd och vatten som Du, genom Din allomfattande barmhärtighet har beviljat åt djuren på fälten, har de under en tid förvägrat denna Tjänare, och de saker som de vägrade att tillfoga sådana som har avlägsnat sig från Din sak, samma saker har de utsatt Mig för, tills slutligen Ditt påbud oåterkalleligt fastställdes och Din befallning kallade denna Tjänare att ge sig av från Persien, åtföljd av ett antal bräckliga individer och barn i späda ålder, vid denna tid då kylan är så intensiv att man inte ens kan tala, och isen och snön så rikliga att det är omöjligt att ta sig fram."³⁴

Du kanske vill memorera ovanstående bön. Men även om du bara läser igenom den flera gånger kommer vissa uttalanden om Bahá'u'lláhs lidande att inpräntas i ditt sinne. Vilka är några av dessa?

AVSNITT 17

I Baghdat_hyrde Bahá'u'lláh ett hus i stadens gamla kvarter. Under månaderna efter Hans ankomst sökte sig ett ökande antal babier till Baghdat. Tyvärr hade många sjunkit ner i ett bedrövligt tillstånd; de var förvirrade och omtumlade, och en del begick handlingar som var ovärdiga en anhängare till Báb. Bahá'u'lláh tog emot alla dem som kom med gränslös kärlek och hjälpte dem att rena sina hjärtan och återuppliva sina andar. Under Hans inflytande började babi-samfundets öde att förändras och hoppet blomstrade igen. Men tyvärr var en ny kris på väg att uppstå. Den här gången var källan inom samfundet självt; orsaken till olyckan var ingen mindre än Bahá'u'lláhs egen halvbror, Mírzá Yahyá, som gjorde anspråk på att vara Bábs efterträdare.

I själva verket hade Báb inte sett något behov av att utse en efterträdare, eftersom Han visste att alla all tidsåldrars Utlovade snart skulle framträda. Vad Han hade gjort, på inrådan av Bahá'u'lláh och en betrodd anhängare, var att utse Mírzá Yahyá till galjonsfigur. Detta skulle göra det möjligt för Bahá'u'lláh att främja rörelsen i relativ säkerhet. Mírzá Yahyá hade fått mycket kärlek och stöd från Bahá'u'lláh under hela sitt tidiga liv, men Han visade sig vara både ambitiös och feg. Bábs martyrdöd hade chockat Honom så till den grad att Han nästan hade förlorat sin tro. Han hade under en tid vandrat som dervisch i bergen i Mazindaran, och Hans beteende var så skamligt att Han hade drivit bort en del av regionens babier från rörelsen. Genom att använda den ena förklädningen efter den andra kom Han slutligen till Baghdat och efter att ha fått en summa pengar av Bahá'u'lláh för att bedriva handel levde Han under ett nytt namn i en av stadens stadsdelar.

Den växande respekt och kärlek som Bábs anhängare visade Bahá'u'lláh, liksom Hans ökande prestige bland stadens tjänstemän, hade en fruktansvärd effekt på Mírzá Yahyá. Hans svartsjuka väcktes och dess eld brann med en sådan intensitet att den förtärde varje spår av anständighet. Tillsammans med en medarbetare som var mer skamlös än Han själv började Mírzá Yahyá så frön av tvivel bland babierna om Bahá'u'lláhs avsikter. Ännu en gång sänkte sig misstänksamhetens, rädslans och de tomma fantasiernas moln över babi-samfundet. Den korta perioden av lugn och ro hade nått sitt slut och dag för dag ökade Bahá'u'lláhs lidande.

På morgonen den 10 april 1854 vaknade Bahá'u'lláhs familj och fann att Han var borta. Han hade lämnat staden utan att berätta för någon om sitt syfte eller sin destination. Bahá'u'lláh såg vart Mírzá Yahyás handlingar ledde och hade valt att dra sig tillbaka till bergen i Kurdistan, nordost om Baghdat. "Det enda syftet med vår tillbakadragande", har Han själv senare sagt, "var att undvika att bli föremål för osämja bland de trofasta, en källa till oro för Våra följeslagare, orsaken till skada för någon själ eller anledningen till sorg i något hjärta."³⁵

I vildmarken, en bit från staden Sulaymaniyya, levde Bahá'u'lláh ensam i gemenskap med Gud. Han nöjde sig med lite mat. Ibland fick Han lite mjölk från herdarna i trakten och ibland besökte Han staden för att skaffa sig det allra nödvändigaste. Men inte ens under dessa korta kontakter med människorna i regionen kunde Bahá'u'lláhs storhet hållas dold för deras ögon. Hans kärlek och visdom attraherade invånarna i Sulaymaniyya och Hans rykte började sprida sig till grannområdena. Nyheten om en man med extraordinär visdom och vältalighet som bodde i denna region i Kurdistan nådde slutligen Baghdat. Hans familj, som insåg att denna personlighet inte kunde vara någon annan än Bahá'u'lláh, skickade en betrodd troende för att be Honom återvända.

Bahá'u'lláh accepterade deras begäran och avslutade därmed sitt tvååriga frivilliga tillbakadragande.

1. I vilket tillstånd befann sig de babier som kom till Bagdad efter Bahá'u'lláhs ankomst till den staden? _____

2. Varför hade de hamnat i ett sådant tillstånd? _____

3. Vad började hända med babi-samfundet under Bahá'u'lláhs inflytande?

4. Hade Báb utsett en efterträdare? Varför hade Han inte det? _____

5. Vem hade Báb utsett till galjonsfigur? _____
6. Vilken var Mírzá Yaḥyás relation till Bahá'u'lláh? _____
7. Beskriv Mírzá Yaḥyás karaktär: _____

8. Vad hade Mírzá Yaḥyá gjort efter Bábs martyrdöd? _____

9. Hur påverkades Mírzá Yahyá av den växande respekt och kärlek som Bábs anhängare visade Bahá'u'lláh, liksom av Hans ökande prestige bland stadens tjänstemän?
- _____
- _____
10. Vad gjorde Bahá'u'lláh när Han såg vart Mírzá Yahyás handlingar ledde?
- _____
- _____
11. Till vilken region drog sig Bahá'u'lláh tillbaka? _____
12. Bahá'u'lláh berättar att det enda syftet med Hans tillbakadragande var att undvika att bli föremål för _____, en källa till _____, orsaken till _____ eller anledningen till _____.
13. Vad gjorde Bahá'u'lláh i Kurdistans vildmark? _____
- _____
- _____
14. Hur länge varade Bahá'u'lláhs tillbakadragande från Baghdad? _____
15. Vilka var de omständigheter som ledde till Hans återkomst? _____
- _____
- _____

AVSNITT 18

Varje gudsmanifestation sluter ett förbund med sina anhängare. Bábs anhängare hade ingått ett förbund med Honom om att söka och acceptera Honom som Gud skulle manifestera och att leva i lydnad inför Hans befallningar. Även om Bahá'u'lláh ännu inte hade berättat för andra att Han var den som Báb hade utlovat, blev Hans storhet mer och mer uppenbar för varje dag som gick, och några få hade till och med börjat känna igen Hans ställning. Mírzá Yahyá, som inte var blind för Bahá'u'lláhs majestät och härlighet, skulle fortsätta att ställa till oreda bland babierna. Under de kommande åren skulle, som ni kommer att se, Hans intriger mot Bahá'u'lláh anta allt större proportioner, tills Han till sist öppet bröt Bábs förbund. Med hänvisning till den oro och de vedermödor som väntade dem varnade Bahá'u'lláh sina trogna följeslagare:

"Prövningens dagar har nu kommit. Oceaner av missämja och svårigheter väller fram, och tvivlens fanbärare är i alla vinklar och vrår sysselsatta med att uppvigla till ofog och leda människor till fördärv... Låt inte några av förnekelsens soldaters röster väcka tvivel hos er, tillåt er heller inte att bli likgiltiga för Honom som är Sanningen, ty sådana tvister har uppstått i varje religionsordning. Gud skall emellertid uppresas sin Tro och uppenbara sitt Ljus, även om orosstiftarna avskyr det... Håll var dag ögonen öppna inför Guds sak... Alla är fängslade i Hans grepp. Det finns ingen plats att fly till. Tro inte att Guds sak är något som kan tas lätt på, inom vilken vem som helst kan tillfredsställa sina nycker. På vissa håll hävdar ett antal själar för närvarande just detta. Den tid närmar sig då...var och en av dem kommer att ha förgåtts och gått vilse, nej, de kommer att ha tillintetgjorts och blivit ett minne blott, alldeles som stoftet självt."³⁶

1. Komplettera följande meningar:
 - a. Bahá'u'lláh uppmanade sina följeslagare att inte tillåta _____ väcka _____.
 - b. Han varnade dem för att inte tillåta sig att bli _____ för _____.
 - c. Han försäkrade sina följeslagare om att Gud skulle uppresas _____ och uppenbara _____ även om orosstiftarna avskyr det det.
 - d. Tro inte att Guds sak är något _____, inom vilken vem som helst kan _____ sina _____.
 - e. Den tid närmar sig när alla de som har vänt sig mot tron kommer att ha _____ och _____. Som stoftet kommer de alla att bli _____.
2. Bahá'u'lláh kallar dem som försöker kasta tvivel för "förnekelsens soldater". Vad är det de förnekar?

AVSNITT 19

Under Bahá'u'lláhs tvååriga frånvaro hade trons öde nått den lägsta punkten i dess historia. Som väntat hade Mírzá Yahyá visat sig oförmögen att leda ens det lilla samfundet i Bagdad. På olika håll var ett antal bábier engagerade i aktiviteter som drog skam över Bábs ädla sak. Så än en gång tog Bahá'u'lláh på sig uppgiften att återuppliva samfundet. Hans ankomst i mars 1856 tillkännagavs för de troende och Hans dörr öppnades för alla som längtade efter sanningen. Det blygsamma residens där Han bodde med sin familj blev ett centrum där sökare och besökare samlades. Alla som kom i Hans närvaro förvandlades av kraften i Hans ljuva och kärleksfulla ord. De som hade förmånen att leva i närheten av Honom kände sig som om de befann sig i Paradiset. De blev en ny skapelse, helt avskilda från allt som hör denna värld till. Så här beskriver Nabíl, den store historikern från den tidiga baha'i-eran, dessa själers tillstånd:

"Många nätter levde inte mindre än tio personer på inte mer än dadlar till ett värde av några kronor. Ingen visste vem som egentligen ägde skorna, kapporna eller dräkterna som fanns

i deras hus. Den som gick till basaren kunde hävda att skorna på Hans fötter var Hans egna, och var och en som trädde in i Bahá'u'lláhs närvaro kunde försäkra att manteln och dräkten Han då bar tillhörde Honom. Deras egna namn hade de glömt, deras hjärtan var tömda på allt annat än tillbedjan för deras älskade ... O, för glädjen under dessa dagar, och dessa timmars lycka och underverk!"³⁷

Bahá'u'lláh stannade i Bagdad i sju år efter sin återkomst från Sulaymaniyya. Under hela den tiden fortsatte Han att hålla sin ställning som Guds manifestation för denna dag dold. Ändå strömmade gudomlig kärlek ut från Honom i sådan omfattning att mottagliga hjärtan inte kunde annat än att beröras av den. Den vägledning som Han uppenbarade i samtal och i skrivna verser och tavlor förändrade karaktären hos babierna, som hade lämnats herdelösa under så lång tid. Det var under dessa år som Han uppenbarade Visshetens bok, där Han förklarade Guds uppenbarelses natur i så tydliga ordalag att grundvalarna för tidigare dogmer som skapats av människor förstördes. Det är under samma period som Han, när Han vandrade längs Tigris flodbankar insvept i meditation, uppenbarade Förborgade ord, så omhuldade av var och en av oss som en vägledning för vår andliga tillväxt. Den snabbhet med vilken de gudomliga verserna flödade från Hans penna var häpnadsväckande. Han själv hänvisar till den som en period av extraordinär styrka:

"... Vi uppenbarade likt ett rikligt regn, med Guds hjälp och Hans gudomliga ynnest och barmhärtighet, Våra verser och sände dem till olika delar av världen. Vi förmanade alla människor, och särskilt detta folk, med Våra visa råd och kärleksfulla förmaningar och förbjöd dem att ägna sig åt uppvigling, gräl, dispyter och stridigheter. Som en följd av detta och genom Guds ynnest, utbyttes egensinnighet och dårskap mot fromhet och förstånd, och vapen omvandlades till redskap för fred."³⁸

De sju åren Bahá'u'lláhs levde i Bagdad är en period av storslagna segrar. Det var därför väntat att det förr eller senare skulle uppstå en kris, som i sin tur skulle följas av en ännu större seger. Bahá'u'lláhs växande prestige gick inte obemärkt förbi trons fiender. Den mest aktive bland dem var en viss shaykh som använde alla medel han hade till sitt förfogande för att övertyga tjänstemännen i både den persiska och den ottomanska regeringen, liksom prästerskapet, att resa sig i opposition mot Honom.

I årtal motarbetades shaykhens ansträngningar av Bahá'u'lláhs visdom och ädelheten i Hans ord och gärningar. En gång kallade denne shaykh samman de ledande prästerna i regionen med avsikt att få deras enhälliga fördömande av Bahá'u'lláh. Alla var beredda att inleda en attack mot den lilla gruppen förvisade i Bagdad för att förstöra tron i dess hjärta. Till deras förvåning vägrade dock den högst uppsatte bland dem, en man känd för sin rättvisa och fromhet, att avkunna den nödvändiga domen mot babierna. Han sade till gruppen att såvitt Han visste hade babi-samfundet inte gjort något som skulle kunna rättfärdiga en sådan handling och lämnade mötet.

Eftersom den ursprungliga planen hade misslyckats beslöt gruppen att skicka en lärd man till Bahá'u'lláh och ställa ett antal frågor till Honom för att testa Hans kunskap. Efter att ha hört Bahá'u'lláhs svar på frågorna accepterade denne budbärare, å prästerskapets vägnar, vidden av Hans kunskap. Men sedan sade han att Han borde utföra ett mirakel för dem, för att alla berörda skulle bli övertygade om sanningen i Hans uppdrag. "Trots att ni inte har rätt att be om detta," svarade Bahá'u'lláh, "ty Gud skall pröva sina skapelser, men de skall ej pröva Gud, så godtager och beviljar Jag ändå denna begäran."³⁹ Han gav dock budbäraren ett villkor: Prästerskapet skulle först välja ett mirakel och skriva ner att de efter dess utförande inte längre skulle ha några tvivel om Honom och att de skulle erkänna och bekänna sanningen om Hans sak. De skulle försegla detta skriftliga dokument och föra det till Honom.

Detta tydliga och utmanande svar påverkade budbäraren djupt. Han reste sig genast, kysste Bahá'u'lláhs knä och gick därifrån. Han framförde Bahá'u'lláhs budskap till gruppen av präster. De diskuterade det i tre dagar men kunde inte komma fram till något beslut. Slutligen hade de inget annat val än att släppa frågan.

Men trons hänsynslösa fiender gav inte upp sina planer mot Bahá'u'lláh. De fortsatte att ställa till med ofog och förvränga Hans avsikter för myndigheterna tills deras ansträngningar till slut, våren 1863, gav resultat och nästa kris uppstod.

1. I vilket skick befann sig babi-samfundet när Bahá'u'lláh återvände till Bagdad?

2. Hade Mírzá Yāḥyá visat sig kapabel att leda samfundet? _____
3. Vilken effekt hade Bahá'u'lláhs återkomst till Baghdád på babierna? _____

4. Med utgångspunkt i Nabíls beskrivning, säg några ord om tillståndet för dem som levde i Bahá'u'lláhs omedelbara närhet.

5. Hur många år stannade Bahá'u'lláh i Baghdád efter sin återkomst från Sulaymaniyya?

6. Nämn två av de verk som Bahá'u'lláh uppenbarade under dessa sju år i Bagdad:

7. Vilket är huvudtemat i Visshetens Bok? _____

8. Vilken typ av ämnen tas upp i Förborgade Ord? _____

9. Komplettera följande meningar:
 - a. Bahá'u'lláh berättar för oss att med Guds _____ och Hans _____

_____ och _____ uppenbarade Han sina verser
som ett _____.

b. Han skickade dessa verser till _____.

c. I dessa verser har Han _____ hela mänskligheten genom sina _____
_____ och _____.

d. Han förbjöd dem att _____, _____,
_____ och _____.

e. Som en följd av detta, och genom Guds ynnest, _____ och _____ mot _____ och _____, och _____ omvandlades till _____ för _____.

10. Hur påverkades trons fiender av Bahá'u'lláhs växande prestige? _____

11. Vad innebär det att få ett "enhälligt fördömande"? _____

12. Berätta med egna ord historien om prästerna och budbäraren som de som skickades till Bahá'u'lláh i Bagdad.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

AVSNITT 20

Under dina studier av tron kommer du att läsa Visshetens Bok och reflektera över den djupa innebörden av dess många teman. Du är vid det här laget redan bekant med Förborgade ord. Denna volym kommer att vara en ständig följeslagare under hela ditt liv, och den gudomliga vägledning som finns däri kommer att ha stort inflytande på din andliga utveckling. Vid denna tidpunkt, medan du reflekterar över den period av Bahá'u'lláhs liv i Bagdad, under vilken dessa två viktiga böcker uppenbarades, kanske du vill memorera inledningen till var och en av dem. Visshetens bok inleds med dessa ord:

"Ingen människa skall nå den sanna förståelsens oceans stränder, såvida hon icke är avskild från allt som är i himlen och på jorden. Helga era själar, o världens folk, att ni måhända må uppnå den ställning som Gud bestämt för er och sålunda träda in i det tabernakel, som enligt Försynens skickelser har uppförts på Bayáns himlavalv."⁴⁰

Och det inledande stycket i Förborgade ord lyder:

"Detta är vad som nedstigit från härlighetens rike, yttrat av styrkans och maktens tunga och uppenbarat för gångna tiders profeter. Vi har tagit dess innersta väsen och givit det en klädnad i korta ordalag som ett nådetecken för de rättfärdiga, att de troget må hålla fast vid Guds förbund, uppfylla Hans förtroende i sina liv och i Andens rike vinna den gudomliga dygdens ädelsten."⁴¹

AVSNITT 21

Mot slutet av sin vistelse i Bagdad började Bahá'u'lláh ibland hänvisa till de prov och prövningar som låg framför Honom. En dröm som Han en gång berättade för sina följeslagare orsakade stor sorg. "Jag såg", skrev Han i en skrift, "profeterna och budbärarna samlas och sätta sig runt Mig, jämrande, gråtande och högljutt klagande. Förvånad frågade Jag dem om orsaken, varpå deras klagan och gråt tilltog, och de sade till Mig: 'Vi gråter över Dig, O Största mysterium, O Odödlighetens tabernakel! De grät med en sådan jämmer att också Jag grät med dem. Därefter vände sig skaran i höjden till Mig och sade: "... Inom kort skall Du med Dina egna ögon skåda det som ingen profet har skådat... Var tålmodig, var tålmodig.'... De fortsatte att tala till Mig hela natten tills gryningen nalkades."⁴²

Tidigt på våren 1863 uppenbarade Bahá'u'lláh Skriften till den helige Sjöfararen, som på ett mystiskt språk förutspådde framtida händelser och talade om svek och separation. Skriften lästes upp för de vänner som samlats i Hans närvaro. Oceaner av sorg vällde upp i deras hjärtan när de kände på sig att Han skulle tas ifrån dem. Senare samma dag överlämnade en budbärare ett meddelande till Bahá'u'lláh med en begäran om en intervju mellan Honom och Baghads guvernör. Dagen därpå, när Bahá'u'lláh anlände till intervjun, fick Han ett brev från premiärministern i det osmanska riket, formulerat på ett artigt sätt, där Bahá'u'lláh inbjöds att resa till den osmanska

huvudstaden Konstantinopel. En beriden eskort beordrades att följa med Honom för Hans skydd. Bahá'u'lláh gick genast med på förfrågan men vägrade att ta emot de pengar som regeringen erbjöd för Hans resa. Guvernörens representant insisterade på att Han skulle ta emot dem och sade att myndigheterna skulle bli förolämpade om Han inte gjorde det. Till slut tog Han emot den generösa summan och delade omedelbart ut den bland de fattiga i staden.

Nyheten om Bahá'u'lláhs nära förestående avfärd från Baghdád skakade babi-samfundet. Dessa hängivna själar, vars hjärtan hade blivit så fästa vid Hans strålande närvaro, överväldigades av sorg. Till en början kunde ingen sova eller äta. Så småningom lugnades de dock av Bahá'u'lláhs vänliga och ömsinta ord och accepterade att de flesta skulle berövas förmånen att få följa med Honom under nästa etapp av Hans landsförvisning. Som ett tecken på sin kärlek skrev Han med sin egen handstil en skrift till var och en av de troende som bodde i staden - man, kvinna och barn.

I närheten av Baghdád fanns en vacker trädgård full av rosor, och rosen var Bahá'u'lláhs favoritblomma. På eftermiddagen den 22 april lämnade Han staden och gick in i trädgården. De troende, och faktiskt även ett stort antal Baghdadbör, drabbades av sorg. Babi-samfundet, som nu hade återupplivats helt och hållet genom Bahá'u'lláhs ömma omsorg, gick in i ännu en kris. Hur skulle framtiden se ut för denna unga tro vars enda hopp var att bli förvisad till en plats så långt borta från majoriteten av dess anhängare? Svaret som väntade de förkrossade vänner som samlats för att ta farväl av Honom var fantastiskt. Bahá'u'lláh skulle riva bort de slöjor som dolde Hans sanna ställning och förklara att Han var alla tiders utlovade.

Bahá'u'lláh stannade i trädgården, som idag är känd som Ridván-trädgården, i tolv dagar innan Han reste till Konstantinopel. Hans fiender hade försökt rikta ett dödligt slag mot Rörelsen genom att skilja Honom från dess anhängare. Gud förvandlade emellertid avskedet till ett tillfälle av oerhörd glädje. Deklarationen av Hans uppdrag skapade nytt liv i Hans följeslagares själar. Detta var dagarnas dag som Báb hade förberett dem för. Bahá'u'lláh själv säger att på den dagen "sänktes alla skapade ting ner i reningens hav".⁴³

Vi vet inte mycket om detaljerna i de samtal Bahá'u'lláh förde med den ström av besökare som Han tog emot i Ridváns trädgård. Följande ord av historikern Nabíl ger oss bara en glimt av dessa dagars härlighet:

"Varje dag före gryningen brukade trädgårdsmästarna plocka rosorna som prydde trädgårdens fyra alléer och lägga dem i en hög mitt på golvet i Hans välsignade tält. Så stor brukade högen vara, att när Hans följeslagare samlades för att dricka sitt morgonte i Hans närvaro, kunde de inte se varandra över den. Bahá'u'lláh brukade anförtro alla rosorna åt dem som lämnade Hans närvaro varje morgon för att de, å Hans vägnar, skulle överlämnas till de arabiska och persiska vännerna i staden... En natt, den tilltagande månens nionde natt, råkade jag vara en av dem som vaktade utanför Hans välsignade tält. När midnattstimmen närmade sig såg jag Honom gå ut ur sitt tält, passera förbi de platser där några av Hans följeslagare sov och börja gå fram och tillbaks längs trädgårdens månbelysta, blomsterprydda alléer. Så högljudd var näktergalarnas sång från alla håll att endast de som var nära Honom kunde höra Hans röst tydligt. Han fortsatte att gå tills Han gjorde ett uppehåll mitt i en av dessa alléer och sade "Betrakta dessa näktergalar. Så stor är deras kärlek till dessa rosor, att de sömnlösa, från skymning till gryning, kvittrar sina melodier och med brinnande passion umgås med föremålet för sin dyrkan. Hur kan då de som påstår sig brinna för den Älskades rosenlika skönhet välja att sova? Under tre nätter i följd vaktade jag och kretsade kring Hans välsignade tält. Varje gång jag passerade bädden som Han låg på, fann jag Honom vaken, och varje dag från morgon till kväll, såg jag Honom oupphörligt sysselsatt med att samtala med den ström av besökare som flödade in från Baghdád. Inte en enda gång kunde jag i de ord Han yttrade upptäcka något spår av falskhet."⁴⁴

Idag firas Ridván-högtiden av baha'ier över hela världen varje år för att högtidlighålla Bahá'u'lláhs deklaration. Den varar i tolv dagar och är den heligaste och mest betydelsefulla av alla baha'i-högtider.

1. Återberätta med egna ord den dröm Bahá'u'lláh hade mot slutet av sin vistelse i Bagdad.

2. Vilken betydelse hade drömmen? _____

3. När uppenbarade Bahá'u'lláh Skriften till den helige Sjöfararen? _____

4. Vad förutspådde Skriften den helige Sjöfararen? _____

5. Vad hade regeringens budbärare med sig till Bahá'u'lláh den dag då skriften lästes upp för de vänner som samlats i Hans närvaro? _____

6. Vad presenterades för Bahá'u'lláh dagen därpå? _____

7. Vart hade regeringen bestämt sig för att skicka Bahá'u'lláh? _____

8. Vad gjorde Bahá'u'lláh med den summa pengar som regeringen erbjöd Honom för Hans resor? _____

9. Hur reagerade vännerna på nyheten om Bahá'u'lláhs förestående avresa? _____

10. Vad gjorde Bahá'u'lláh som ett tecken på sin kärlek till de troende i Bagdad? _____

11. Under vilket namn är trädgården där Bahá'u'lláh uppenbarade sitt uppdrag nu känt?

12. Hur många dagar tillbringade Han i denna trädgård? _____
13. Med hänvisning till de härliga dagar Bahá'u'lláh tillbringade i Riḍvans trädgård, berättar Nabíl för oss:
- a. Varje dag, före gryningen, brukade trädgårdsmästarna _____
_____, och lägga dem
_____.
- b. Så stor brukade högen av rosor vara, att när Bahá'u'lláhs följeslagare _____
_____ i
Hans närvaro, brukade de _____
_____.
- c. Bahá'u'lláh brukade anförtro alla rosorna åt dem som lämnade Hans närvaro varje morgon för att de skulle överlämnas till _____
_____.
- d. En natt råkade Nabíl vara en av dem som _____
_____.
- e. Då midnattstimmen närmade sig, såg Nabíl Bahá'u'lláh komma ut _____
_____, passera _____
_____, och börja _____
_____.
- f. Så högljudd var _____
_____ att endast de som var nära Bahá'u'lláh tydligt kunde
_____.
- g. Bahá'u'lláh fortsatte att gå tills Han _____
_____ sade: "Betrakta dessa
_____. Så stor är deras _____ att,
_____ från _____ till _____, kvittrar sina _____
_____ och med _____
_____ med _____ för sin _____.
Hur kan då de som _____ sig _____
_____ för den _____ välja att _____?"
- h. Under tre nätter i rad _____
_____.

- i. Varje gång Nabíl passerade bädden där Bahá'u'lláh låg, brukade Han _____
_____, och varje dag, från
morgon till kväll, brukade Han _____
_____.
_____.
- j. Inte en endaste gång kunde Nabíl, i de ord Bahá'u'lláh talade _____
_____.
13. Vad hade trons fiender försökt åstadkomma genom att skilja Bahá'u'lláh från de majoriteten
av de troende, och vad hade Gud förlänat i stället? _____

_____.
14. Vilken högtid firar vi idag som årsdagen förkunnandet av Bahá'u'lláhs uppdrag? _____
_____.
15. Hur länge varar Riḍván-högtiden och när firas den? _____
_____.
16. Nu när du har avslutat studien av Bahá'u'lláhs förvisning från Iran till Irak, förbered och
håll ett kort tal om denna period i Hans liv.

AVSNITT 22

Nedan följer avsnitt ur en skrift som Bahá'u'lláh uppenbarade. Läs dem högt i din grupp.
Medan du gör det, tänk på Bahá'u'lláhs tillkännagivande i Riḍván-trädgård och låt Hans ord fylla
ditt hjärta med glädje.

**" Den gudomliga vårtiden är kommen, o mest upphöjda Penna, ty den Allbarmhärtiges
högtid nalkas hastigt. Skynda dig och prisa inför hela skapelsen Guds namn och
lovsjung Honom så, att alla skapade ting må pånyttfödas och förnyas. Tala och tig
ej. Lycksalighetens Morgonstjärna strålar över Vårt namns horisont, den
Lycksalige, ty Guds namns rike har smyckats med din Herres namn, himlarnas
Skapare. Stå upp framför jordens folk och beväpna dig med kraften hos detta Största
namn och var ej bland dem som dröjer... .**

**" Kan du upptäcka någon annan än Mig i denna dag, o Penna? Vad har det blivit av
skapelsen och dess yttringar? Av namnen och deras rike? Vart har allt skapat tagit
vägen, det synliga såväl som det osynliga? Vad har det blivit av universums dolda
hemligheter och dess uppenbarelser? Se, hela skapelsen har försvunnit! Ingenting
återstår utom Mitt anlete, det Evigt bestående, det Lysande, det Allhärliga.**

" Detta är den dag, då intet är synligt utom glansen från det ljus, som strålar från Din Herres anlete, den Nåderike, den Givmildaste. Sannerligen, Vi har låtit varje själ uteslockna i kraft av Vår oemotståndliga och alltbetvingande överhöghet. Vi har därefter kallat till liv en ny skapelse som ett tecken på Vårt behag till människorna. Jag är i sanning den Allvälgörande, dagarnas Uråldrige. . . .

" Säg: Detta är det paradiset på vars löv yttrandets vin har präglat vittnesbördet: "Han som var dold för människornas ögon är uppenbarad, omgjordad med överhöghet och kraft!" Detta är det paradiset vars rasslande löv förkunnar: "O ni som bebor himlarna och jorden! Det har visat sig något som aldrig tidigare har varit synligt. Han som i evighet har gömt sitt anlete för skapelsens blickar är nu kommen." Från den viskande vind som susar bland dess grenar kommer ropet: "Han som är alltings oinskränkta Herre har uppenbarats. Riket tillhör Gud", medan dess framströmmande vatten låter sorlet ljuda: "Alla ögon fröjdas, ty Han som ingen har skådat, vars hemlighet ingen har upptäckt, har lyft härlighetens slöja och blottat Skönhetens anlete.

" Inom detta paradiset och uppifrån dess ståtligaste salar har himmelens jungfrur höjt rösten och ropat: "Gläd er, invånare i rikena i höjden, ty den Uråldriges fingrar ringer i den Allhärliches namn i den största klockan i himlarnas innersta. Givmildhetens händer har burit runt det eviga livets bägare. Kom hit och drick er andel. Drick med sunt behag, o ni som är själva längtan förkroppsligad, ni som är det häftiga begäret personifierat!"⁴⁵

AVSNITT 23

Bahá'u'lláh, Hans familj och den lilla skara troende som följde med dem, stannade endast fyra månader i Konstantinopel. Den persiska regeringen fortsatte på avstånd sin förföljelse av en person vars växande inflytande den tydligt såg som ett hot. Dess ambassadör vid sultanens hov – härskaren över det Ottomanska - inledde en systematisk kampanj mot Bahá'u'lláh. Omgivningen som sultanen, hans ministrar och deras medarbetare levde i, präglades av förräderi, intriger och hyckleri. Bahá'u'lláh vägrade att ha något att göra med hovets medlemmar och deras ovärdiga syften. Detta gjorde det ännu lättare för den persiske ambassadören att fylla myndigheternas sinnen med anklagelser och lögn. Dennes oupphörliga ansträngningar gav resultat och till slut utfärdades en order som förvisade Bahá'u'lláh till staden Adrianopel, ännu längre bort från den persiska gränsen.

Bahá'u'lláhs svar på ordern var en handling av utomordentligt mod. Han uppenbarade omedelbart en lång skrift, i vilken Han vände sig till sultanen själv, tillrättavisade honom och hans ministrar och framhöll deras omognad och inkompetens. Skriften överlämnades till premiärministern i ett förseglat kuvert. Det sägs att när han öppnade brevet och började läsa det, blev han blek och anmärkte: "Det är som om konungarnas Konung utfärdat en befallning till sin ödmjukaste undersåte och tillrättavisar hans uppförande."⁴⁶

Den tolv dagar långa resan från Konstantinopel till Adrianopel var extremt svår för Bahá'u'lláh och Hans familj, som nu hade gett sig ut på sin tredje landsförvisning. Det var december månad och vädret var bittert kallt. Endast genom att tända en eld för att tina upp isen kunde de få upp vatten från källor längs vägen. De flesta av de förvisade hade inte de kläder som behövdes för att skydda dem mot det hårda vädret.

Bahá'u'lláh anlände till Adrianopel den 12 december 1863 och stannade i staden i sammanlagt fyra och ett halvt år. Även denna period präglades av smärtsamma kriser och storslagna segrar. I takt med att Bahá'u'lláhs inflytande växte, brann svartsjukans eld allt häftigare i Mírzá Yahyás hjärta. Han blev djärvare och djärvare i sitt motstånd och gjorde sitt bästa för att hindra babierna från att acceptera Guds manifestation för denna dag. De problem han orsakade skapade

inte bara svårigheter inom själva samfundet; de gav också trons yttre fiender ammunition som de använde för att starta ytterligare attacker mot Bahá'u'lláh och Hans anhängare. Mírzá Yahyás förräderi tycktes inte ha några gränser. Han bestämde sig till och med för att förgifta Bahá'u'lláh och efter många planer och ansträngningar lyckades han till slut med sitt uppsåt. Giftets påverkade Bahá'u'lláh allvarligt och trots att Han återhämtade sig, förblev Hans darrig till slutet av Hans liv.

Adrianopel kommer naturligtvis inte att bli ihågkommet för Mírzá Yahyás skamliga handlingar utan för de stora segrar som Bahá'u'lláh uppnådde i den staden. Det var därifrån som Bahá'u'lláh sände många av sina skrifter till världens kungar och härskare och förkunnade sin tro vida omkring.

Denna offentliga proklamation var det tredje steget i en gradvis process genom vilken Bahá'u'lláhs uppdrag tillkännagavs för mänskligheten. Det första steget inleddes i Siyah-Chal i Teheran när den gudomliga anden uppenbarade sig för Bahá'u'lláh och tillkännagav för Honom att Han var Bäraren av Guds budskap för denna dag. Trots att Hans uppenbarelses födelse förblev okänd under ett årtionde, berörde den, likt gryningen, sovande själar, uppväckte gradvis de mottagliga och förberedde dem för att igenkänna Bahá'u'lláh. Det andra steget inleddes i Ridván-trädgården, där Han tillkännagav sitt uppdrag för vissa av de troende som samlats för att ta farväl av Honom. Nu var en liten skara gynnade själar medvetna om Hans ställning. Det tredje steget var den universella proklamationen av Hans uppdrag. Det tog sin början i Konstantinopel, vann avsevärd styrka i Adrianopel och nådde sitt klimax i Akka, den kommande och sista platsen för Hans förvisning.

1. Hur länge stannade Bahá'u'lláh i Konstantinopel? _____
2. Hur kommer det sig att Hans vistelse i Konstantinopel var så kort? _____

3. Varför beblandade sig inte Bahá'u'lláh i sultanens hov under sin vistelse i huvudstaden? _

4. Hur utnyttjade den persiske ambassadören Bahá'u'lláhs vägran att ha något att göra med hovets medlemmar och deras ovärdiga syften? _____

5. Vart blev Han förvisad härnäst? _____
6. Varför ville den persiska regeringen att Han skulle skickas längre bort från landets gränser? _____

7. Vad gjorde Bahá'u'lláh när Han fick nyheten om sin förvisning från Konstantinopel? _____

-
-
8. Vad anmärkte sultanens premiärminister när Han läste Bahá'u'lláhs brev?
-
-
9. När anlände Bahá'u'lláh till Adrianopel? _____
10. Hur länge stannade Han i den staden? _____
11. Vilken var den mest betydelsefulla utvecklingen som ägde rum i Adrianopel? _____
-
-
12. Hur många steg genomgick tillkännagivande av Bahá'u'lláhs uppdrag till mänskligheten?
-
13. Vad var det första steget? _____
-
14. Vad var det andra steget? _____
-
15. Vad var det tredje steget? _____
-

AVSNITT 24

Mírzá Yahyás öppna opposition mot Bahá'u'lláh i Adrianopel orsakade stor oro bland den lilla gruppen förvisade troende, av vilka många just hade börjat få en glimt av Bahá'u'lláhs ställning. Detta gav trons fiender, som bakom sig hade makten hos två regeringar - den persiska och den ottomanska - det tillfälle de behövde för att utdela ytterligare ett slag mot Guds nyfödda tro. Plötsligt en morgon omringades Bahá'u'lláhs hus av soldater och alla uppmanades att förbereda sig för omedelbar avfärd. Under en tid visste ingen vilket deras öde skulle bli. Den största rädslan hos de flesta var att skiljas från sin Älskade, för det gick rykten om att Bahá'u'lláh och Hans familj skulle förvisas till en plats, medan de andra skulle tvingas skingras. Till slut stod det klart att Bahá'u'lláh skulle förvisas till fängelsestaden Akka, och Mirzá Yahyá till ön Cypern. De flesta av de förvisade, omkring sjuttio personer, skickades till Akka, däribland två av Mirzá Yahyás mest illasinnade anhängare. Fyra av Bahá'u'lláhs följeslagare, å andra sidan, förvisades med Mirzá Yahyás grupp till Cypern.

Bahá'u'lláh och Hans familj lämnade Adrianopel den 12 augusti 1868 och efter en besvärlig resa till lands och till sjöss anlände de till Akka den 31 augusti. Invånarna i Akka var vana vid att fångar anlände eftersom staden användes av Ottomanska riket som en förvisningsort för brottslingar

och uppviglare. Den här gången fick de veta att de nyanlända var fiender till staten, till Gud och Hans religion. Sultanen hade beordrat att de skulle hållas i sträng fångenskap och var övertygad om att de hårda förhållandena i Akka så småningom skulle leda till att deras undergång. Sultanens order hade lästs upp offentligt i moskén, och alla förstod att dessa perser hade blivit dömda till livslång fångenskap och att umgänge med dem var strängt förbjudet.

Efter att ha gått i land i Akka fördes de förvisade till armébarackerna, där en del skulle bli deras fängelse. Den första natten förvägrades de mat och dryck, och därefter tilldelades var och en tre limpor bröd av dåligt bröd per dag. Snart blev alla utom två sjuka och kort därefter dog tre av dem. Vakterna vägrade att begrava de döda utan att få betalt för de nödvändiga utgifterna. En liten bönematta som Bahá'u'lláh använt såldes och summan gavs till vakterna. Senare fick man veta att de inte hade hållit sitt ord och hade begravt de döda otvättade, utan svepning och utan kistor. De hade i själva verket fått dubbelt så mycket som krävdes för begravningen.

Även om förhållandena i fängelset gradvis förbättrades var de första åren i Akka en period av svårt lidande för Bahá'u'lláh. Det han hade utstått i Siyah-Chal hade endast tillfogats honom av trons yttre fiender. Oroligheterna i Adrianopel var av intern karaktär. Krisen under de första åren i Akka framkallades emellertid av både yttre och inre krafter. Han själv hänvisar till denna period med följande ord:

"Detta skall ni veta. Då Vi anlände till denna plats, valde Vi att kalla den för 'det allra största fängelset'. Trots att Vi tidigare i ett annat land underkastats kedjor och bojor, vägrade Vi att kalla det vid det namnet. Säg: Begrunda detta, o ni som är förlänats förståelse!"⁴⁷

Trots sultanens order om att ingen fick umgås med Bahá'u'lláh och hans familj, gjorde ett antal troende i Persien den långa resan till Akka, ofta till fots, med hopp om att de skulle få tillträde till hans närvaro. Vid ankomsten stod dessa hängivna själar, som inte kunde närma sig honom, på avstånd, vända mot hans fängelse, nöjda med att få en skymt av hans gestalt genom gallren i hans fönster. En vinkning från hans välsignade hand var tillräcklig belöning för månader av resa, och de flesta vände sedan hemåt, tacksamma för den gåva de hade fått.

Den mest tragiska händelsen under denna period var Bahá'u'lláhs son Mírzá Mihdí, känd som den renaste Grenen, plötsligt gick bort. En kväll när han befann sig på kasernens tak och gick fram och tillbaka i bön och meditation föll han genom ett takfönster ner på en trälåda på våningen nedanför. Hans revben skadades och trots att en läkare tillkallades fanns det inget att göra. Inom tjugotvå timmar var han död. Innan han gick bort frågade Bahá'u'lláh den renaste Grenen vad han önskade. Han svarade "Jag önskar att Bahás folk skall kunna nå Din närvaro." "Och så må det bli", sade Bahá'u'lláh. "Gud kommer att uppfylla din önskan."⁴⁸

Hur svåra Bahá'u'lláhs lidanden än var i det Allra största fängelset, måste man komma ihåg att hans förvisning till Akka var uppfyllelsen av profetior från det förflutna. Det var i Akka som Sanningens sol skulle lysa i tjugofyra år i sin fulla prakt. Det var under denna period som Bahá'u'lláh, under ett besök på berget Karmel i det närbelägna Haifa, pekade ut för 'Abdu'l-Bahá den plats där Bábs helgedom senare skulle byggas. Det skulle bli hans egen viloplats i Bahjí, i utkanten av Akka, som skulle komma att utgöra den heligaste platsen på jorden, mot vilken hans anhängare över hela världen dagligen skulle vända sig i bön. Det skulle vara inom området för Bábs heliga helgedom som sätet för Universella Rättvisans Hus skulle etableras. Tvillingstäderna Haifa och Akka skulle bli baha'i-trons andliga och administrativa världscentrum. Det var alltså med dessa ord som Bahá'u'lláh, i en skrift som uppenbarades under de första åren i Adrianopel, hade anspelat på sin förvisning till Akka:

"Då Vi anlände välkomnades Vi med ljusets banér, varpå Andens röst ropade ut och sade: 'Snart kommer alla som vistas på jorden att förvärvas under detta banér.'"⁴⁹

1. Hur utnyttjade trons yttre fiender de problem som Mírzá Yahyá orsakade i Adrianopel till

sin fördel? _____

2. Vart förvisades Bahá'u'lláh härnäst? _____

3. Vart skickades Mírzá Yahyá? _____

4. Hur många följde Bahá'u'lláh till Akka? _____

5. Varför tror du att några av Bahá'u'lláhs anhängare skickades till Cypern med Mírzá Yahyá och två av Yahyás anhängare skickades till Akka? _____

6. Vilket datum reste Bahá'u'lláh från Adrianopel? _____

7. Vilken dag anlände Han till Akka? _____

8. Vilka order hade sultanen gett angående fängslandet av Bahá'u'lláh och dem som åtföljde Honom? _____

9. Hur fick folket i Akka kännedom om orden? _____

10. Vart fördes Bahá'u'lláh och Hans följeslagare när de anlände till Akka?

11. Beskriv med några få ord förhållandena under deras första dagar i fängelset: _____

12. Vilket namn använde Bahá'u'lláh för att beteckna Akka? _____

13. Vilken var den mest tragiska händelsen som inträffade under de första åren i Akka? _____

14. Under vilka omständigheter tog sig de första pilgrimerna till Akka? _____

-
-
-
-
15. Beskriv med egna ord omständigheterna kring den Renaste grenens bortgång.
-
-
-
-
-
-
-
16. Hur många år vistades Bahá'u'lláh i Akka och dess omgivningar? _____
17. Vad påpekade Bahá'u'lláh för 'Abdu'l-Bahá när Han besökte berget Karmel i Haifa?
-
18. Vad är den heligaste platsen på jorden och var ligger den? _____
-
19. Var ligger sätet för Universella Rättvisans Hus? _____
-
20. Var ligger baha'i-trons andliga och administrativa världscentrum? _____
-
21. Vet du vad pilgrimer gör idag när de besöker Haifa och Akka? Du kanske vill be en vän i din närhet som har varit på pilgrimsresa till det Heliga landet att berätta om det.

AVSNITT 25

I Akka fortsatte Bahá'u'lláh sin universella proklamation. Här är några utdrag ur skrifter som Han riktade till världens kungar och härskare när Han var i Adrianopel och Akka:

Till fransmännens kejsare Napoleon III:

"O Paris konung! Säg till prästen att inte längre ringa i klockorna. Vid Gud, den Sanne! Den Allra mäktigaste klockan har framträtt i form av Honom som är det Största namnet..."⁵⁰

Till Rysslands tsar Alexander II:

"Träd fram bland människorna i denna alltbetvingande Saks namn och kalla sedan

folket samman till Gud, den Upphöjde, den Store."⁵¹

Till drottning Victoria av England:

"Lägg undan dina begär och vänd ditt hjärta mot din Herre, dagarnas Uråldrige. Vi omnämner dig för Guds skull och önskar att ditt namn må bli upphöjt genom din hågkomst av Gud, jordens och himlens Skapare."⁵²

Till Preussens kung Vilhelm I:

"Tag dig i akt så att inte högmod hindrar dig från att igenkänna den gudomliga uppenbarelsens Daggryning, så att inte jordiska begär stänger dig ute, så som en slöja, från Herren över tronen därovan och jorden därunder."⁵³

Till Österrikes kejsare Francis-Joseph:

"Öppna dina ögon, så att du må skåda denna härliga Syn och igenkänna Honom som du åkallar om dagen och om natten, och skåda Ljuset som lyser över denna strålande Horisont."⁵⁴

Till det Ottomanska rikets sultan 'Abdu'l-'Aziz:

"Lägg inte bort fruktan för Gud och var bland dem som handlar rättfärdigt. Samla omkring dig de ministrar från vilka du kan förnimma trons och rättfärdighetens våldoft, och rådgör med dem och välj vadhelst är bäst i dina ögon, och var av dem som handlar storsint."⁵⁵

Till Persiens Násiri'd-Dín Sháh:

"Vi bönfaller om att Han i sin nåd - upphöjd vare Han – genom denna fångenskap, måtte frigiva människors halsar från kedjor och bojor, och få dem att med uppriktiga anleten vända sig till Hans anlete, Han som är den Mäktige, den Nåderike. Redo är Han att besvara vemhelst som åkallar Honom och nära står Han dem som söker gemenskap med Honom."⁵⁶

Till Amerikas härskare och presidenterna i dess republiker:

"Förbind de nedbrutna med rättvisans hand och krossa förtryckaren som stoltserar med myndighetens spira, vilken tillhör er Herre, Förordnaren, den Allvise."⁵⁷

Till påve Pius IX:

"Ordet som Sonen dolde har blivit uppenbarat. Det har sänts ned i skepnad av det mänskliga templet på denna dag. Välsignad vare Herren som är Fadern! Sannerligen, Han är kommen till folken i sitt allra största majestät."⁵⁸

Till hela den kristna kyrkans församling av munkar:

"O församling av munkar! Drag er inte undan i kyrkor och kloster. Träd fram med Min tillåtelse och sysselsätt er med det som kommer gagna era och andra människornas själar."⁵⁹

AVSNITT 26

Fyra månader efter den Renaste grenens plötsliga död var Bahá'u'lláh och Hans följeslagare tvungna att flytta från barackerna för att ge plats åt några armétrupper. Han och Hans familj placerades i ett flertal olika hus under korta perioder och flyttades slutligen till huset som idag är känt som 'Abbúds hus. De förblev under uppsikt och var omgivna av en befolkning som, under påverkan av sultanens order, var ovänlig och fientlig mot dem.

Med tiden började dock befolkningen i Akka förstå att denna lilla skara av förvisade från Persien var oskyldiga och förhållandena kring deras fångenskap lättades upp. En stor del av förändringen berodde på 'Abdu'l-Bahá, som hade mycket kontakt med stadens invånare och kunde visa dem baha'ernas sanna motiv och andan i hans Faders lära. Så småningom kunde Bahá'u'lláh lämna staden 'Akká och besöka närbelägna platser. Efter att ha varit instängd så länge inom en ödslig stads murar kunde Han nu tillbringa en tid på landsbygden och njuta av naturens skönhet och grönska som Han så älskade.

Bahá'u'lláhs tillbringade sina sista år på herrgården Bahji, strax utanför Akka. Den byggdes medan Han satt fängslad innanför stadsmurarna, men övergavs av ägaren när en epidemi bröt ut i området. 'Abdu'l-Bahá lyckades förvärva den åt sin älskade far, först genom att hyra den och senare genom att köpa den direkt.

Vid det här laget hade inställningen till Bahá'u'lláh och Hans anhängare helt förändrats hos folket inte bara i Akka utan också i de närliggande områdena i Syrien och Libanon. Även om sultanens order fortfarande gällde och Han formellt var en fånge under sträng isolering, var Han i verkligheten lika vördad och respekterad som en kung. Till och med regionens tjänstemän kom för att söka Hans råd och anvisningar. Sådan är kraften i Bahá'u'lláhs uppenbarelse att den omvandlar människors hjärtan.

Under åren i Akka och Bahji uppenbarade Bahá'u'lláh mängder och åter mängder av vägledning som kommer göra det möjligt för mänskligheten att bygga en strålande världscivilisation. Det mäktigaste av de verk som flödade från Hans penna var Kitáb-i-Aqdas, den heligaste boken i Hans uppenbarelse, uppenbarad i 'Abbúds hus omkring 1873. Shoghi Effendi har, med hänvisning till Bahá'u'lláhs skrifter i det heliga landet, förklarat:

"Bahá'u'lláhs skrifter från denna period synes, när vi överblickar det vidsträckta område som de omfattar, falla inom tre skilda kategorier. Den första omfattar de skrifter som utgör fortsättningen på proklamationen av Hans kallelse i Adrianopel. Den andra omfattar Hans religionsordnings lagar och förordningar, vilka till största delen har nedtecknats i Kitáb-i-Aqdas, Hans heligaste bok. Till den tredje måste tillskrivas de skrifter som delvis förkunnar och delvis åter bekräftar denna religionsordnings grundläggande lärosatser och principer."⁶⁰

Trons stora spridning i västvärlden tog inte sin början under Bahá'u'lláhs egen livstid; detta fick invänta 'Abdu'l-Bahás ämbetstid. Hans lära hade dock introducerats i länder i väst, och några få där var medvetna om fången från Akka som hade ett sånt anmärkningsvärt inflytande på dem som Han kom i kontakt med. Våren 1890, mot slutet av Bahá'u'lláhs liv, kom Edward Granville Browne, en välkänd forskare från Cambridge, England, för att träffa Honom. Följande avsnitt är hämtade från hans uppteckning av denna historiska intervju:

". ... min konduktör stannade upp ett ögonblick medan jag tog av mig skorna. Sedan drog Han sig tillbaka med en snabb handrörelse och, medan jag passerade, drog Han igen ridån; och jag befann mig i en stor lägenhet, längs vars övre ände löpte en låg divan, medan två eller tre stolar var placerade på den sida som var motsatt dörren. Fastän jag svagt anade vart jag var på väg och vem jag skulle få se (för jag hade inte fått någon tydlig antydning), gick

det en sekund eller två innan jag med en bult av förundran och vördnad blev definitivt medveten om att rummet inte var obebott. I hörnet där divanen mötte väggen satt en förunderlig och vördnadsvärd gestalt, krönt med en huvudbonad av filt av det slag som kallas *táj* av dervischer (men av ovanlig höjd och tillverkning), runt vars bas en liten vit turban var lindad. Ansiktet på Honom som jag stirrade på kan jag aldrig glömma, även om jag inte kan beskriva det. De genomträngande ögonen tycktes läsa ens själ, makt och auktoritet satt på den väldiga pannan, medan de djupa linjerna i pannan och ansiktet antydde en ålder som det kolsvarta håret och skägget som flöt ner i omisskännlig frodighet nästan till midjan tycktes tro på. Jag behövde inte fråga i vems närvaro jag stod, eftersom jag böjde mig inför en person som är föremål för en hängivenhet och kärlek som kungar kan avundas och kejsare förgäves sucka efter!

"En mild och värdig röst bad mig att sätta mig och fortsatte sedan: **"Lovad vare Gud för att du har nått oss! . . . Du har kommit för att besöka en fånge och en landsförvisad... Vi önskar blott världens bästa och nationernas lycka; ändå anser de Oss vara upprorsmakare förtjänta av fångenskap och landsförvisning . . . Att alla nationer skall bli ett i tron och alla människor som bröder; att kärlekens och enhetens band mellan människobarnen skall stärkas; att religionssplittring skall upphöra och rasåtskillnad avskaffas – vad ont finns det i detta?... Men så skall det bli; dessa gagnlösa stridigheter, dessa förödande krig ska försvinna, och den "största freden" skall komma. Behöver inte Europa detta också? Är det inte detta som Kristus förutsade? ... Ändå ser vi era kungar och härskare slösa sina skatter på medel till den mänskliga rasens fördärv än på sådant som skulle främja dess lycka. ... Dessa stridigheter och denna blodsutgjutelse och oenighet måste upphöra, och alla människor bli som ett enda släkte och en familj... Må ingen människa yvas över att hon älskar sitt land; låt henne snarare vara stolt över att hon älskar sitt släkte.**"⁶¹

1. Under vilka omständigheter fördes Bahá'u'lláh och Hans följeslagare bort från barackerna? _____
2. Vad heter det hus i Akka som Bahá'u'lláh och Hans familj till slut flyttade in i? _____

3. Hur förändrades deras livsvillkor i Akka? _____

4. Vad orsakade denna förändring? _____

5. Vad heter herrgården där Bahá'u'lláh tillbringade de sista åren av sitt liv? _____

6. Under vilka omständigheter förvärvade 'Abdu'l-Bahá herrgården i Bahji? _____

7. Vilket är det viktigaste verk som Bahá'u'lláh uppenbarade under sina år i Akka? _____

8. Var uppenbarades det och när? _____

9. Vilka är de tre kategorier som Bahá'u'lláhs skrifter under denna period kan delas in i enligt Shoghi Effendi?
- a. _____

- b. _____

- c. _____

10. Vilka är några av Bahá'u'lláhs religionsordnings lagar? _____

11. Vilka är några av Hans religionsordnings lärosatser och principer? _____

12. Vem var Edward Granville Browne? _____

13. Vilka ord använder Edward Granville Browne för att beskriva hur det kändes att vara i Bahá'u'lláhs närvaro när han bugade sig inför Honom? _____

14. Enligt de ord som upptecknats av Edward Granville Browne:
- Vad säger Bahá'u'lláh är Hans önskan? _____
 - Vad säger Han att alla nationer ska bli? _____

- Vad vill Han se stärkas? _____
- Vad uppmanar Han att upphöra med? _____
- Vad kräver Han ska avskaffas? _____
- Vad förutsäger Han kommer att inträffa? _____

- Vad säger Bahá'u'lláh att vi alla ska vara stolta över? _____

AVSNITT 27

Kitáb-i-Aqdas är ingen stor bok; den består av endast 190 stycken. Den innehåller emellertid den framtida världscivilisationens grundlagar och principer. Shoghi Effendi kallar den moderboken för Bahá'u'lláhs religionsordning och stadgarna för Hans nya världsordning. Du kommer upprepade gånger under ditt liv att studera avsnitt ur Kitáb-i-Aqdas medan du strävar efter att rätta dina tankar och handlingar efter Guds förordningar. Än så länge, rekommenderas du att göra ditt bästa för att memorera de inledande fem styckena.

"Den första plikt som Gud har föreskrivit för sina tjänare är erkännandet av Honom som är dabräckningen till Hans uppenbarelse och källan till Hans lagar, som representerar Gudomen i både Hans orsaks rike och skapelsens värld. Den som fullgör denna plikt har uppnått allt gott; och den som berövas den har gått vilse, även om Han är upphovsman till varje rättfärdig gärning. Det åligger var och en som når denna mest upphöjda ställning, denna den transcendenta härlighetens topp, att iaktta varje föreskrift från Honom som är världens önskan. Dessa två plikter är oskiljaktiga. Ingendera är godtagbar utan den andra. Så har det förordnats av Honom som är källan till gudomlig inspiration.

"De som Gud har utrustat med insikt kommer lätt att inse att de föreskrifter som Gud har fastställt utgör de högsta medlen för att upprätthålla ordningen i världen och säkerheten för dess folk. Den som vänder sig bort från dem räknas bland de förnedrade och dåraktiga. Vi har sannerligen befallt er att vägra låta er styras av era onda passioner och fördärvliga begär och att inte överskrida de gränser som den Högstes Penna har fastställt, ty dessa är livets andedräkt för alla skapade ting. Den gudomliga visdomens och det gudomliga uttalandets hav har stigit under andedräkten av den Allbarmhärtinges bris. Skynda er att dricka er mätta, o män med förstånd! De som har brutit mot Guds förbund genom att bryta mot Hans bud och har vänt tillbaka på sina hälar, dessa har begått ett allvarligt fel inför Gud, den Allsmäktige, den Högste.

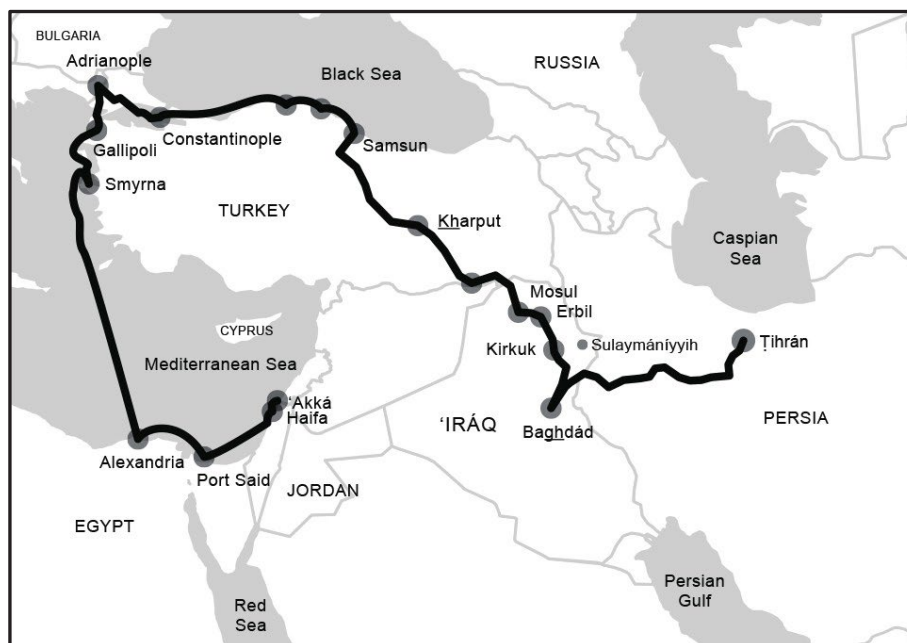
"O ni folk i världen! Vet förvisso att Mina bud är lamporna för Min kärleksfulla försyn bland Mina tjänare och nycklarna till Min barmhärtinghet för Mina skapade varelser. Så har det sänts ned från himlen enligt er herres, uppenbarelsens Herres, vilja. Om någon människa fick smaka sötman i de ord som den Allbarmhärtinges läppar har velat uttala, skulle Han, även om jordens skatter var i Hans ägo, avstå från dem alla och envar, för att Han skulle kunna försvara sanningen i ens ett enda av Hans budord, lysande över Dagfjädern av Hans frikostiga omsorg och kärleksfulla godhet.

"Säg: Från Mina lagar kan den väldoftande doften av Min klädnad kännas, och med deras hjälp kommer segrans fanor att planteras på de högsta topparna. Min maktstunga har från Min allsmåttiga härlighets himmel riktat dessa ord till Min skapelse: "Följ Mina budord, för kärleken till Min skönhet. Lycklig är den älskare som har inandats den gudomliga doften av sin Bäste Älskade från dessa ord, lastad med parfymen av en nåd som ingen tunga kan beskriva. Vid mitt liv! Den som har druckit rättvisans utvalda vin från händerna på Min frikostiga ynnest kommer att kretsa kring Mina budord som lyser över Min skapelses dagsljus.

"Tro inte att Vi har uppenbarat för er en enkel lagbok. Nej, snarare har Vi öppnat det utvalda vinet med maktens och kraftens fingrar. Om detta vittnar det som uppenbarelsens penna har uppenbarat. Meditera över detta, O män med insikt!"⁶²

AVSNITT 28

Bahá'u'lláhs upprepade landsförvisningar, även om de genomfördes på order av två despoter i förbund med korrupta religiösa ämbetsmän, styrdes i själva verket av Guds egen allsmåttiga hand. De krafter som frigjordes av Guds manifestation då Han flyttade från plats till plats - från sitt hemland till Akkas stränder, i vars närhet det andliga och administrativa centrumet för Hans tro skulle etableras - är oöverskådliga. Kartan nedan, som visar vägen för Hans förvisning, är bekant för dig från ditt studium av Bok 2. Mot bakgrund av de insikter du har fått i denna del, avsätt nu lite tid att meditera över den andliga betydelsen av det som hände på var och en av de mest nämnvärda platserna. Och när du betraktar de otaliga händelser som är förknippade med Hans liv och får ytterligare en glimt av Hans storhet och härlighet, Hans makt och majestät, kom då ihåg Hans ord: "Han som för evigt är dold för människornas ögon kan aldrig bli känd annat än genom sin manifestation, och Hans manifestation kan inte lägga fram något bättre bevis för sanningen i sitt uppdrag än beviset för sin egen person."

AVSNITT 29

Under de år då en gudsmanifestation vandrar mitt ibland oss, sprids Hans enastående krafter över hela världen och orsakar en djupgående förändring av alla skapade tings verklighet. På denna härliga dag uppenbarade Bahá'u'lláh Guds ord för mänskligheten i nästan fyrtio år och förlånade världen med obegränsade möjligheter, vars utvecklande kommer att ge upphov till en civilisation av ofattbar skönhet. Dessa fyra decennier av oavbruten gudomlig uppenbarelse avslutades den 29 maj 1892.

Nio månader före Hans bortgång uttryckte Bahá'u'lláh sin önskan att lämna denna värld. Från och med den tiden blev det allt tydligare av tonen i de yttranden Han gjorde att slutet på Hans liv på detta jordiska plan närmade sig. Natten till den 8 maj drabbades Han av en lätt feber. Febern tilltog följande dag men tycktes sedan försvinna. Han fortsatte att tillåta vissa av de troende och pilgrimerna att träffa Honom. Det blev dock snart uppenbart att Han inte mådde bra. Febern återkom, denna gång starkare än tidigare, och Hans tillstånd blev allt sämre. Vid gryningstimmen den 29 maj, i Hans 75:e levnadsår, lämnad Hans ande denna världen.

Sex dagar före sin bortgång kallade Han till sig alla de troende som samlats i herrgården i Bahjis för vad som skulle bli deras sista möte med Honom. Medan Han låg i sängen, stödd av en av sina söner, talade Han till dem. "Jag är mycket nöjd med er alla", sade Han. "Ni har utfört många tjänster och varit mycket flitiga i era arbeten. Ni har kommit hit varje morgon och varje kväll. Må Gud hjälpa er att förbli enade. Må Han hjälpa er att upphöja saken för Varats Herre."⁶³ Tårar strömmade från ögonen på dem som var samlade runt Honom.

Nyheten om Hans bortgång framfördes omedelbart till sultanen via telegram. Meddelandet inleddes med orden "Bahás sol har gått ner" och fortsatte med att informera sultanen om planerna på att begrava de heliga kvarlevorna i nära herrgården. Ett litet rum i ett hus strax väster om herrgården valdes ut, och strax efter solnedgången på samma dag som Hans himmelsfärd lades Hans kvarlevor till vila. Nabil beskriver de dagarnas smärta med följande ord: "Det synes mig, att den andliga uppståndelse som utbröt i stoftets värld hade fått alla Guds världar att darra. . . . Min inre och yttre tunga är maktlösa för att beskriva det tillstånd vi befann oss i. . . . Mitt i den rådande förvirringen kunde ett antal av invånarna i Akka och från grannbyarna, som hade trängts på fälten runt herrgården, kunde ses gråta, slå sig för huvudet och ropa högt om sin sorg."⁶⁴

Under en hel vecka var det en ständig ström av sörjande som kom för att uttrycka sin sorg för Bahá'u'lláhs familj. Framstående människor från alla delar av samhället, inklusive muslimer, kristna och judar, poeter, präster och regeringstjänstemän, deltog i sorgen förlusten och prisade Hans dygder och storhet. Många av dem hyllade Honom till och med i skrift. Liknande hyllningar mottogs från städer i hela regionen, och alla överlämnades till 'Abdu'l-Bahá, som nu representerade Bahá'u'lláhs sak. Men dessa uttryck för sorg var, med Beskyddarens ord, "bara en droppe i jämförelse med den ocean av sorg och de oräkneliga bevis på gränslös hängivenhet som, vid timmen för Sanningens sols nedgång, strömmade ut från hjärtana hos de oräkneliga tusentals som hade anslutit sig till Hans sak och var fast beslutna att bära dess fana högt i Persien, Indien, Ryssland, Irak, Turkiet, Palestina, Egypten och Syrien".

Efter att ha reflekterat en stund över ovanstående stycken, gå samman med en annan medlem av din grupp och turas om med din partner att presentera berättelsen om Bahá'u'lláhs bortgång med dina egna ord.

AVSNITT 30

Efter Bahá'u'lláhs bortgång valdes Nabil av 'Abdu'l-Bahá att välja ut de stycken som utgör

texten för besöksskriften. Denna skrift läses i Bahá'u'lláhs och Bábs helgedomar. Den används också ofta vid högtidlighållandet av Deras årsdagar. Bahá'u'lláhs bortgång högtidlighålls under de tidiga timmarna den 29 maj. När ni deltar i sådana sammankomster i ert samfund kommer ni att bli väl förtrogna med texten i denna ytterst vackra skrift, om ni inte redan är det. Det är därför lämpligt att ni, när vi nu avslutar denna kurs om Bahá'u'lláhs liv, läser och reflekterar över denna skrift:

"Det lovprisande som har grytt från Ditt mest upphöjda Själv och den ära som har lyst fram från Din mest strålande Skönhet vilar på Dig, o Du som är Storhetens manifestation och Evighetens Konung och Herre över alla som är i himlen och på jorden! Jag vittnar om att genom Dig uppenbarades Guds suveränitet och Hans herravälde, och Guds majestät och Hans storhet, och dagstjärnorna av forntida prakt har kastat sin glans i Ditt oåterkalleliga förordnandes himmel, och det osynliga skönhet har lyst fram över skapelsens horisont. Jag vittnar dessutom om att med endast en rörelse av Din penna har Ditt påbud 'Var Du' verkställts, och Guds fördolda hemlighet har avslöjats, och alla skapade ting har blivit till, och alla uppenbarelsen har sänts ned.

"Jag vittnar dessutom om att genom Din skönhet har den Beundrades skönhet avslöjats, och genom Ditt ansikte har den Önskaades ansikte lyst fram, och att Du genom ett ord från Dig har avgjort mellan alla skapade ting, och fått dem som är hängivna Dig att stiga upp till härlighetens topp, och de otrogna att falla ner i den lägsta avgrunden.

"Jag vittnar om att den som har känt Dig har känt Gud och att den som har nått fram till Din närvaro har nått fram till Guds närvaro. Stor är därför välsignelsen för den som har trott på Dig och på Dina tecken och som har ödmjukat sig inför Din överhöghet och som har fått äran att möta Dig och som har uppnått Din viljas välbehag och som har kretsat kring Dig och stått inför Din tron. Ve den som har överträtt Dig och förnekat Dig och avvisat Dina tecken och förnekat Din överhöghet och rest sig upp mot Dig och blivit stolt inför Ditt ansikte och bestridit Dina vittnesbörd och flytt från Ditt styre och Din dominans och räknats bland de otrogna vilkas namn har inskrivits av fingrarna på Din befallning på Dina heliga tavlor.

"Blås då till mig, o min Gud och min Älskade, från Din barmhärthets och Din kärleksfulla vänlighets högra hand, Dina gunstlingars heliga andetag, så att de må dra mig bort från mig själv och från världen till Din närhets och Din närvaros förgårdar. Mäktig är Du att göra vad som behagar Dig. Du har sannerligen varit överlägsen över alla ting.

"Guds åminnelse och Hans lovprisning, och Guds ära och Hans prakt vilar på Dig, o Du som är Hans skönhet! Jag bär vittnesbörd om att skapelsens öga aldrig har stirrat på en förorättad som Du. Du var nedsänkt alla Ditt livs dagar under en ocean av vedermödor. Vid ett tillfälle var Du i kedjor och bojor; vid ett annat hotades Du av Dina fienders svärd. Men trots allt detta påbjöd Du alla människor att iaktta vad som hade föreskrivits Dig av Honom som är den Allvetande, den Allvise.

"Må min ande vara ett offer för de oförrätter Du led, och min själ vara en lösen för de motgångar Du utsattes för. Jag bönfaller Gud, genom Dig och genom dem vars ansikten har upplysts av glansen från Ditt anletes ljus och som av kärlek till Dig har iakttagit allt som de har blivit befallda, att avlägsna de slöjor som har kommit emellan Dig och Dina skapade varelser och att förse mig med det goda i denna värld och den kommande världen. Du är i sanning den Allsmäktige, den Mest upphöjde, den Allhärlige, den Alltid Förlåtande, den Mest Medlidsamme.

"Välsigna Dig, o Herre min Gud, det gudomliga Lote-trädet och dess blad, och dess grenar, och dess grenar, och dess stammar, och dess utlöpare, så länge som Dina mest

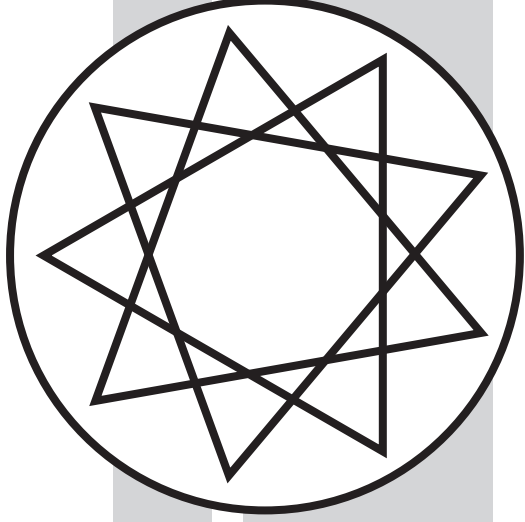
utmärkta titlar varar och Dina mest upphöjda attribut varar. Skydda den därför från angriparens illdåd och tyranniets härskaror. Du är i sanning den Allsmäktige, den Mäktigaste. Välsigna Dig också, o Herre min Gud, Dina tjänare och Dina tjänarinnor som har nått fram till Dig. Du är i sanning den Allsmäktige, vars nåd är oändlig. Ingen Gud finns utom Du, den Alltid Förlåtande, den Mest Generösa."⁶⁵

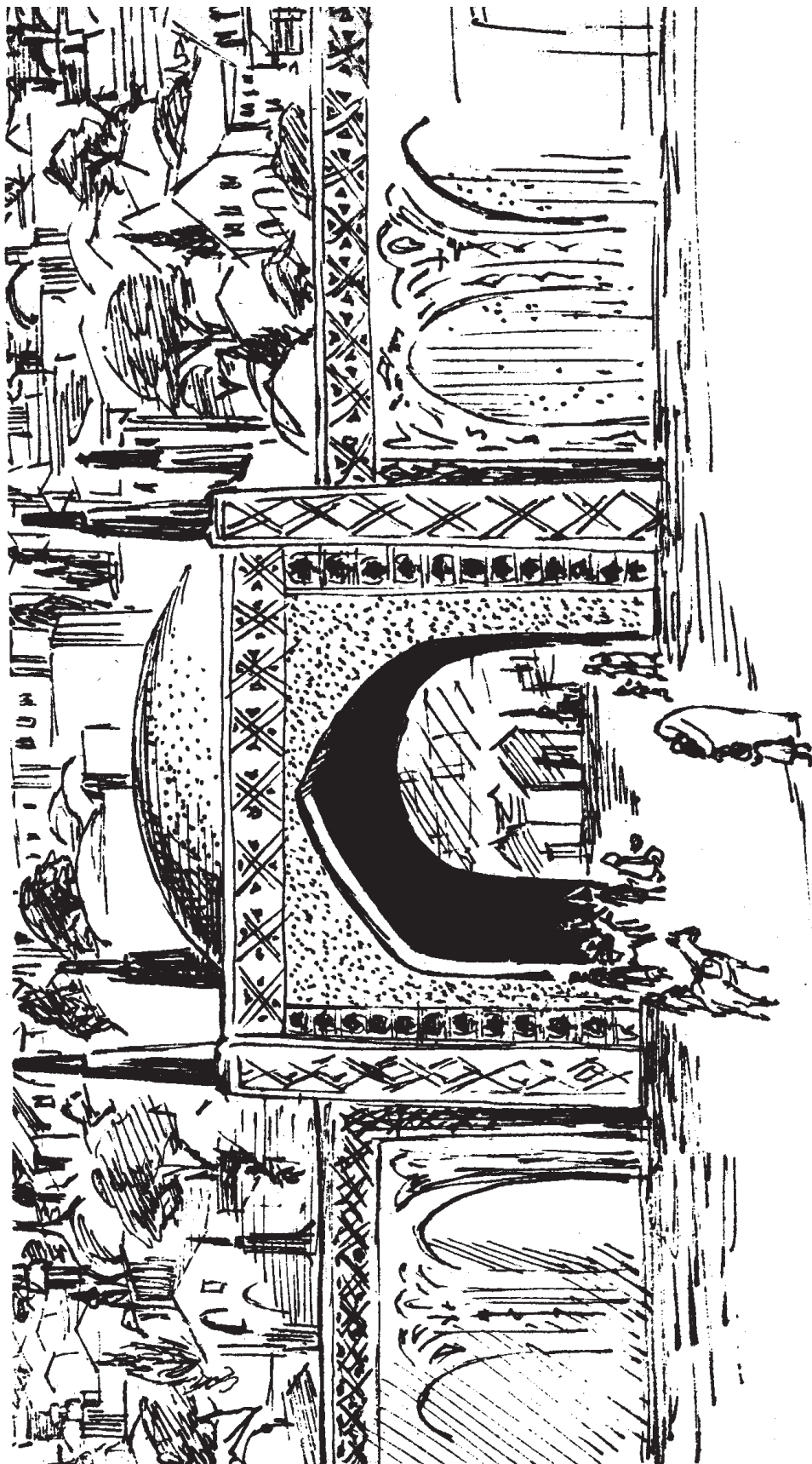
AVSNITT 31

Av egen erfarenhet, vet du att du under kommande år kommer att få många tillfällen att berätta historien om Bahá'u'lláhs liv. Du har utan tvekan delat med dig av berättelsen vid många tillfällen sedan du avslutade bok 2, som gav dig en kort men omfattande redogörelse för Hans liv, som ett av flera fördjupande teman som skulle utforskas med vänner och grannar under en serie besök i deras hem. Den redogörelse du nu har studerat är mer detaljerad än den som presenterades i bok 2, och du kommer att kunna ta med dig den nya kunskap du har förvärvat om händelserna i Bahá'u'lláhs liv till dina diskussioner om Bahá'u'lláhs person, när omständigheterna så kräver. Viktigare är emellertid de insikter som ni har fått från sådana händelser om Hans uppenbarelses natur, Hans uppdrags karaktär, omfattningen av de krafter som frigjordes genom Hans framträdande och betydelsen av denna period i mänsklighetens historia. Oavsett omständigheterna - om det är ett kort samtal med någon som är ny i tron eller en presentation som görs under ett besök hos ett hushåll i din by eller ditt grannskap - är det dessa insikter som i slutändan kommer att påverka hur du talar om Bahá'u'lláhs person och vad du förmedlar till lyssnaren. Naturligtvis kommer det att finnas tillfällen då en enkel presentation är påkallad, och följande sidor kan hjälpa dig i detta avseende.

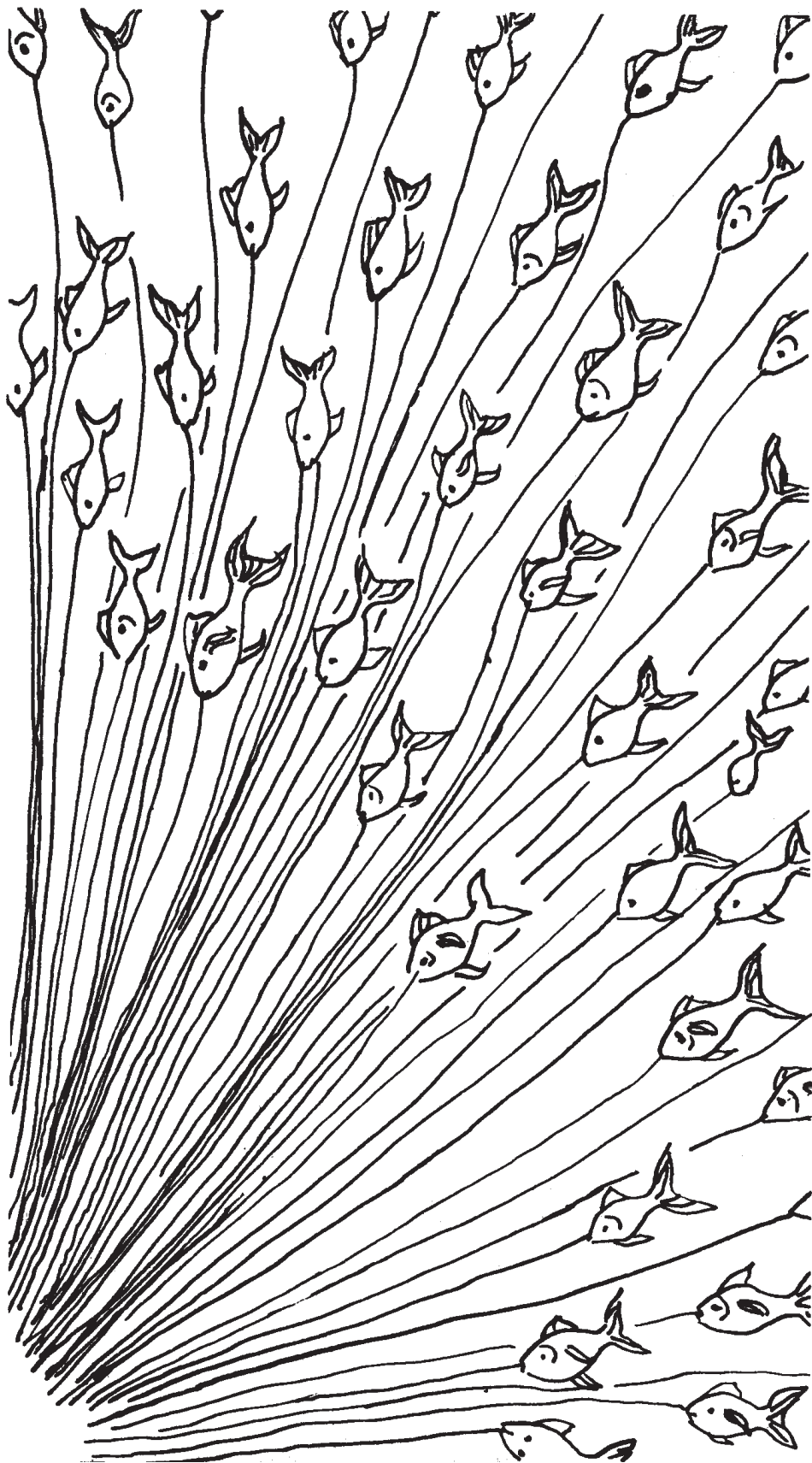
Bahá'u'lláh

Guds härlighet

Bahá'u'lláh föddes den 12 november 1817 i Tíhrán, Irans huvudstad. Under barndomen visade Han tecken på sällsynt storhet. Han fick viss undervisning i hemmet, men behövde inte gå i skolan, eftersom Han av Gud förlänats medfödd kunskap.

En natt hade Bahá'u'lláh's far en dröm i vilken han såg Bahá'u'lláh simma i havet. Ljuset som strålade från Hans kropp lyste upp vattnet. Hans långa svarta hår flöt ut i alla riktningar och en mängd fiskar följde Honom, var och en höll fast i änden av ett hårstrå. Han rörde sig fritt och obehindrat.

Denna dröm var en av många tecken på den stora bestämmeelse som väntade Bahá'u'lláh.

Senare, när Han var en ung man, erbjöds Bahá'u'lláh en hög post vid kungens hov, men Han tackade nej. Han ville ägna sin tid åt att hjälpa de förtryckta, de sjuka och de fattiga och att kämpa för rättvisans sak.

När Bahá'u'lláh var 27 år gammal, mottog Han en skriftrulle med skrifter av Báb, Guds nya Sändebud, som förberedde folket för ankomsten av alla tiders Utlovade. Bahá'u'lláh tog accepterade Bábs budskap och blev en av Hans mest entusiastiska efterföljare.

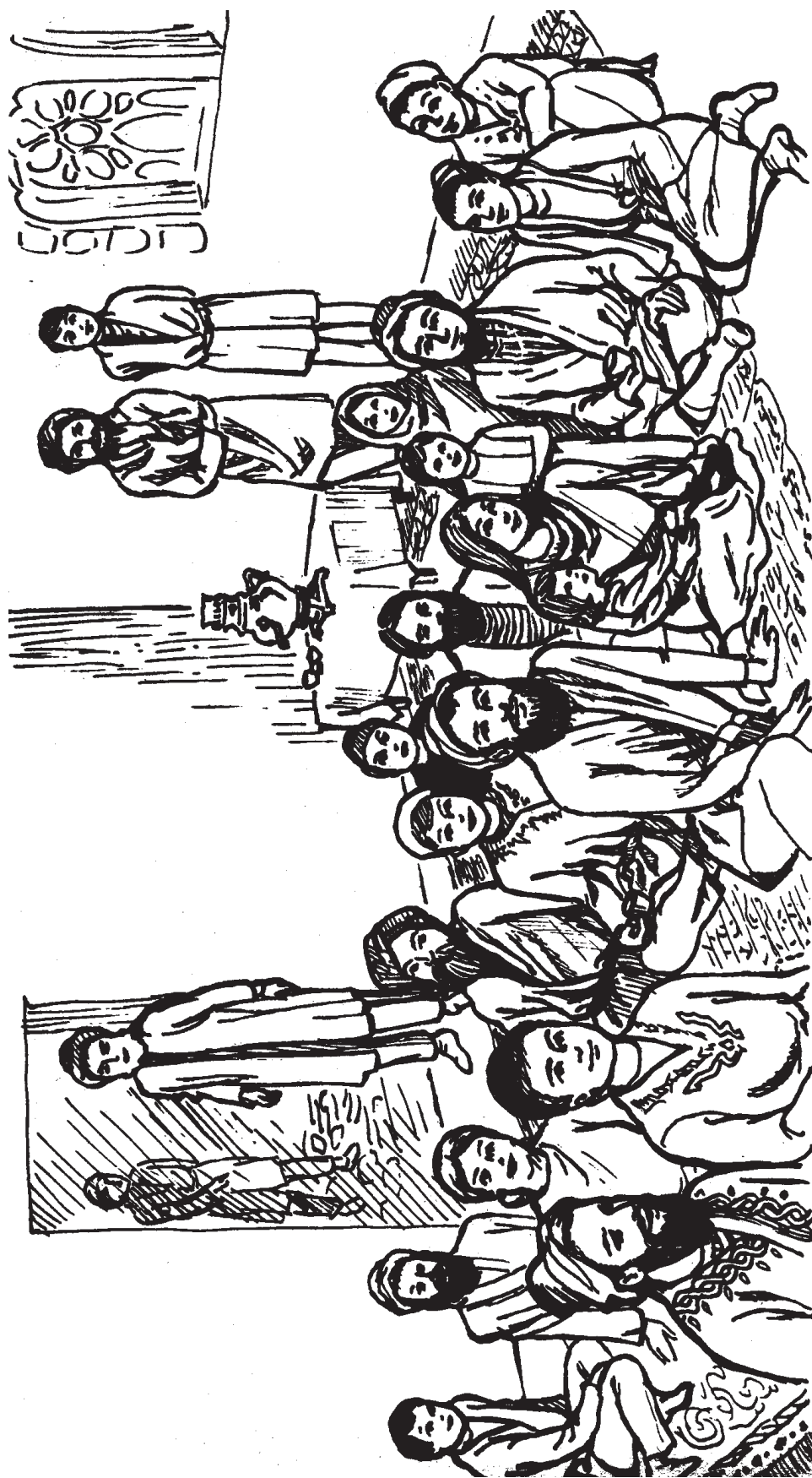
De styrande, som var ovilliga att acceptera den sanning som Báb förkunnade, började förfölja dem som trodde på Honom. På så sätt började Bahá'u'lláhs lidanden. Han arresterades 1852 och sattes i bojor i Teherans mest fruktansvärda fängelser.

I detta fängelse uppenbarade Gud för Bahá'u'lláh att Han var den Utlovade som Báb och alla de förflutnas Budbärare utlovat. Från denna mörka fängelsehåla steg Sanningens sol upp, lyste upp världen och gav upphov till en ny dag i mänsklighetens liv.

Efter fyra månaders fängelse förvisade regeringen Bahá'u'lláh från Hans fäderneland. Under den bittraste vinterkyla färdades Bahá'u'lláh och Hans familj den långa resan från Teheran till Baghdad.

I Bagdad_spred sig ryktet om Bahá'u'lláhs visdom åt alla håll. Människor av alla bakgrunder strömmade till Hans hem för att söka Hans hjälp och råd. Regeringen, som var rädd för Bahá'u'lláhs inflytande, beslöt att förvisa Honom ännu längre bort från Hans hemland.

Innan Bahá'u'lláh lämnade Bagdad tillbringade Han tolv dagar i en trädgård utanför staden, dit en ström av besökare kom för att ta farväl. I denna trädgård tillkännagav Bahá'u'lláh att Han var Guds manifestation för vår tid. I århundraden framöver kommer denna tolvdagarsperiod i april att firas som Ridván-högtiden, minnesdagarna för Bahá'u'lláhs deklaration av sin världsomfattande kallelse.

Sultan Abdul-Aziz av
det osmanska riket

Nicolaevitch Alexander
II, tsar av Ryssland

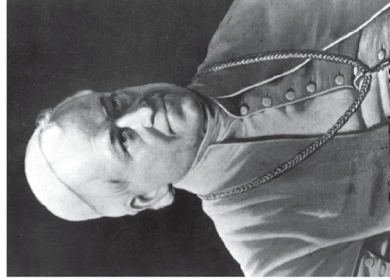
Franz-Joseph, österrikisk
kejsare

Napoleon III, kejsare av
Frankrike

Nasir-ud-Din Shah
av Persien

Påven Pius IX

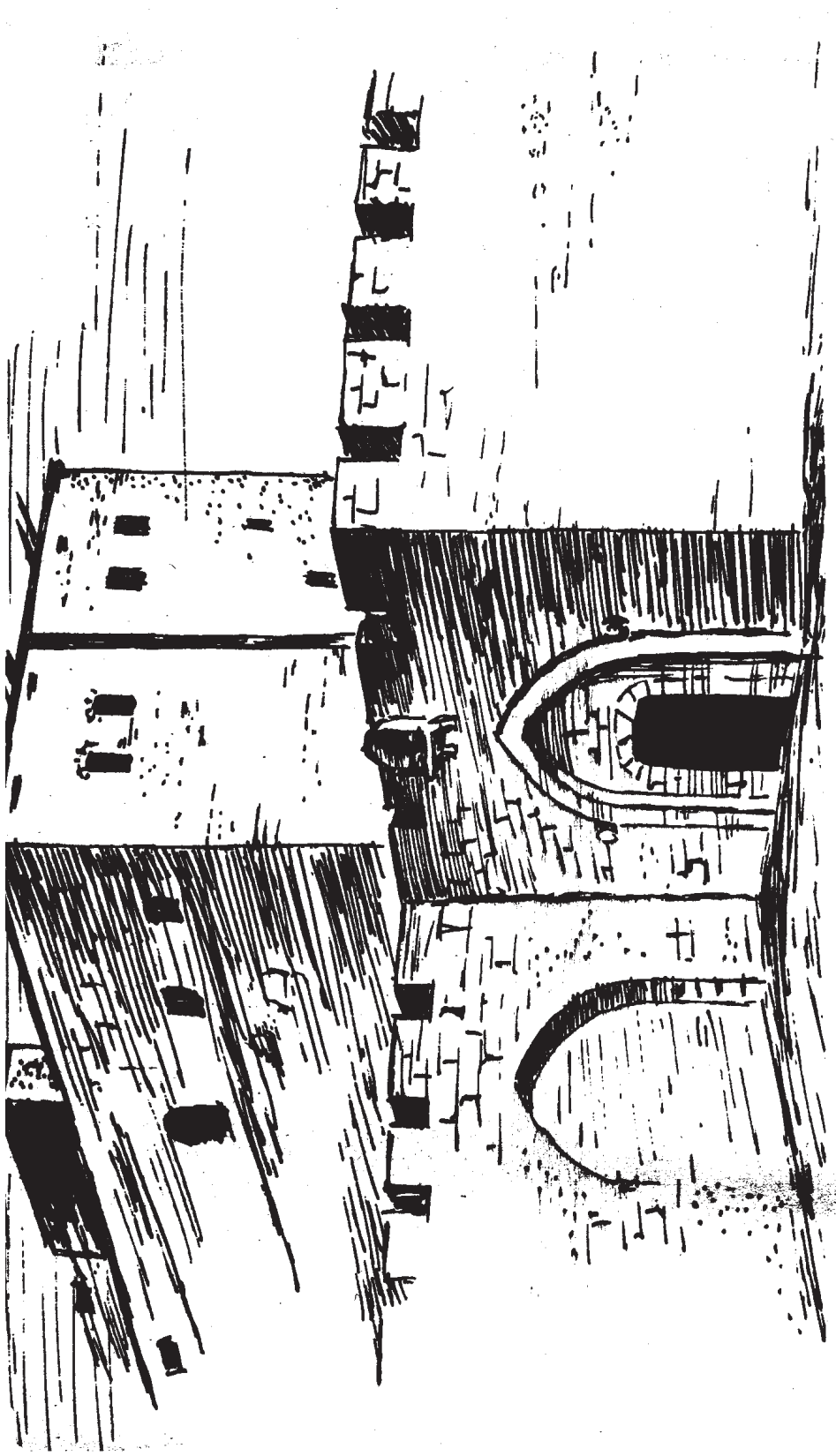

Queen Victoria av
England

William I,
Kung av Preussen

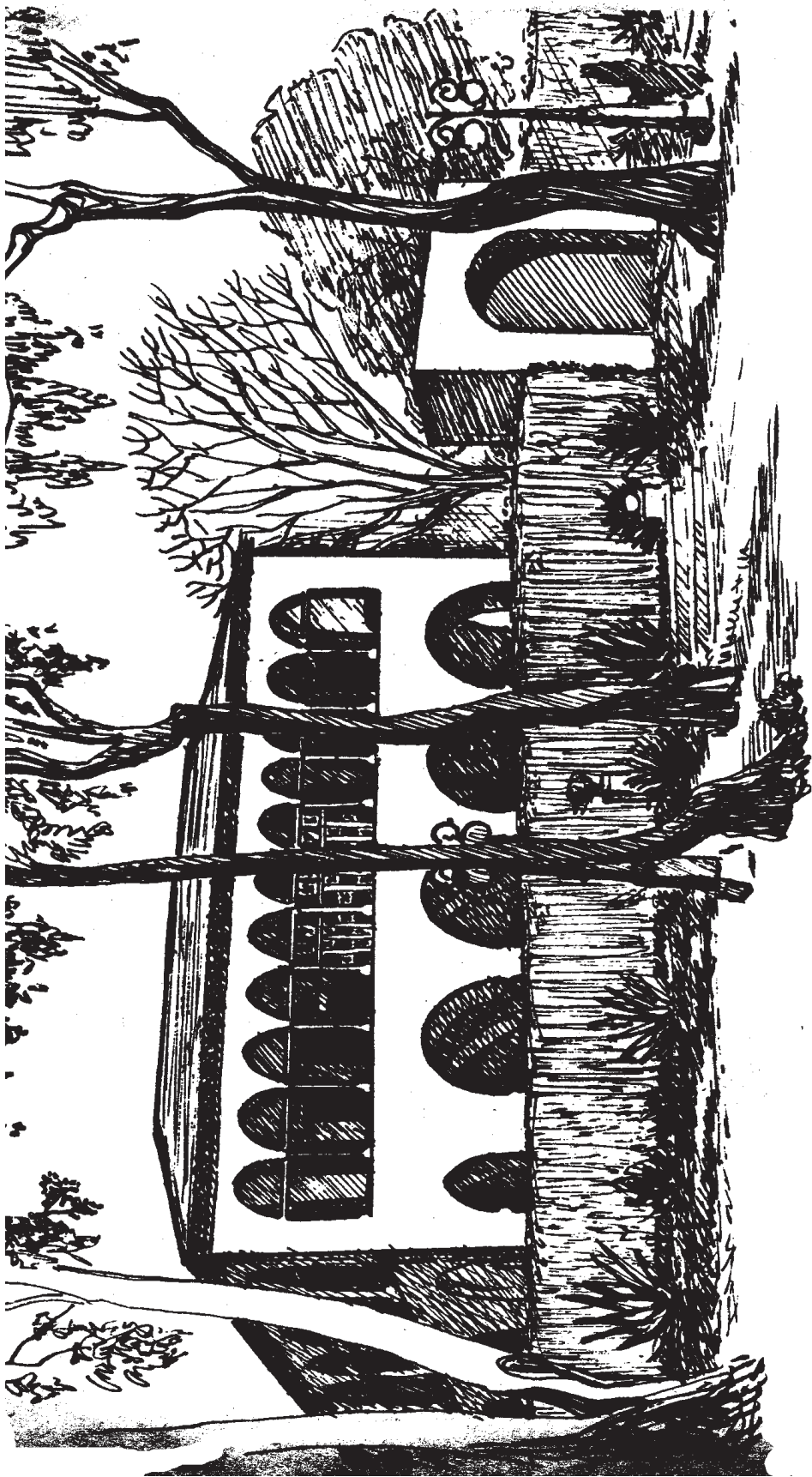
Bahá'u'lláhs nästa förvisningsort var Konstantinopel och senare Adrianopel, båda städerna i nuvarande Turkiet. Från Adrianopel skrev Bahá'u'lláh, en fånge och landsförförad, brev till världens kungar och regenter och uppmanade dem att upprätthålla rättvisa och att använda sin makt för att få slut på misär och krig.

I Adrianopel spred sig än en gång Baha'u'llahs rykte bland regionens invånare, och regeringen beslöt att förvisa Honom ännu längre bort till fängelsestaden Akka. Till detta fängelse skickades de värsta brottslingarna och uppviglare, för att aldrig mer höras av.

Fängelseförhållandena var extremt svåra. Några av Bahá'u'lláhs efterföljare färdades långväga till Akka men tilläts inte komma in i Hans närvaro. De kunde bara få se en skymt av Honom på långt håll när Han vinkade till dem från fönstret i sin fängelsecell.

Förhållandena förbättrades gradvis i takt med att allt fler människor i regionen kom att erkänna Bahá'u'lláhs makt och majestät. De sista åren av sitt liv tillbringade Bahá'u'lláh på herrgårde Bahji utanför stadsmuren. I Akka uppenbarade Bahá'u'lláh mängder av vägledning för mänskligheten, däribland Kitáb-i-Aqdas, Hans heligaste bok.

I maj 1892 gick Bahá'u'lláh birt. Hans viloplats i Bahji, som nu omges av vackra trädgårdar, är den heligaste platsen på jorden. Varje år besöker tusentals människor från hela världen Hans viloplats för att visa sin respekt och för att be och meditera i den lugna omgivningen.

REFERENSER

1. Från ett tal som hölls den 18 april 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace: Talk Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 2, p. 34.
2. *Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006), nr. 3.14-15, p. 248.
3. Ibid, nr. 3.16-17, s. 248-49.
4. *Gryningens hjältar: Nabíls berättelse om bahá'i-uppenbarelsens tidiga dagar* (Bahá'í-förlaget AB, 2021), s. 121.
5. Ibid, s. 121.
6. 'Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 års tryckning), s. 11.
7. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 53.
8. *Gryningens hjältar*, s. 97-98.
9. Ibid, s. 106.
10. Ibid, s. 106-107.
11. Ibid, s. 107.
12. Ibid, s. 1067-108.
13. Ibid, s. 108-109.
14. Ibid. s. 110.
15. Ibid, s. 110.
16. *Bábs skrifter i urval* (Bahá'í-förlaget AB, 2019), nr. 3:8.1, s. 106-7.
17. Ibid, nr. 3:27.1, s. 126-27.
18. Ibid, nr. 5:21.3, p. 193.
19. *Gryningens hjältar*, s. 115.
20. Ibid, s. 118.
21. *Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter*, (Bahá'í-förlaget AB, 2022), CXXIX, par. 1-2, s. 211-212.

22. Från ett tal som hölls av 'Abdu'l-Bahá den 22 maj 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, par. 6, s. 193-94.
23. *Gryningens hjältar*, s. 608-609.
24. *Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas* (Bahá'í-förlaget AB, 2017) nr. 4.22, Den sjätte Taráz, p. 37.
25. Ibid., nr 7.40, s. 84.
26. *Epistel till vargens son*, s. 20-21.
27. *The Dawn-Breakers*, s. 632.
28. *Epistle to the Son of the Wolf*, s. 21.
29. Ibid., s. 22.
30. *The Summons of the Lord of Hosts*, nr 1.6, s. 6-7.
31. *Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter*, XXIX, par. 5, s. 66.
32. Från ett brev daterat den 24 juni 1936 skrivet på uppdrag av Shoghi Effendi, i "Crisis and Victory: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings", sammanställt av forskningsavdelningen vid Universella Rättvians Hus, publicerat i *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), vol. 1, nr 287, p. 148.
33. H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory* (Oxford: George Ronald, 1991, 2018 tryckning), s. 106.
34. Bahá'u'lláh, citerad av Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 2019 års tryckning), s. 169-70.
35. Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Íqán: Visshetens Bok* (Bahá'í-förlaget AB, 2002), stycke 278, p. 201.
36. Bahá'u'lláh, citerad i *God Passes By*, s. 178-79.
37. Nabíl-i-A'zam, citerad i *God Passes By*, s. 215-16.
38. *Epistle to the Son of the Wolf*, s. 22.
39. Bahá'u'lláh, citerad i *God Passes By*, s. 226.
40. *Kitáb-i-Íqán*, par. 1, p. 7.
41. Bahá'u'lláh, *Förborgade Ord* (Bahá'í-förlaget AB, 1991), del 1 Från arbabiskan, s. 1.
42. Bahá'u'lláh, citerad i *God Passes By*, s. 147.

43. Bahá'u'lláh, i *Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2013 års tryckning), par. 75, p. 48.
44. Nabíl-i-A'zam, citerad i *God Passes By*, s. 240-41.
45. *Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter*, XIV, stycke 1, 4-5, och 11-12, s. 36-39.
46. *God Passes by*, s. 252.
47. Bahá'u'lláh, citerad i *God Passes By*, s. 292-93.
48. H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, s. 317-19.
49. Bahá'u'lláh, citerad i *God Passes By*, s. 292.
50. *The Proclamation of Bahá'u'lláh to the Kings and Leaders of the World* (Haifa: Bahá'í World Centre, 1967, 1972 års tryckning), s. 17.
51. Ibid, s. 28.
52. Ibid, s. 33.
53. Ibid, s. 39.
54. Ibid, s. 43.
55. Ibid, s. 47.
56. Ibid, s. 60.
57. Ibid, s. 63.
58. Ibid, s. 84.
59. Ibid, s. 95.
60. *God Passes By*, s. 325.
61. Edward Granville Browne, uppteckning av Bahá'u'lláhs ord, citerad av H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, s. 378-80. Även återgett i J. E. Esselmont *Bahá'u'lláh och den nya tidsålden* (Bahá'í-förlaget AB, 1976), s 55.
62. Bahá'u'lláh, i *The Kitáb-i-Aqdas*, par. 1-5, s. 21-23.
63. Bahá'u'lláh, citerad i *God Passes By*, s. 350-51.
64. Nabíl-i-A'zam, citerad i *God Passes By*, s. 351-52.
65. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Böner: Ett urval av böner uppenbarade av Bahá'u'lláh, Báb, och 'Abdu'l-Bahá* (Bahá'í-förlaget AB, 2013), s. 128-131.

